

## VEZÉRCIKK

### Jó a kérdés • BL

Közösségünk ez év május elsején Vác városába szervezte a szokásos hajókirándulást. Ott járva lépten-nyomon testvérekkel találkoztunk. Egyik cukrászda előtt két fiatal testvérünk egy szegecselt bőrkabátot viselő, motoros fiatalemberrel beszélgetett. A beszélgetésből néhány mondat megütötte a fülemet. A fiatalember azt állította: ha Isten teremtette az egész világot és benne az embert, akkor ez olyan, mint amikor valaki kitalál egy új játékot. Megalkotja a játékosokat és előírja a játékszabályokat. Miért alkotott Isten olyan szabályokat, aminek az lett a következménye, hogy saját, egyetlen gyermekét kell feláldoznia azért, hogy mentse, ami még menthető. Hmm! Erre mondhatnánk, jó a kérdés. Az ő fejével gondolkodva a hagyományos keresztény zsargonban megfogalmazott válaszok, bizony, erőtlennek tűnnek. A kérdést újra és újra gondolva fontos megválaszolnunk, miért is kellett Jézusnak meghalnia. Talán a bűneink miatt haragvó Istent kellett saját vérével kiengesztelnie? A válasz egyértelműen nem. Hiszen Isten már az ószövetségi előképek kapcsán is határozottan leszögezi, hogy „a tulkok, bárányok és bakok vérében nem gyönyörködöm” (Ézs 1,11; Zsolt 50), máshol: „Jobb az engedelmisség a véres áldozatnál” (1Sám. 15,22). Tudjuk, hogy bűneink miatt kellett meghalnia, de megmarad a kérdés: miért? Magunktól talán fel sem merjük tenni, de ha másoktól halljuk, elgondolkodunk rajta.

Meggyőződésem, hogy Isten minden őszinte és alázatosan feltett kérdésre válaszol. Valahogy így forgattam magamban ezt a kérdést.

Egy gyermekekkel foglalkozó rádióműsorban hallottam egy tizenéves kislányról. Pici korában megtapasztalta a szenvedést. Sokat éhezett, szülei okkal, ok nélkül verték kínozták. Állami gondozásba került, majd az utcára. Élete minden tapasztalata arra tanította, hogy mindenért keményen meg kell szenvednie. Megismerte, mi a megaláztatás, és megtanulta, hogyan lehet a nálánál gyengébbek felett uralkodni.

Végül tizenkét évesen egy szerető család fogadta magához. A műsorban elmondták, hogy ez a gyermek milyen nehezen tudta a legegyszerűbb szülői gondoskodást is elfogadni. Eleinte félt az elért élelemhez is hozzányúlani. Valahol mélyen attól tartott, hogy azért, amit most annyira szeretne, szörnyű árat kell még fizetnie. Könnyebb volt elcsenni a falatot, mint elfogadni. Nevelőszülei elmondták, hogy minden tőlük telhetőt megtettek, és bármit megtettek volna érte, hogy felfogja, elhiggye végre, ugyanúgy szeretik, mint az édes gyermekeiket.

Ezen a ponton nagyot dobbant a szívem, és megértettem, mit tett Isten értem, hogy elhiggyem végre...

A miért, kérdésre a válasz: „mert úgy szerette Isten...” (Jn 3,16) A hangsúly itt az „úgy” szócskán van. Engem kellett meggyőznie, miattam, szívem keménysége, értetlensége miatt kellett meghalnia.

Születésétől kezdve kemény páncélt vont a bűn az említett kislány szíve köré. Ez megakadályozta őt abban, hogy természetes módon elfogadja az atyai gondviselést. Az ellenszolgáltatást nem váró szeretet számára felfoghatatlan volt. Régen kihaltak azok az

érzései, amelyek az igazi szeretet megnyilvánulására képesek lettek volna válaszolni. Azt hiszem, nem nehéz felismerni a párhuzamot. A történet pedig tovább folytatódott. Az elemi dolgok elfogadásának megtanulása után, még évek múlva is visszaköszönt a múlt. Először megpróbált mindent megszolgálni, kiérdemelni a gondoskodást. Tudta, tapasztalta, de szíve mélyén még nem hitte el igazán, hogy mindezt ellenszolgáltatás nélkül kapja. Egy más gondolatkörben élt, és sértette az önérzetét, ha elfogad valamit csak úgy. Másrészt megpróbálta megtalálni az új környezetben, az erőviszonyok alapján, a helyét. Felmérte, ki az erősebb, kinek kell engedni, és ki az, akinél valamiben különb. Testvéreihez méregette magát. Igyekezett használhatóbb, engedelmeőbb, fontosabb lenni a többiekénél. Nem érthette, hogy itt mindenki egyformán fontos. Egyidejűleg minden gyermek a legfontosabb, a legértékesebb. Bizony magunkra ismerhetünk. És még folytathatnánk a hasonlóságokat. Több évtizedes keresztény gyakorlat után én is sokszor magamra ismertem. Egyrészt tudom, ismerem, elfogadom Isten szeretetét, más területen pedig, bár nem kérdőjelezem meg, de olyan valószínűtlennek tűnik, mintha nem is nekem szólna az ígélet. Isten megtanított, és ma teljes szívvel vallom, Krisztus meghalt azért, hogy felfogjam végre, hogy elhiggyem végre, teljes jogú tagja vagyok Isten családjának, minden ígélet az enyém(is). A tiéd is! Isten hozott az Ő családjában!

---

## TANÍTÁS

### Helsinki 2000 • BL

*%Ez év augusztusában százhatvan magyar testvéremmel és családommal együtt mi is részt vettünk a Pünkösdi Európa Konferencián Helsinkiben. Személyes élményeim helyett, úgy gondoltam, jobb, ha megpróbálok ízelítőt adni néhány ott hallott szolgálatból. Ezeket jegyzeteim alapján, emlékezetből írtam le. A megfogalmazásban elsősorban nem az írásos közlés szabályait, hanem az élő nyelv stílusát és fordulatait igyekeztem követni.*

#### **Kalevi Lehtinen, luteránus pap – Helsinki, 2000. 08. 11. 20 óra**

Napjainkban kb. 3,3 milliárd ember látta a Jézus életéről készült filmet. Ez a világ lakosságának a fele. A Mt 16,18-ban Jézus a pokol kapuiról beszél, ami felett Isten egyháza diadalmaskodott. A kapu, a védekező állás, az evangélium, a támadó fél. Ez utóbbi legyőzhetetlen. Miért nem hat mégsem Európában? Úgy látjuk, jobban terjed az evangélium ott, ahol üldözik az egyházat. Játsszunk el a gondolattal, mondjuk, hogy Európában is üldözések lennének. Gondold meg, van-e benned valami, amit érdemes üldözni az ellenségnek, vagy színtelen, szagtalan, észrevehetetlen vagy?

A Jn 12,1–8-ban Jézus lábainak megkenéséről olvasunk. A vacsoránál ott volt a feltámasztott Lázár, de a tanítványok között ott volt Júdás is. Jézus pazarlóan adta szeretetét, kegyelmét, Mária ebből a túlaradó szeretetből tükrözött vissza valamit. Júdás előtt ez pazarlásnak tűnt. Jézus neked adta az életét, és te csak a lehető legkevesebbet akarod adni? Azt a minimumot, ami éppen elég a mennybe jutáshoz? Ebben a langyos Európában is adjuk a legtöbbet, amit lehet! Akkor tükröződni, ragyogni fog rajtunk Isten szeretete.

Két ember aranyelőhelyet talált, de nem volt náluk szerszám a kitermeléshez. Elindultak a falujukba szerszámokért. Útközben megegyeztek, meg is eskették egymást, hogy senkinek egy szót sem mondanak az aranyról. Összeszedték a szerszámokat és visszaindultak. Hátratekintve látják ám, hogy a fél falu követi őket. Elkezdték egymást esküszegéssel vádolni, de mindkettő tagadott. Jól összevitakoztak. Mivel nem sikerült dűlőre jutniuk egymással,

megvárták a falubelieket, és megkérdezték őket, miért jönnek utánuk, és ki beszélt nekik a titkukról.

A falubeliek meglepődtek, és elmondták, hogy ők semmit sem tudnak, de látták az arcukat, és azt gondolták, érdemes utánuk menni. Ha vissza tudunk tükrözni valamit Jézus szeretetéből, nekünk is lesznek követőink.

Egy másik történet: Éveken keresztül szerveztünk gyermektáborokat. Egyszer elhatároztuk, hogy most a gyermekek szülei, az édesanyák részére szervezünk tábort. El is küldtük a meghívókat. A táborozás kezdetén, amikor kezdtek gyülekezni a táborozók, igen meglepődtünk. Úgy látszik, a gyerekek szülei nagyon elfoglaltak lehetnek, mert maguk helyett elküldték az ő szüleiket. Így az akcióból igazi nagymama-táborozás lett. A nagymamák sátorokban aludtak, szabadban étkeztek. Pontosan úgy, ahogy a gyerekekkel szoktunk. Ebédnél kis edénykékkel sorban álltak az ételosztásnál, majd utána a tengerparton elmosták az evőeszközeiket.

Észrevettük, hogy van közöttük egy nagyon csendes nagymama: Olívia néni. Őt a többiek semmibe vették. Mindenki eléje tolakodott. Legtöbbször ő volt az utolsó az ebédosztáskor. Egyszer megunta ezt, és jó tíz perccel előbb odaállt a kondérhoz, és tartotta az edényét, hogy most ő legyen az első. Amikor elkezdődött az étel kiosztása, a mögötte álló nagymama egy hirtelen mozdulattal átnyúlt Olívia néni válla felett, és az edénye fölé helyezte az övét. Olívia néni elsírta magát, kiállt a sorból, és evés nélkül elment a sátrába. Mindenki érezte, hogy valami nagyon helytelen dolog történt. Ebéd után, amikor a nagymamák mosogatni indultak, az egyik elment Olívia néni sátra felé. Majd odaintette a többieket. A sátorban Olívia néni imádkozott. Bocsánatot kért Istentől, hogy ilyen sértődékeny, és ezzel megbántotta a többieket is. Ekkor betelt a pohár. Az erőszakoskodó nagymama és a többiek is bocsánatot kértek. A táborban egycsapásra megváltozott a légkör. Az előadásokon csaknem minden nagymama megnyílt Jézus előtt is. Igazi nagymama-ébredésnek voltunk a tanúi. Olívia néni tükrözött valamit abból, amit Istentől kapott, és ez áttörte a pokol kapuit.

Egy másik történet: Hilka nővér serdülőkorú gyermekekkel maradt özvegyen, és hosszú időn keresztül házaknál szolgált, így kereste meg a betevő falatjukat. Az egyik ismerőse házában 50. éves születésnap ünnepség volt. Hilka nővér elment a házhoz, és felajánlotta a segítségét. Gondolta, a sok finom falatból nekik is jut egy kevés. Sajnos, nem engedték be. Éjjel álmában újra végigélte a megalázó helyzetet, sírdogált álmában, amikor meglátta, hogy Jézus ott áll mellette. Jézus azzal vigasztalta, hogy ebben a házban ő sem jutott az előszobánál tovább. Te meddig engeded Jézust bemenni a házádba? Beengeded a nappaliba is, ahol a tévéd van, vagy a hálószobádba, esetleg a konyhába, a garázsba is bemehet? Olyan kulcsot adj neki, ami minden ajtódat nyitja. Add neki az életed kulcsát, akkor a te életed is izzó lesz, olyan, ahol melegséget, világosságot talál a kereső. Ha Jézus benned van, a megbocsátás is benned van. A bűnös ember nálad megtalálhatja a Megváltót.

### ***Reinhard Bonnke – Helsinki, 2000. 08. 12. 20 óra***

Egyszer valahol, nem mondhatom meg hol, azt kérdezte valaki, Reichard, miért kell neked ennyit ordibálni? Kétszer megpróbáltam csendesen prédikálni, katasztrofális volt.

Megkérdeztem az Urat, mit tegyek. Azt a választ kaptam, hogy a méltóságteljes viselkedés nem a Szentlélek ajándéka, de az öröm igen.

Hiszek a Szentlélek erejében! Amikor az ember elkészítette az elektromos lámpát, megcsodálták, mulatságos volt, de akkor még nem tudták, hogy az elektromosság át és átszövi majd az egész világot. Ha címet kellene adni a szolgálatomnak Az evangélium ábécéje címet adnám.

Jn 19,23–31 versekben a keresztre feszítésről olvashatunk. Háromféle katona volt a kereszttel. Az első csoport a piszkos munkát végezte. Ők kapták az elítéltek ruháit. Jézus a kereszten teljesen mezítelen volt. Szégyent szenvedett. A katonák észrevettek a ruhák között

egy értékes darabot, kisorsolták. Nem gondoltak arra, mi történik a fejük felett. A ruhákkal volt sürgős törődni. Ez volt a fizetség a munkájukért. Talán Jézus vére is rájuk csöppenhetett, letörölték és odébálltak. Eszükbe sem jutott, hogy ebben a vérben erő van. Egy kis előnyt szerezni, ez volt minden vágyuk.

– A másik katona az, aki dárdával átdöfte Jézus testét. A dárda egy erős vitéz harci eszköze volt. A vér és a víz külön jött ki Jézus testéből, ez a halál biztos jele. Látjátok, mondhatta volna, meghalt az Isten. Nincs tovább, halott. Ez a katona az istentagadókat szimbolizálja számomra.

Az evangélium jó hír. Egy üzenet, ami tény, megtörtént eseményt közöl. A tényekről filozofálgatni butaság. Jézus a bűneinkért halt meg, ez tény, valóban feltámadt és örökké él, ez is tény.

Egyszer megkeresett valaki a Zöld pártból és megkérdezte, milyen lehetőségeid vannak az emberek számára. A hit nem a választható lehetőségek közül egy, hanem ez az egyetlen lehetőség: egyetlen szabadító van, Jézus Krisztus. Vannak, akik azt gondolják, a régi vallások, a két-hárromezer évesek, biztosan jók. Gondolj egy festményre, ha hamisítvány, akkor is az marad, ha régi. Miért igaz az evangélium? Mert a kezdetben is igaz volt, és most is igaz, hogy Jézus a bűneinkért halt meg.

Valaki azt mondta, nekem túl sarkos vagy, mindent nagyon komolyan veszel, legyél egy kicsit lazább. Sokat gondolkodtam ezen. Sokszor utaztam repülővel és szeretem, ha a pilóta pontosan tudja, mit csinál, nemcsak úgy lazán vezetget. Azért adtam át az életemet egészen Jézusnak, mert én a mennybe akarok megérkezni és nem a pokolba. Legyen csak szakember a pilóta! Ugyanez igaz az orvosokra is. Meg kell vallani, ha műtétre kerül a sor, nem akarsz, hogy egy laza orvos próbálkozzék veled. Mindjárt dogmatikusok vagyunk, ha az életünkről van szó.

Találkoztam egy tizenhét éves fiúval. Rámutatott a Bibliára és azt mondta, nem szeretem ezt a könyvet, nagyon öreg már. Nem akarok egy múmia szerint élni. Nekem hat unokám van, és nagyon szeretem a fiatalokat. Rámutatott a Napra, ez öregebb kétezer évnél is, de nem hallottam, hogy valaki ezért megunta volna.

Jézus vére a te vízumod és a te útleveled. Az összes vitatkozó kérdés erőtlen és nem időtálló. Egyszer egy filozófia szakos tanár nagyon beteg lett. Azt mondta, nem bízná a lelkét filozófusokra. Ezek a tudósok egymással sem tudnak szót érteni, sőt sokszor önmagukkal sem.

Szeretem az angol himnuszt: „Krisztus kőszikláján állok, a többi csak süllyedő homok”.

A háború után valahol a Ruhr-völgyében egy professzor bejelentette: „Isten meghalt” címmel fog előadást tartani. Mi, németek, szeretjük a művelt embereket. Elég sokan elmentek, szépen végighallgatták. Az előadás végén megkérdezte: van-e valakinek hozzászólása. Nagy csend. Elégedetten végigmérte hallgatóit. Olyan lehengetően meggyőző volt, gondolta, hogy utána senki sem tud megszólalni. Végül megszólalt egy idősebb néni: csak egy kis kérdésem volna, de előtte had meséljek el egy történetet.

A férjem bányász volt. Egyik nap egy hivatalnok látogatott meg és közölte: meghalt a férjem. Hónapokig sírtam, nem tudtam megvigasztalódni. Mindenkire haragudtam. Egyszer egy éjszaka álmomban bejött Jézus a szobámba. Felém nyújtotta átszegzett kezét, és békességet adott. És most az a kérdésem: mit tett önnel, miben segített önnek a hitetlensége? Hm! Hm! Nem akartam én egy szegény, tudatlan néninek elvenni a békességét, – mondta a professzor. Az én békességemet ön nem veheti el, de megbocsásson, még nem válaszolt a kérdésemre. Végül, szégyenszemre, kénytelen volt bevallani, bizony, az ő okoskodó hitetlensége semmiben sem segített neki.

– A harmadik katona a keresztnél a római százados volt (Mk 15,39), aki a keresztnél felkiáltott. „Bizony, ez az ember Isten Fia volt”. Milyen csoda váltotta ki belőle ezt a felismerést? Sokat gondolkodtam ezen, míg végül megértettem. Ő volt a kivégzők főnöke.

Rutinja volt a keresztre feszítésben. Akiket keresztre feszítettek, általában ellenálltak, szitkozódtak, vergődtek a kereszten sokszor két napig is, míg végül végelgyengülésben kimúltak. Ott lehetett ez a százados talán szemmagasságban Jézussal, és nézte őt. Valami olyat látott, amit azelőtt soha. Ez az ember imádkozik a kivégzőiért, majd „nagy fennszóval kiáltott és kibocsátotta lelkét”. A hangerő bizonyította, hogy van még benne erő, nem úgy, mint abban, aki kiszenvedett. És mit kiáltott? „Atyám, a te kezébe teszem a lelkemet” – és meghalt. Hogyan lehetséges az, hogy egy ember parancsol a lelkének, és az elhagyja őt, leáll a szíve és meghal? A százados rádöbbsent, csak Isten tehet ilyet.

A Jn 10,17–18-ban olvashatjuk „Én leteszem az én életemet, senki nem veszi azt el tőlem. Hatalmam van arra, hogy letegyem, és hatalmam van arra, hogy ismét felvegyem.”. A százados látta ezt a hatalmat és ráébredt: Jézus Isten Fia volt.

Nagypéntek éjjelén a katonák visszatértek szálláshelyükre, eloltották a lámpákat és aludni tértek. A takaró alatt így gondolkozhattak: például az egyik elégedett katona az értékes köntőssel – Ez jó kis nap volt, én voltam a szerencsés, mert ezt a köntöst kaptam. – Talán lámpát is gyújt, előveszi, simogatja, ismételteti, de jó péntek volt ez a mai.

Talán egy másik sátorban a százados szemét kerüli az álom. – Én voltam a parancsnok, ugyanúgy hozták ide, mint bármelyik bűnözőt, de valami nem stimmel. Felugrik, letérdel, micsoda péntek volt ez, kinyíltak a szemeim, és felismertem az Isten Fiát. Isten szeretete megérintette a szívét.

Jöjj te is Jézushoz, ahogy vagy, Ő nem azért jött, hogy ostorozza a bűnösöket, hanem azért, hogy megmentse. Kezdő szolgálattelvőként sokat ostoroztam a bűnösöket, de ráébredtem, Jézus soha nem tett ilyet. Lehet, hogy szétesett az életed, erkölcsöd, Jézus nem azért jött, hogy megszégyenítsen. Azért jött, hogy a bilincseket széttörje, hogy minden félelemtől megszabadítson, minden keserűséget elvegyen.

Egyszer egy hölgy jött hozzám és arra kért, imádkozzam érte, mert gyógyszerfüggő, nyugtatókat szed. Miért szeded? – kérdeztem. Mert nem tudok aludni, válaszolta. Miért nem tudsz aludni? A választól elállt a lélegzetem. Mert egy kutya folyton ugat a közelben. Miért nem adod az altatót a kutyának? – csodálkoztam.

A pszichológusok talán kényszerképzetnek nevezik ezt. Jézus a széles útnak nevezi, ami a veszedelemben visz. Jézus keresztre az országútra helyezett legnagyobb akadály. Széttárja a kezét és azt mondja: Ne kerülj el! Ha túlmész ezen a kereszten, semmi sem akadályozhat meg, hogy az örök kárhozatba juss. Mindig csodálkoztam a tékozló fiú történetén (Lk 15,17–32). Ez a fiú az atya javait mind eltékozolta. Miért volt az, hogy az atya mindennap kiment, kémlelte a horizontot, és amikor még csak a körvonalait látta a fiának, máris futásnak eredt. Miért futott? Szeretem a jó kérdéseket és a jó válaszokat. Az atya látta, hogy a fia csak vánszorog, igen bátortalanul közeledik, jön és meg-megáll. Mi lesz, ha nem lesz bátorsága elállni, ha meggondolja magát? Nem engedhetem. Futok elé, nehogy megváltoztassa az elhatározását.

Gyere te is, ő veszi át a gondjaidat! Ő a megoldás! Teljesen megbocsátja eddigi életmódodat, tetteidet. Tudom, hogy Jézus hív téged!

### ***Reinhard Bonnke – Helsinki (Hartwall Aréna), 2000. 08. 12. 16 óra***

Az evangélizálásról fogok beszélni. „Veszték erőt és lesztek nékem tanúim...” ApCs 1,8; Jóel 3,1 szerint Isten az utolsó időben kitölti lelkét minden emberre. Mk 16,15-ben azt olvassuk, hogy Jézus elküldi tanítványait, evangéliumot hirdetni minden teremtménynek, a Mt 28,19 szerint minden népnek. Ezekben az igékben a hangsúly a minden szón van. Az örömmel mindenkihez szól és mindenkié. Harminchárom évvel ezelőtt Afrikába utaztam, hirdettem az evangéliumot. Volt úgy, hogy csak öten hallgattak. Én nagyon akartam tovább adni, de őket nem érdekelte. Valószínűleg bennem történt valami. Egyszer egy álmot láttam. Azt álmodtam, hogy Afrikát megmosták Jézus vérével, és kiáltást hallottam: Afrika megszabadul!

Felébredtem. Ez az álom négy éjszakán át megismétlődött. Istennek hála, Afrika szabadulóban van. Most azért imádkozom: valaki lássa Európát Jézus vérével megmosottan! Ha nincs is ilyen látásod, ragadd meg hittel. Józsuénak sem volt látása Kánaán meghódítására, mégis hitte, hogy Isten nekik fogja adni azt, ezért nem félt az ott lakó százas emberektől. Néhány hívő is fél, és másokat is ijesztget. Van, aki kockáztat és próbálkozik, és van, aki temetőbe való, mert mindig mindent temet.

Az Elba folyó torkolatvidékén nevelkedtem. Gyermekkoromban sokat voltunk a parton. Tüzet raktunk, szalonnát sütöttünk, vagy csak úgy egyszerűen nézelődtünk. Ismertem az árapály jelenséget. Elnéztem a parti iszapba süllyedt hatalmas csónakokat, hajókat és azt gondoltam, na, ezek örökre itt maradnak. De jött a dagály, és a hatalmas hajók megemelkedtek, kiszabadultak az iszaptól, és már lábbal is meg lehetett mozdítani őket. Ha elérkezik az ár ideje, a mozdíthatatlannak vélt dolgok is megmozdulnak.

Kilenc évvel ezelőtt Nigériában voltam, és a belháború kellős közepébe kerültünk. Az akkori kormány az utolsó pillanatban menekített ki minket az országból. Ennek az lett a következménye, hogy kilenc évig nem kaptam vízumot Nigériába. Imádkoztunk és más afrikai országokba mentünk evangélizálni, de folyamatosan esedeztünk Nigériáért is. Egyszer, Benin volt államfőjétől, meghívást kaptam. Az elnök köszöntött és azt mondta: láttalak videón, és azért hívtalak, mert úgy Isten igazából szeretné megszabadulni. Én pedig úgy istenigazából előadtam az evangéliumot. Mondtam magamban: az jó, hogy megszabadult ez az ember, de kár, hogy már nem elnök. Amikor újra Beninbe mentem, egy hatalmas Limuzin fogadott a repülőtéren. Gondoltam, biztos azért jár ez nekem, mert én a legnagyobb királynak, az Urak Urának vagyok a követe. A megoldás prózaiabb volt. Barátomat újra elnökké választották, és ő jött elém ezzel az autóval. Közölte velem, hogy szeretne belépni a csapatomba. Mondtam neki, nem lenne az jó, maradjon csak elnök, de igazán szólhatna az érdekekben Nigéria elnökének.

Nemsokára telefonon hívtak egy szállodába, egy nigériai tábornok szállására, aki keresztény volt. Örültem a találkozásnak, és igen összebarátkoztunk. Láttam a tévében, hogy indul a nigériai elnökválasztás. Térdre! Imához! – mondtam magamnak. 63%-os arányban megnyerte az elnökválasztást. Telefonon gratuláltam neki, és azon nyomban meghívtam magam. Azt mondtam, az ördög 9 évig akadályozott Nigériában, ezért 900%-os kártérítést kérek. Most áradnak és emelkednek a nagy folyók. Nigériában most hetente egymillió kártyát töltenek ki, hogy meg akarnak térni. Afrika Istene Európa Istene is. Isten színe előtt mondom, és az én munkatársaim is bizonyítják, megtapasztaltuk, hogy néhány perc alatt az emberek százezrei (közel ötszáz ezer ember) nyert Szentlélek-keresztiséget. „Kitöltöm az én Lelkemet minden testre”. Halleluja!

Közben megnéztünk egy videót arról, amikor 1,8 millió ember döntött Jézus mellett. Erre az alkalomra elhívtam egy amerikai pásztor is, nézze meg, milyen nagy lehetőségek vannak Afrikában. Nem azt akartam bemutatni, milyen jól prédikálok. Én nem vagyok más, mint egy szolga, aki kenetet kapott Istentől. Huszonhét éve azon csodálkozom, mi vonzza az embereket ide. Ennek a titka a Szentlélek kenete. Száz évvel ezelőtt Los Angelesben húszan ültek egy kis helyiségben. Azóta a számuk ötmillióra nőtt. Isten azt mondta, kiárasztom az én Lelkemet az utolsó időben az egész világon. Száz évvel ezelőtt a Szentlélek kiáradásával kapcsolatban kétségek fogalmazódtak meg, de Isten így akarta. Az Ő akaratának a pokol kapui sem állhatnak ellen. Meglep, hogy Isten kiárasztja Szentlelkét attól függetlenül, hogy különbözőek vagyunk.

Én pünkösdiék gyermeke voltam, és egy 23 fős gyülekezetbe jártam. Gyermekként azt hittem, hogy a Szentlélek is egy tagja a gyülekezetünknek. De Isten Lelke nem korlátozódik egy gyülekezetre, egy felekezetre. Mindegy milyen az edény formája, ha tiszta, Isten betölti lelkével. Egyszer egy katedrálisba hívtak szolgálni. Ott voltak a nagy méltóságú emberek tetőtől talpig beöltözve. Prédikáltam, előre hívtam, rátettem az emberekre a kezem és elestek.

Néztem a nagy embereket, de ott volt a püspök is a földön. A Szentlelket nem zavarja a ruha, a csuha sem. Sokan azt gondolják, a jól szervezett konferenciák segítenek. Nem a pünkösdiség a dolgok nyitja. Sokan azt gondolják, azért jött a Szentlélek, mert százhuszan együtt voltak. Jézus azonban azt mondja: én imádkozom az Atyához, hogy elküldje a Vigasztalót. Nem az számít, hogy te meg én imádkozunk az emberekért, hanem az, hogy Jézus imádkozik.

Ebben az évben voltam hatvanéves, és mindig, amikor visszatérek egy missziós útról, azt mondom: már csak ezért is érdemes volt élni. De ti, fiatalok, hatalmas dolgokat fogtok megélni. Ebben az évben, novemberben a valaha ismert legnagyobb összejövetelre számítunk Nigériában tizenötmillió ember részvételével. Hatmillió füzetet nyomtatunk a majdani megtérőknek. Hitler hatmillió embert ölt meg: én azt remélem, egy hét alatt hatmillió embert nyerünk meg az örökélet számára. Jövőre megyek Lagosba. Kétszázezer embert képezünk ki segítőknek. A munkások sokasága gazdagítja a termést.

A múlt évben villámként érintett egy felismerés. Az 1Kor 15,6-ban azt olvassuk, a feltámadt Jézus megjelent ötszáz embernek. A felházban azonban csak 120-an voltak. 380 ember kimaradt a Szentlélek kitöltésekor. Valószínű, ők is ott voltak az ünnepen, talán a templomban, de nem a felházban. Van, aki úgy szereti a kereszténységet, mint a fagyit, „hideg, de jó”, de én tüzesen szeretem az evangéliumot. Ha te is forróként szereted, úgy fogod megtapasztalni. Mindenkinek saját lángja (tüzes nyelve) volt. Sajnálom azokat az embereket, akiknek nincs saját feje, azokat, akik mindig mások után mennek. Akinek van feje, arra leszállhatnak a tüzes nyelvek. Az az én imádságom: ne haljunk bele abba, hogy oktató szimulátorban gyakoroljuk a repülést. Évek óta forgatják az ő kis konferenciáikat, már mindent tudnak, mindent meglátnak. Ne játsszunk virtuális kereszténységet!

Olvastam valamit az ApCs 21,24-ben. Négy testvér megnyiratkozott, mert ígéretet tett Istennek. Olyanok voltak, mint a szkinhedek. Nem szégyellték, hogy hitük a külsejükön is meglátszik. Fogadalmat tettek Istennek. Látszik-e a külső jele rajtunk, hogy hova tartozunk, vagy kerüljük azt, hogy bármi is meglátsszon rajtunk? Mi lenne, ha most leereszkedne ránk Isten Lelke tüzes nyelveivel, és te a külső folyosón állva néznél minket? Mit látnál? Embereket, akik megrészegedtek? Megtörténhet ez a kölni dómban, vagy a Westminster apátságban is. Isten várja azokat az embereket, akik azt mondják, nem vagyok elég jó, de itt vagyok, a Tied akarok lenni. A Szentlélek nyilvános dolog, nem lehet véka alá rejtteni. Tizenkét éve prédikáltam Kenyában, Nairobiban. A nyitó alkalmon hatalmas tömeg volt jelen. Ott a tömegben egy nő feltekintett Istenre, és azt mondta: ha Reichardnak százezer megtérőt adsz, adj nekem is legalább százat. (később bizonyágként mondta ezt el). Kölcsönkért pénzen Oslóba utazott egy evangélizációs alkalmunkra. Előrehíváskor rohant ki. Észrevettem, Oslóban elég feltűnő volt egy fekete nő rohanva. Mit akarsz? – kérdeztem. Tüzet akarok! Jézus nevében vedd át! – mondtam. Szinte repült örömeiben. Visszautazott Kenyába. Tizenkét nő volt az első csoportban, akik az ő bizonyágára megtértek. A számuk állandóan megkétszereződött. Egyszer kibéreltek egy ezer főre méretezett termet, de kétezer ember jött el. Azután kivette a város 5000 fős kongresszusi termét, de 10.000 ember akarta hallgatni. Kivette azt a sportszarnokot, ahol én szoktam evangélizálni. Jöttek az emberek. HIV pozitív betegek gyógyultak meg, halottak támadtak fel. Egy összetört, elvált asszony Istenhez fordult, és Ő a kezébe vette. A prédikátorok először ellenezték, hogy híveik ezeket az alkalmakat látogassák. Ma ők is ott ülnek az első sorokban. Ha te is részt akarsz venni ebben a munkában, azt mondom, Jézus terád vár, rohanj előre. Adjad valami külső jelét is, hogy szívedben mellette döntöttél!

***Markku Koivisto, a Nokia-beli ébredés papja, a teológia tudományok doktora (Nokia = város Finnországban) – Helsinki 2000. 08. 12. 19 óra***

Néhány gondolat a bizonyágtételéből.

- Megfigyeltem, hogy kétféle ember létezik. Az egyiket nevezhetnénk áldozatot hozónak. Ez az ember mindent megtesz, hogy elfogadják, de nem sikerül neki. Cselekedeteit a szeretetéttség vezérli. Mindig áldozatot hoz, de mégsem jut előre.
- A másik ember alárendeli magát Istennek, és egyszerűen engedelmeskedik akaratának. Isten nem az áldozatokban, hanem az engedelmisségben gyönyörködik. Ha nem akarod kiérdemelni, hanem elfogadod ingyen a kegyelmet, akkor megérted és elkezded az engedelmisséget.
- Aki nem meri elfogadni a feltétel nélküli szeretetet, az az ember önző.
- Mi a keresés problémája? A sok tudás nem jut el a szívig.
- Pásztorok! Nem mondhatjátok, menjetek oda, csak azt, hogy gyere ide!

## **Az Aranyváros üzenete • Kecser István**

### ***V. rész Férje számára felékesített menyasszony (Jel 21,2.9)***

János az Úr szeretett tanítványa, aki részes volt Krisztus szenvedésében, az Óróra tett bizonyágtételért Pátmosz szigetre kerül száműzetésbe (Jel 1,9). A megdicsőült Krisztus a kijelentések és látomások sorozatával ajándékozta meg hű szolgáját a pátmosz-szigeti hegyen, az Apokalipszis barlangjában.

Amint feltekint János víziójában az újjáteremtett földről, látja, hogy egy fényesen ragyogó, égi objektum ereszkedik méltóságteljesen alá a mennyből. Tündöklése mellett elhalványul a nap és a hold fénye, mert az égi városban az Isten dicsősége ragyog (Jel 21,11). Maga a város tiszta aranyból épült (Jel 21,18), mégis olyan, mint az átlátszó üveg, az utcái is éppen ilyenek. Kőfal veszi körül, melynek alapjai drágakövekkel vannak ékesítve (Jel 21,19). Tizenkét kapuja van a városnak, amelyek mindegyike egy hatalmas gyöngy (Jel 21,21). A város olyan, mint egy óriási aranykocka, a tér minden irányában ontja fényét, nincs árnyéka, és benne sincs árnyék.

Hát ez a Bárány menyasszonya, a jövődöbéli hitvese, akivel örök korokon át együtt lesz! A mennyből ereszkedik alá, drágakövekkel díszítve, Isten dicsősége ragyog belőle, fényének örök forrása a mennyei völegény. (Ne gondold, hogy a fenti mondat utópisztikus, érzélgős, lírai, lelki giccs!)

—

Keresztelő János Krisztusról szóló bizonyágtételében így mondja: akinek jegyese van, völegény az. A völegény barátja pedig örül a völegény szavának, és az ő öröme már betelt (Jn 3,28–36). Aki felülről jött, mindenkinél feljebb való, arról tesz bizonyágot, amit ott látott, Krisztus onnan felülről jött a világosságok Atyjától (Jn 3,11–14; Ef 4,9–10), erre a földre, hogy menyasszonyt keressen magának az emberek világából. Mivel minden ember a bűn halálának rabja (Róm 3,23; Róm 11,32), Krisztusnak oda kellett menni (Ézs 53,12; Róm 4,25), és onnan hoz magának menyasszonyi népet. Kiszabadította, megvásárolta magának, nem aranyon vagy ezüstön, hanem saját, kihullott vérén (1Kor 6,20, 1Pét 1,18–19). Ő jött el erre a földre, aki Isten trónusa mellett trónolt, letette dicsőségét (Fil 2,5–7; Jn 17,5; Zsid 1,3; Jn 16,16.28). Ő, akiben lakozott az istenség teljességben, testileg (Kol 1,19; 2,9) kisebb lett az angyaloknál (Zsid 2,7–8), akiben a mennyei Atya gyönyörködik (Mt 3,17; Lk 3,22). Az eklézsia mennyei völegénye. Az a férfiú, akinek eljegyeztetett az eklézsia (2Kor 11,2; Ef 5,26–27), és adatott neki a Szentlélek záloga (Ef 1,14).

János Pátmoszon csodálattal szemlélte a megdicsőült Krisztust (Jel 1,12–15). Felfedezte, hogy hasonló az Emberfiához, akivel együtt járt több mint három évig (1Jn 1,1). Utoljára az Olajfák hegyén volt vele, amikor az égbe ragadtatott szeme láttára (Csel 1,9). Visszaemlékszik a táborhegyi különös eseményre, ahol dicsőségben ragyogott előttük (Lk 9,28–31). Most bokáig érő, fénylő, fehér ruhában van, arany övvel övezve. A haja hófehér, szemei, mint a tűzláng,



lábai, mint izzó fényű érc, a hangja, mint sok vizek zúgása, a fején sok korona (Jel 19,11). A Királyok Királya, az Uraknak Ura (Jel 19,16). Az eklézsia mennyei vőlegénye, aki köztük jár (Jel 1,13). Neve Csodálatos, amint Ézsaiás mondja (Ézs 9,6).

---

Az Úr a házasság képében jelképesen Isten és Jézus népéhez való viszonyát, kapcsolatát mutatja be. Izraelt, Isten választott népét, mint menyasszonyt jegyezte el örökre. (Hós 2,18). Azután Izrael elpártolt tőle, paráznává lett (Jer 3,8; Ez 16,32–42), idegen isteneket imádott. Az Úr mégis férje maradt, mint teremtője, visszafogadja, mint bánatos szívű asszonyt (Ézs 54,5–8; 62,3–5), aki visszatér férjéhez (Hós 2,6–15).

Az újszövetségi eklézsia, mint menyasszonyi nép, Jézus Krisztusnak, mint Isten Fiának a Szentlélek által eljegyzett menyasszonya (Ef 5,26–27). Az istenember (egy időre) otthagya mennyei Atyját (Jn 3,13–14; 16,28) és az égi Jeruzsálemet, a mindnyájunk anyját (Gal 4,26), és ragaszkodik menyasszonyához, feleségéhez (Ef 5,31–32). Az idők teljességében eljön, és elviszi az atyai házba (Jn 14,2–3), folt és szeplő nélküli szűzként akarja az Atya elé állítani (2Kor 11,2; Ef 5,26–27). Amikor megjelenik dicsőségben (Mt 25,31), az újjászületéskor (Mt 19,28). Vele együtt az övéi is megjelennek dicsőségben (Kol 3,3–4).

---

Isten tökéletes bölcsessége jónak látta, hogy Ádámnak hozzá illő társat, feleséget szerezzen (1Móz 2,18b). Felsorakoztatta a föld minden mozgó állatát, de egy sem volt közülük hozzá illő (1Móz 2,20). Ezért az Úr Ádámól kivett egy részt, és ebből alkotta az asszonyt (1Móz 2,21–24). Ádám álmából felébredve maga előtt látta Évát, aki már tetszett neki, hiszen testéből való test! Ezért, ha a férfiú a feleségét szereti, önmagát szereti (Ef 5,28–29). Hát nem csodálatos! Ugye, halljátok, ti férfiek!

Jézus, a második Ádám (1Kor 15,45) nemcsak álomba merült, hanem testben meghalt (Jn 19,30; Mt 27,50; Róm 4,25; 14,9). Amikor feltámadott, akik vele együtt meghaltak a régi életnek (Róm 6,4–6), mint menyasszonyi nép támadnak fel új életre (Kol 2,12–14), mint a Bárány jövendő hitvese. Az eklézsia, Jézus halálának csodálatos gyümölcse, már az időknek előtte, a világ teremtése előtt benne van Jézusban (Ef 1,4–5), de az Ő halálával és feltámadásával lép be ebbe a fizikálisan látható világba, testet kap, ami nem más, mint Krisztus földi teste (Róm 12,5; 1Kor 12,12–17). A férfi nincs asszony nélkül, sem az asszony férfi nélkül az Úrban (1Kor 11,11). Így Jézus Krisztus „sincs” menyasszony, eklézsia nélkül. Ez volt evilági küldetésének fő célja. Krisztus úgy szerette az egyházat, hogy életét adta érte (Ef 5,25). Ő a feje és Ő a megtartója (Ef 5,23). Az eklézsia nem létezne Krisztus nélkül, mert az eklézsia Krisztusból van, Krisztus teste pedig az eklézsiából áll (Ef 5,31–32), akivel egy test. Mindez pedig Istentől van (1Kor 11,12).

---

Jézus Krisztusban az Atya gyönyörködik (Mt 3,17; 2Pét 1,16–18), és annyira szereti őt, hogy mindeneket őreá nézve teremtett (Kol 1,16). A kimagaslóan csodálatos lényhez, Isten Fiához vajon milyen menyasszony illik, aki majd a Bárány menyegzője után (Jel 19,7) ama férfiúval, mint hitvesével örökre együtt lesz?

A menyasszony testében tökéletes, fogyatkozás nélküli, nincs rajta szeplő vagy sömörögözés (2Kor 11,2; Ef 5,27), szent, feddhetetlen, szűz. Ilyen az eklézsia, Krisztus gyülekezete, menyasszonyi népe. Ők az Aranyváros „lakói”. Jézus az örök életet kereső gazdag ifjúnak ezt mondja... még van egy fogyatkozásod (Mt 19,20–21; Lk 18,22). Az Isten nyugodalmába való bemenetel ígérete a fogyatkozás nélkülieknek adatott (Zsid 4,1) és a kísértések között kitartást tanúsítóknak, akik így válnak épekké és tökéletesekké, minden fogyatkozás nélküliekké (Jak 1,4).

Sajnálatos módon a hívő keresztények soraiban vannak, akiknek életében hija van az atyafiúi szeretetnek, a megbocsátásnak, a türelemnek, a hűségnek,... (Gal 5,22), így életük Isten előtt

fogyatékos. Itt az ideje, hogy a hiányzó mennyei erényeket begyűjtsük a Szentlélek által, mint Krisztus menyasszonyi népe. Krisztus menyasszonya „testben” tökéletesen ép. Minden tagjában élet van és végzi feladatát (1Kor 12,12–27), amivel Krisztusban, az igazi szőlőtőben van, és onnan kapja az életerőt (Jn 15,1–7). Aki nem végzi feladatát, nincs kapcsolatban az élet urával, ebben a „tagban” nem folyik Krisztus vére (Jn 6,53), és nincs benne élet, az művégtag, protézis, semmi köze Krisztus testéhez, csak bent van egy hívő közösségben. Jézus nem protézissel pótolta tagokkal (érzéketlen kéz, láb, „üvegszem”...) rendelkező menyasszonyt visz el, nem vakokat, némákat, sántákat, száradt-béna kezűeket. Ezeket meg akarja gyógyítani, élővé tenni a kegyelem napjaiban. A vőlegény tökéletes, az atyai ház tökéletes, csak tökéletes hitves kerülhet oda (Mt 5,43–48). Te milyen vagy, és mi vagy Krisztus testében... érző, munkálkodó tag vagy protézis?

Krisztus menyasszonya szeplő és sömörögzés nélküli. A menyasszonyért a szeplőtlen Bárány vére hullott ki (1Pét 1,19) a Golgotán, mint szeplőtelen örök főpapa (Zsid 7,26). Az arany város árnyék, folt, és szeplő nélküli örökség (1Pét 1,4), ezért Krisztus menyasszonyának is, akit Isten gyermekévé fogad Jézusban, szeplőtelennek kell lennie (Fil 2,15; 2Pét 3,14). A szeplő és a folt a bűnnek, a tisztátalanságnak a jele az egyéneken és az eklézsiában, a menyasszonyi gyülekezeten. Ettől a Bárány vére tud megtisztítani (Zsid 9,22–23; 1Jn 1,7; Jel 1,5; 7,14). Ha még van rajtad tisztátalan folt, a bűn leprája, a vőlegény tisztává akar tenni (Zsid 4,15–16; 2Kir 5,9–14; Lk 17,11–19). Tisztátalan, bűnfolttól szennyes étellel ott lehet lenni egy keresztény hívő gyülekezetben – annak szégyenére –, de nem lehet az Aranyváros örökösének lenni. A Király mátkája mindenestől szép, semmi szeplő nincs rajta, se benne (Ézs 4,7).

Pál a Szentlélek által azon buzgólkodik, hogy a gyülekezetet szűzként állítsa Krisztus elé (2Kor 11,2). Tudja, hogy Jézus vére a megtéréskor, a bűnbocsánat elnyerésével tisztára mosta személyenként, tagonként az ekléziát. Tehát szellemi szüzek, tiszták. Ott élnek a gyülekezeti közösségben, hallgatják az igét, ismerik Isten akaratát. Mégis fél az apostol, hogy a régi kígyó álnokságával becsapja őket, megrontatnak (elvesztik szüzességüket) és eltávolodnak Krisztustól (2Kor 11,3), hamis tanítókra hallgatva (más Jézus, más lélek, más evangélium). Ez a félelme valóságos megtapasztalás volt a galáciai gyülekezeteknél (Gal 3,1).

Az utolsó idők gyülekezeteiben, napjainkban ez a veszély fokozottan jelen van (1Tim 4,4; 2Tim 3,1–5). Az apostol által felsoroltak beszennyezhetik mindazokat, akiket a Bárány vére tisztára mosott, előtte így szüzek voltak. Mindez azt jelenti, hogy elveszítették lelki szüzességüket, tisztátalanokká váltak, mert az óember cselekedetei által ismét a világot szolgálják. Kegyes életűeknek látszanak, de magukat szeretők, pénzsóvárgók, engedetlenek, tisztátalanok... Lelki parázna-ságban élnek, holott bent vannak egy keresztény gyülekezetben. Krisztus menyasszonya nem fertőzti meg magát (Jel 14,4) a világ nagy paráznájával (Jel 17,1–5), sem a parázna leányaival, hanem már itt e földön a Bárányt követi, kedvében jár égi vőlegényének (Jel 14,4), megőrzi magát tisztán és hüen a gonosz világban.

A jézusi példázatban lévő tíz szűz közül öt bolond (Mt 25,1–13), olyan, akiknél a kegyesség inkább csak látszat. Lámpásuk (nevük) van, de a lámpában lévő olaj rövid, alkalmi időre elegendő. Nincs elrejtett krisztusi életük, ami elegendő lenne arra, hogy a menyegzőbe bemehessenek.

Az Úr parancsa az volt Mózesnek, hogy Izráel fiai hozzanak tiszta faolajat, amelyet világításhoz sajtoltak, hogy szünet nélkül égő lámpákat gyújthassanak (2Móz 27,20; 3Móz 24,2). Ezt a tiszta olajat az olajfa olajbogyóiból sajtolták, ami az olajbogyó összetörését jelentette. A test cselekedetei a hétköznapi élet különböző próbáiban mutatkoznak meg. A lámpának ilyenkor úgy kell világítania, hogy a test cselekedeteit megtagadva, a jó cselekedeteket lássák az emberek (Mt 5,16). Ilyenkor a lámpában lévő olaj elég, elfogy. Ennyire a bolond szüzek is képesek. Megelégednek azzal, hogy az emberek nem ítélik meg őket cselekedeteik miatt. Sőt buzgók az evangélium terjesztésében, bizonyosságot tesznek,

aktívan munkálkodnak. Hasonlítanak a bethániai Mártához, aki sokra igyekezett (Lk 10,38–42), de Mária a jobb részt választotta, mert ő leült Jézus lábai elé, olajat gyűjtött, míg Jézus szavait hallgatta, önmagát megítélte.

Az okos szüzek nem elégednek meg azzal, hogy csak a lámpában legyen olaj, hanem tartalékot gyűjtenek edényeikbe is. Kevésnek tartják, hogy csak az emberek előtt világítsanak lámpásaik. Amikor elmúltak a próbák, az Úr előtti csendességben meglátják emberies lényüket, és a szellem világosságában vizsgálják önmagukat (1Kor 11,28–31). Ezt tette Pál apostol is, aki tudta, hogy nincs mindenben megigazulva, és az Úr ítéli meg. Világosságra hozza a sötétség titkait, és megjelenti a szívnek tanácsait (1Kor 4,4–5). Ez az Úr előtti csendességben történik, itt nincs, akinek világítania kellene. Amit mások nem látnak, az az igazi összetörés, ilyenkor gyűlik az edényekbe (is) az olaj. Aki erre hajlandó, az okos szűz. Isten és emberek előtt rendezett étellel áll. Bemegy a vőlegénnyel a menyegzői házba.

Öröksége van az arany városban. Mikor csendesedtél el utoljára az Úr előtt?

A menyasszony méltó ünnepi ruhában, felékesítve áll a vőlegény elébe. Földi viszonylatban is fontos a menyasszonyi ruha kérdése, mennyivel inkább a menyecskék vonatkozásában.

Felékesített, ünnepi, díszöltözetben száll alá az arany város.

János ragyogó fehérben látja az Emberfiát, a megdicsőült Krisztust a gyertyatartók (gyülekezetek) között jární. (Jel 1,13.20). A menyasszony tökéletes, tiszta testére ragyogó fehér ruhát ölt fel (Jel 19,7–8). A régi bűnös ruhát a Bárány vére tisztára mosta, és a kárhozat ruhája helyett az üdvösség ruháját kapta (Zak 3,4; 2Kron 6,41), ami szívének teljes reménysége volt. A vele történő dolgok, a próbák és a harcok úgy hatnak reá, mint aranyra az olvasztótégely (Róm 8,28–29). Úgy kerül ki a földi életből, mint megtisztult arany, mint aki e bűnös, hamis világban igazságos cselekedetekben járt (Ef 2,10). Ezek a cselekedetek adják a menyasszonyi ruhát, ragyogó, finom, fehér gyolcsból (Jel 19,8). Ez a Krisztusban elrejtett győzedelmes élet jutalma. (Jel 3,5). A mennyei fehér ruha díszekkel van ékesítve, amelyek még szebbé teszik a menyasszony öltözetét. Az ékesítés kilencféle díszsel történik, amit magára ölt Krisztus menyasszonya. Ezek: könyörület, jóság, alázat, szelídség, hosszútűrés, megbocsátás, szeretet, békesség, hálaadás (Kol 3,12–15). Hasonlóan nyilatkoztatja ki az ige a szellem gyümölcsöként: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség (Gal 5,22). Ez ékes gyümölcsöket Isten Szentlelke teszi láthatóvá a menyasszony földi életében. Mindezek megvoltak Jézus Krisztusban, ami az isteni természetet jelenti. A Szentlélek munkájának célja az, hogy a menyasszony isteni természet részese legyen (2Pét 1,4–5; Ef 5,27). Csak így lesz hozzá illő társa a Báránynak. Krisztusnak nem világi természetű menyasszonya van. A világ nem az Ő háznépe (1Móz 24,2–4.36–38). A szenvedő Emberfiának fején töviskorona volt (Mt 27,29). A halálból feltámadott, győzedelmet aratott, megdicsőült Krisztus fejét sok korona díszíti (Jel 19,12). Krisztus hűséges menyasszonya homlokát az élet koszorúja ékesíti (Jel 2,10; Ef 6,14–17), hiszen ő átment a halálból az életbe (1Jn 3,14; Róm 6,13).

Krisztus menyasszonya vándorlásának, jövevénységének idejét tölti e földön, élő reménységgel az üdvösségre (1Pét 1,1–7). Tudja, hogy eljön az idő, amikor ott lesz az Atya házában, teljes szépségével, a mennyei fejedelemségek láttára (Ef 3,9–11). Szívében most ott ég a kiolthatatlan vágy az atyai ház után (Fil 1,23). A Szentlélek által így kiált a menyasszony a vőlegény felé: Jövel! (Jel 22,17).

A mennyei vőlegény az atyai házban készülődik a menyasszony fogadására (Jn 14,2–3), és amikor már minden elkészült, akkor indul menyasszonyát hazavinni (Mt 24,36) e földi vándorlásból. Mindaddig vár és hosszan tűr (2Pét 3,9), amíg nem mondhatja: Mindenestől szép vagy, én mátkám. Ahogyan közeledik a vőlegény és a menyasszony találkozásának, a menyegzőnek ideje, úgy fokozódik a belső öröm, ami még inkább serkentőleg hat a készülődésre. Kezd átalakulni mindkét helyen a környezet, virágok díszlenek, elkezdődik az éneklés (Ézs 2,12). A fák rügyeznek, virágba borulnak, megjelennek az első gyümölcsök,

virágoznak a szőlők (Mt 24,32; Lk 21,29–31). Jézus több példázatban használja a fügefa hasonlatát (Lk 13,6; Mt 24,32), és ítéletet is mond felette (Mt 21,19) terméketlensége miatt. A fügefa képe Izrael népét jelképezi, aki hosszú időn keresztül nem termett az Úr számára gyümölcsöt, de eljön az ideje a gyümölcsstermésnek. A fügefán természeti vonatkozásban szinte egész nyáron található gyümölcs, de két fő gyümölcsstermési ideje van: május és október hónap. Izrael kiszáradt fügefája (Mt 21,19) kihajtott (Mt 24,32), amikor hosszú évezredek után ismét lett Izraelnek állama 1948-ban. Azóta szinte a világ érdeklődésének központjába került a zsidóság. Az a nép, amelyik visszautasította az Isten fiát, Jézus Krisztust (Jn 1,11; Róm 11,11–16), most nyiladozik a Messiás, Jézus Krisztus felé. Izraelben és a világ sok pontján sokezer zsidó fogadja el Jézust, személyes megváltójának. A fügefa érleli első gyümölcsöt (Én 2,13). A második nagy gyümölcserés ezután következik, ami a szent mag, a maradék megtérését jelenti (Zak 13,8–9; Ézs 6,13b; 45,25; 54,3). A szőlők virágzásban vannak, de amikor megérnek annak gerezdjei, elkezdődik a végső nagy szüret (Jel 14,18–20; 19,15), Isten haragjának heve borsajtójának megtapodása. A fügefa első gyümölcsének érlelésekor hangzik a kiáltás, *kelj fel, én mátkám, én szépem, és jöjj énhozzám (Én 2,13)!* Éjfélkor pedig kiáltás hangzik: *Ímhol, jó a völegény! Jöjjetek elébe...!* (Mt 25,6) Már hangzik a kiáltás..., Hallod!?

## **A búza és a polyva • Fábrián József**

*%Akinék szórólapát van az Ő kezében, és megtisztítja az Ő szérűjét, és az Ő gabonáját csűrbe takarja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel. (Mt 3,11–12)*

Az ige szerint Keresztelő János így tett bizonyosságot Jézusról: „...Ő Szentlélekkel és tűzzel keresztel majd titeket!” Mt 3,11. Ezzel hozza kapcsolatba a búza és a polyva szétválasztását. Minden gabona polyvaburokban terem. Polyva nélkül tehát nem terem gabona. Így a Szentlélek megnyilvánulását is polyva veszi körül. Így nevezhetjük azokat a testi megnyilatkozásokat, amikkel reagálunk a minket érintő mennyei erőre. Például: reszketés, földre zuhanás, sírás, kacagás, ugrálás, táncolás stb. Ezek a jelenségek nem mindenkinél azonosak. Aszerint történik, hogy kinek milyen a temperamentuma. Sok esetben semmilyen külső és rendkívüli testi megnyilvánulás nem kíséri a Szentlélek erejének megjelenését, de olyan kibeszélhetetlen öröm és ujjongó lelkület tölti be az embert, hogy annak valami módon ki kell sugároznia az emberből. Ennek egyik módja a nyelveken szólás. Ne tévesszük össze a jelt a maggal! Nem a nyelveken szólás a Szentlélek, hanem az a Szentlélek kiadásának egyik jele. Sajnos, sokan az idegen nyelven szólást kérik, és nem a Szentlelket. Sokan a Szentlélek kitöltetésének kísérőjelenségei után vágyakoznak, és nem magát, a Szentlelket kérik. Ha kérik is, a kísérő jelenségekre gondolnak, és nem magára a Szentlélekkel való beteljesedésre. Azaz, boldogok szeretnének lenni, mint X vagy Y, vagy ők is ujjongani és táncolni akarnak, mint némelyek teszik. És nem veszik észre, hogy ez nem a Szentlélek, hanem csak az, ahogy mi reagálunk a bennünk megjelenő erőre. Tehát ezek a mi megnyilvánulásaink, a polyvák. De a mag a Szentlélek! Amint polyva nélkül nem terem búza, ugyanúgy a Szentlélek munkáját a mi külső megnyilvánulásaink kísérhetik. De nem egyenértékű a búza a polyvával. Sajnos, sokan csak a külső megnyilatkozásokat keresik és gyakorolják, de a Szentlélekkel való beteljesedést figyelmen kívül hagyják. Csak üres hangulatra, felfokozott érzelmekre és látványos jelenetekre specializálják magukat. Mi a jó mag? A szeretet. Róm 5,5 „mert az Isten szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szentlélek által, aki adatott nekünk. Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek, amint én szeretlek titeket, úgy szeressétek ti is egymást”. Jn 13,34. Tehát olyan önfeláldozó, szolgáló szeretettel, ahogy Ő tette és teszi ma is Gal 5,13b.

De a lélek gyümölcse a szeretet Gal 5,22. Amikor Pál apostol a lelki ajándékokról tanít, egy kiváltképpen való utat ír le 1Kor 13-ban. Ez nem a mi testi, érzéki szeretetünk, hanem Isten

kiváltképpen való ajándéka! Ez az a tűz, amiről Keresztelő János beszél: „...Ő Szentlélekkel és tüzellel keresztel majd titeket...” Mt 3,12.

„...Mert erős a szeretet, mint a halál... Lángjai tűznek lángjai, az Úrnak lángjai...” Én 8,6.  
„Rávetél Uram és rávetetem, megragadtál és legyőztél... Azért azt mondom... az Ő nevében többé nem szólok!” „De mintha égő tűz volna a szívemben, az én csontjaimba rekesztetve, és erőlködöm, hogy elviseljem azt, de nem tehetem” Jer 20,7–9. „Mert kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől?” Róm 8,35. „...amiért meg is ragadott engem a Krisztus Jézus.” Fil 3,12b.

„...Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus, amely életet pedig most testben élek, az Isten fiában, való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.” Gal 2,20.  
„A szeretetben meggyökerezvén és alapot vévén... ekképpen beteljesedjete az Istennek egész teljességéig” Ef 3,17–19.

Ez az egészséges és jól fejlődő mag. „Ez dicsóíti és magasztalja az Urat” Jn 15,8. Ez az Úr Jézusról boldogan bizonyosságot tevő lelkület. „Az engem dicsóít majd” Jn 16,14. Ezt az öröm hatja át, de nem testi öröm, hanem lélekben való örvendezés Lk 10,21. A testi öröm felszínes, hullámszerű és hamar kihűl. De a lélek öröme mély és tartós Jn 15,11.

Ez a Krisztusban lángoló szeretet, az első szeretet Jel 2,4. Ezt nem mi termeljük magunkból, hanem Isten különös ajándéka a Szentlélek kitöltése által. Ez a szeretet hatotta át pünkösdkor és az utána következő időkben a Jézusról elhangzott bizonyosságokat. Ezért volt az annyira hatásos. És csak így lehet az ma is élő és ható a bizonyosságtevők ajkán!

A búza terméséhez hozzátartozik a polyva is. De nem maradhat sokáig együtt a polyva a maggal. Eljön a cséplés ideje. Ez bekövetkezik a mi életünkben is. Külön kell választani a búzát a polyvától. A mindennapi életben ez szorgos munkával jár. A szellemi életben is komoly és nehéz időszak ez. Ézs 29,27–29. versekben olvassuk, hogy az Úr tanította arra az embereket, hogy a különböző terményekhez különböző cséplési módokra van szükség. Az apróbb terményekhez pálcát, a nagyobbakhoz botot ír elő, de a kalászosokhoz cséplőt szánt és taposó lábkat ír elő az Úr. A lelki életben is elkövetkezik a cséplés ideje. Ezt az időt nem szereti senki. A zsoltáros azt írja: „A te botod és vessződ, azok vigasztalnak engem” Zsolt 23,4b. Azt mondja ezzel, hogy amíg érzem a te cséplő kezed, addig tudom, hogy számon tartasz, és a tied vagyok. A te csűrődbe akarsz betakarítani. Ez a kísértések és próbák ideje, a nemszeretem napok, amikor néha csak a vessző, de néha a bot is előkerül. A nagyobb magokhoz pedig cséplő szán és taposó lábkat szükségesek, ezek művelik a mag tisztítását a polyvától. Hívó életünk nehéz napjai ezek. Azt gondoljuk, hogy az Úr elhagyott, már Szentlelkét is elvonta tőlünk. Az ige tanácsolja, hogy a nyomtató ökörnek ne kösd be a száját 1Kor 9,9–11. Pedig, de bekötnénk! Ezeket a rágalmozó, hibáinkat felhánytorgató túlkapásainkat leleplező szájakat... Pedig ezek mögött Urunk szeretete mosolyog ránk. Itt választja szét Urunk a polyvától a magot. Ugye, ilyenkor nincs tapsolás, táncolás és ujjongás? Ezekben az időkben tűnik ki, hogy mennyi a mag és mennyi volt a polyva lelki életünkben. Mennyi volt, ami csak érzelmi, érzéki és látvány volt bennünk, és mennyi az igazi szeretet és hit a gyümölcse.

Aszályos időkben sok a polyva és kevés a szem. De a bő termés idején a polyva körül bőven ömlik a búza is, és boldog a gazda a bő termés felett. Mi akkor hibázunk, ha rögtön tiszta búzát akarunk látni. Minden gyermekes és érzéki megnyilatkozást azonnal kiiktatunk az életünkből. Ez éppen olyan nagy hiba, mint az a másik, amikor csak az érzéki megnyilatkozásokat ismerjük el áldásnak. A lelki életben van gyermekkor és van felnőtt, férfikor 1Kor 13,11; Ef 4,13–16. Esztelen dolog volna a gyermektől öntudatos, felelősségteljes magatartást kívánni, de éppen olyan illetlen volna a férfikorban gyerekes, felelőtlen, játszadozó lenni. Egy élő gyülekezetben mindig vannak gyerekek és felnőttek vegyesen. Sajnos, sokan csak a polyvát veszik észre, és azon keresztül ítélik meg a gyülekezetet. Valaki azt mondta, hogy legalább annyi eszünk legyen, mint a libának, aki a

polyva között megkeresi a magot, és azt eszi meg. A polyvával semmit sem törődik. Az Úr adjon nekünk annyi szellemi bölcsességet, hogy meglássuk vagy megtaláljuk a magot, és a polyvát hagyjuk figyelmen kívül mindaddig, amíg az a sorsára nem kerül!

Izráel népe az egyiptomi fogság idején nagyon megtanulta, hogyan kell felhasználni a polyvát. Téglákat vetettek, és gabonátározókat építettek a polyva felhasználásával. Sokan ezt teszik ma is. A hívők életéből kigyűjtik a polyvát (és csak azt látják meg). Ezek a hívők hibái és gyengeségei. Ezekből erődítményeket építenek a Krisztus ismerete ellen, és a bástyák mögül lövöldöznek a megtérni vágyó lelkekre 2Kor 10,5. Ezeket az erősségeket rombolja le a szellemi férfikorra érett, Krisztusban megszentelt élet. Ők azok, akik józan és Krisztusban érett szeretetben szolgálják az Urat.

Végül elkövetkezik a betakarítás ideje. Ez elkerülhetetlenül bekövetkezik mindannyiunk életében. Az ige így írja: „Akinek szórólapát van az Ő kezében, és megtisztítja az ő szérűjét, az ő gabonáját csűrbe takarítja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel” Mt 3,12.

Tehát csak a gabona kerül csűrbe. Nem számít, hogy mire vágyakoztunk, vagy mit kívántunk. A közmondás is azt mondja, hogy a pokol útja is jó szándékkal van kikövezve. Az dönt, hogy mit viszünk az Úr elé. Gyümölcsöket vagy csak vágyakat, álmokat, érzelmeket, hangulatokat stb. Tehát polyvát a mag helyett?

Még van időnk nagyon komolyan áttekinteni életünket. A Szentlélek elérhette-e bennünk célját, gyümölcstermővé tehet-e életünket? Minden dolgunk szeretetben ment-e végbe, hitünknek belső rugója a Krisztus szerelme volt-e? Akikhez szavunk vagy bizonyosságunk nem jutott el, imádságunk fáradhatatlanul Isten színe előtt hordozta-e őket? A Szentlélek kitöltetése imára küldött felelet volt az Úrtól. És maga a kitöltetett Szentlélek még több imádságra készítette a megszentelt szíveket. Ő ezt cselekszi ma is. A Szentlélek Krisztussal élő közösséget épít ki bennünk. Így életünk Krisztus életét tükrözi e világban. Mindennek nem önmarcangoló, benső őrlődésre van szüksége, hanem Krisztus Jézusnak átadott, néki engedelmes hitre és ez lesz az eredménye. Mindebben a Szentlélek a segítő, vezető és tanító. „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít” Fil 4,13.

---

## KÖRKÉP

### **Az Assemblies of God Pünkösdi Közösségek harmadik világtalálkozója és az USA AoG Pünkösdi Közösség „Celebration 2000” konferenciája • Fábrián Attila**

A magyarul kissé hosszadalmas elnevezésű, de méreteiben valóban világléptékű rendezvényen a magyarországi pünkösdi testvérek képviselőiként – feleségemmel együtt – vehettem részt augusztus 7-től 12-ig Indianapolisban (Indiana állam fővárosa, USA). Az amerikai adottságokhoz mérten is csodálatos infrastruktúrával rendelkező Indianapolis kiemelkedően jó helyszínt biztosított a rendezvénysorozatnak, melyen a világ 145 nemzete képviseltette magát, mintegy 50–60 ezer résztvevővel. Ebből a létszámból természetesen a túlnyomó többséget a helybeli (észak-amerikai) testvérek adták, de a nemzetközi létszám is úgy 8–10 ezer főt tett ki. Az alkalmak napközben legalább három helyszínen zajlottak párhuzamosan, majd az esti összejöveteleken telt meg igazán a hatalmas központi sportaréna. – Folyamatosan tanácskoztunk az Assemblies of God Közösségek országos, illetve nemzeti vezetőinek fóruma, ahol tájékoztatásokat kaptunk a pünkösdi gyülekezetek helyzetéről és az elmúlt évtized változásairól.

Hallhattunk csodálatos ébredési beszámolókat, főleg Dél-Amerikából (Argentína, Brazília, Chile). Öröm volt hallani a Kubából közöttünk lévő testvér beszámolóját arról a „nyitásról”,

amit ez a kommunista ország tapasztal a legutóbbi években. Valóban az ébredés előszele érzékelhető ebben az országban.

Mélyen megdöbbenettek azok a beszámolók, amelyek a fundamentalista iszlám országokból érkeztek. Ők naponta tapasztalják az üldözés borzalmait. Irán, Irak, Pakisztán, Afganisztán, Indonézia hívő keresztényei ma is szembenéznek a mártíromsággal. De vállalják! És a gyülekezetek fejlődnek. Ha kivégeznek közülük egy vezetőt, akkor tizen készek a helyébe állni. Tőlük hallani a páli kijelentést „...tudom, kibem hiszek, és meg vagyok győződve, hogy neki van hatalma arra, hogy a rám bízott kincset megőrizzem arra a napra.” (2Tim 1,12) Helytállásuk valóban meggyőző erővel hatott ránk.

A 2000. évi ünnepi konferencián szemináriumok sokasága kínált lehetőséget az érdeklődőknek a tanulásra és a tájékozódásra, majd dinamikus előadások hangzottak el a pünkösdi alapelvekről, és esténként felemelő prédikációk erősítették meg bennünk elhívásunkat és küldetésünket a világban.

Számomra kiemelkedően nagy örömet jelentett annak átélése, hogy az alapelvekben és tanításokban mennyire egyek vagyunk. Ezek a következők:

1. Megváltva Jézus Krisztus vére által,
2. Hit általi gyógyulás az Ő sebeiben,
3. Betöltve Szentlélekkel,
4. Jézus második eljövetele.

Teljesen otthon éreztem magam ebben a nagy családban.

Az esti, összevont, nagy alkalmakon először visszatekintettünk az évszázad eleji indulásra. Megelevenedett előttünk az Azusa utcai ébredés, ahol 3 évig tartottak folyamatosan az összejövetelek. Majd önmagunkba tekintve felkiáltottunk, hálát adva a mindenható Istennek az Ő Szentleke kiáradásáért, és kérve az Ő folyamatos segítségét, vezetését és áldását egyenként földünk minden kontinensére. Végül pedig hittel és teljes reménységgel tekintettünk előre, odaszánva magunkat küldetésünk teljesítésére.

– A harmadik szalon az ifjúság programjai „futottak”. Ők a gyülekezeteken belüli szolgálatok mellett különös hangsúlyt helyeztek az evangélizációra. Hatalmas méretű „vetélkedő” keretein belül ismerték fel és mérték össze Istentől kapott képességeiket és táltumait az Egyesült Államok gyülekezeteiből összesereglett fiatalok (mintegy 10–15 ezren). Céljuk az volt, hogy mindezek az ajándékok kamatozzanak az evangélium terjesztésének szolgálatában. Csodálatos volt a záró ünnepélyen hallgatni a közel 1000 főből álló összevont, ifjúsági, dicsőítő kórust. Ők voltak a „vetélkedő” nyertesei. Felejthetetlen marad az az imádkozás, amikor *Thomas Trask* testvér – az Amerikai Pünkösdi Közösség első számú vezetője és a Pünkösdi Világkongresszus újonnan választott elnöke – felkérte a fiatalokat, hogy vegyék körbe a sportarénát, és imádkozzanak az idősebbekért, pásztorokért, vezetőkért, misszionáriusokért. Megmozdult a tömeg. Áradtak a fiatalok az arénába. Négy-öt sorban, váll-váll mellett, körbevették a teret – és imádkoztak! Szimbolikus és egyben valóságos előrettekintés volt ez a 3. évezredbe.

A konferenciát követően gyülekezetlátogatási programban is részt vehettem feleségemmel. Jó volt a testvérekkel találkozni és együtt időzni Isten jelenlétében Indiánában, Texasban és egy rövid időre Mexikóban is.

A pünkösdiek nagy családjának köszöntését hoztuk, és adjuk így most át minden magyar testvérnek.

*„Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki és rendelvelek titeket arra, hogy elmenjétek és gyümölcsöt teremjétek, és gyümölcsötök megmaradjon, hogy bármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek.” Jn 15,16*

## LÁTNI FOGOM

*%Jó néhány évvel ezelőtt, az országos összejöveteleken különböző gyülekezetekből összeálló dicsőítő csapat végezte a zenei szolgálatot. Komoly gondot okozott nekem, hogy az alkalmilag összeálló csoportok zeneileg és szellemileg is felkészületlenek voltak.*

*Perei Imre:* Az ilyen szolgálatok során egyre inkább éreztem, hogy határozott látásra van szükség, Istentől való útmutatásra ahhoz, hogy előre tudjunk lépni, és be tudjuk vezetni az embereket Isten jelenlétébe. Mindezt megerősítette az a prófécia, amit '95 nyarán kaptam. Az Úr bátorított, hogy használjam a talentumaimat, és gyűjtsek magam köré hasonló elhívással rendelkező szolgálókat. Nem sokkal később közösségünk vezetőjétől kaptam megbízást a prófécia gyakorlati megvalósítására.

*– A látás első kézzel fogható eredménye a '96-os őszi konferencián összeálló csapat volt. Ekkor készült a Lankadatlanul c. dicsőítő kazetta. Az állandó, rendszeres próbákat tartó csoport '98 tavaszán állt össze. Azóta Országos Dicsőítő Csoport néven ismerjük őket.*

P. I.: Szerettünk volna zeneileg és szellemileg is színvonalasabb csapatot létrehozni. Tizenhét különböző gyülekezet dicsőítésvezetőjét hívtuk meg az akkori csoportba. A havonkénti találkozások alkalmával az idő egy részét gyakorlásra szántuk, de legalább annyira fontosnak tartottuk a közös imádkozást, egymás lelki építését.

*– '99 tavaszán megjelent az ODCS első zenei anyaga, a „Fúj a szél a mennyből”.*

P. I.: A lemez megjelenése mérföldkő volt egész addigi munkánkban. Mint vezető, láttam a változást a tagok életében és szolgálatában.

*– Már a '99-es ifi-napokat megelőzően az Országos Dicsőítő Csoport néhány napot közös imában és gyakorlással töltött.*

### **Városi Feri és Laci – trombita:**

L: Mi már nagyon régen, gyakorlatilag 14 éves korunk óta részt veszünk az országos szintű dicsőítésben. Azóta sok felállásban dolgoztunk, de ilyen pozitív tapasztalataink még sohasem voltak. Most ugyanis már nem csak a külső, a zenei, de a belső egységre is komoly hangsúlyt fektetünk. Ez nagyon jó érzés. Itt számít egymás meghallgatása, a kapcsolatok...

F: És a lelki épülés. Az ifi-napokkal szemben elég nagy elvárásaim voltak. Bennem éltek a régi, kadarkúti emlékek. Nagyon sokat kaptam azokon az alkalmakon. Most azt kértem Istentől, hogy ismétlődjön meg ez, sőt, hadd tapasztaljak még nagyobb áldást! Az Úr meghallgatott! Már az ifi-napokat megelőző próbatábor alatt is érezhettem, hogy különös, szellemi erő zárja körül a csapatot. A személyes beszélgetések és az egymásért való imádkozások számomra sokat jelentettek. Ráadásul az ezt követő ifi-napok is nagyon áldottak voltak.

P. I. Ezek után merült fel bennünk, hogy ne csak a tagok épülésével foglalkozzunk, hanem szolgáljunk gyülekezeteinknek is.

Miközben az ODCS már a következő hanganyag előkészületein dolgozott, országos és regionális alkalmakon szolgált, szemináriumra hívta a dicsőítésben szolgálókat.

P. I. Fontosnak látjuk, hogy igeileg is megalapozott legyen a dicsőítők szolgálata. Ezért szerveztük a szemináriumot. Mivel nem találkoztunk magyar nyelvű dicsőítőknél szóló átfogó tanítással, úgy döntöttünk, hogy megpróbáljuk pótolni ezt a hiányosságot. A közlő stúdiómunka és egy esetleges könyvkiadás azonban jelentős anyagi beruházást igényel, ezért létrehoztuk a *Szeráf Zenei Alapítványt*.

Az alapítvány vállalja az évekkorábban Istentől kapott látás megvalósítását. Keresztény zenészek támogatását, bátorítását a szolgálatban, az Országos Dicsőítő Csoport működtetését, zenei alkalmak és szemináriumok szervezését, hanglemezek és könyvek kiadását. Az ODCS második albuma „Látni fogom” címmel már a Szeráf Zenei Alapítvány gondozásában jelent meg.



P. I. Tudatos volt a címválasztás, mivel hisszük, hogy napjainkban itt az ideje Dávid leomlott sátorának, vagyis a dicsőítés helyreállításának. Ez eszköz Isten kezében, hogy erővel jelenjen meg közöttünk, és sokan megtérjenek, megújuljanak hitükben. Nem is gondoltuk, hogy az Úr hányszor próbál meg ebben bennünket.

Idén már 28 gyülekezetből, mintegy 60 fő vesz részt az ODCS próbáin. Így még több gyülekezet szolgálattévője kap segítséget. Ebben az évben egyértelműen a szellemi háttér építése kapja a hangsúlyt.

P. I: Láttuk, milyen jó gyümölcsei vannak a közös imádságoknak és igetanulmányozásoknak, ezért döntöttünk úgy, hogy próbáinkon még több időt töltünk az Úr előtt. Ahogy '99-ben, úgy az idén is egy hetet töltöttünk együtt Kadarkúton, ahol átfogó igei tanítást kapott a csoport Isten imádatával kapcsolatban. Különös élmény volt számunkra az esti közbenjáró imádság, amikor többen betöltek az Úr Szellemével, kenetével.

### ***Szabó Nóri, Hajdúböszörmény***

Isten elkezdte formálni a jellememet, amióta először részt vettem egy ODCS próbán. Sokat jelentett nekem a Kadarkúton eltöltött idő is, mert a Szent Szellem felszabadított egy csomó teher alól. Beszélgettem ott egy lánnyal a csoportból, akinek hasonlóan nehéz gyermekora volt, és az Úr azóta gyógyít. Mostanra eltelt egy hónap, és a változást mások is észrevették. A próbatábor alatt az eddiginél sokkal valóságosabban megértettem, hogy mi is a dicsőítő szolgálat lényege. Fantasztikus volt látni, hogy Isten tervében mindig is benne volt a dicséret. Az ottani tanítás után a Biblia teljes összefüggésében látom, hogy az Úr mindig egyre többet és többet adott magából, s ma már szellemben és igazságban imádkozhatjuk őt. Az ifinapok alatt aztán a gyakorlatba is átültethettem a hallottakat. Sokkal hatékonyabbnak éreztem a szolgálatomat. Mivel az otthoni dicsőítő csapatból mindhárman tagjai vagyunk az ODCS-nek, a gyülekezetben is sikerült megvalósítanunk mindazt, amit Kadarkúton átélünk. Azt tapasztalom, hogy – hála az Úrnak – most már eljutunk odáig, hogy valóban jelenlétében imádjuk Őt. Ehhez azonban először nekünk kellett továbblépnünk

### ***Györgyi, Pécel***

15 évvel ezelőtt tértem meg, de egy másik gyülekezetbe jártunk. Zenetanár vagyok, sok együttesben szolgáltam már, de nagyon sok pofont kaptam. A legtöbb csapatra a rivalizálás, az örökös harc és irigység volt a jellemző, ami mély sérüléseket okozott bennem. Miután 4 éve az EPK-hoz csatlakoztunk, bekapcsolódtam az ODCS munkájába, de egy évvel ezelőtt abbahagytam a szolgálatot korábbi sérüléseim miatt. Most is csak unszólásra vállaltam el a kórusvezetést, így kerültem a próbatáborba. Tudtam, hogy a dicsőítésről lesz tanítás. Az említett tapasztalataim miatt el nem tudtam képzelni, hogy mi újat mondhatnak még nekem ebben a témában. A régi gyülekezetemben is nagy hangsúlyt fektettek a tanításra. Végül nagyon megszégyenültem, mert őszintén elmondhatom, ilyen átfogó, bibliacentrikus és gyakorlatias tanítást még sehol nem hallottam.

Ezen kívül nagyon sokat jelentett nekem az a testvéri szeretet, figyelmesség, érdeklődés és az a sok biztatás, amit a csoport tagjai részéről kaptam, és ez segített abban is, hogy végre le tudjam zárni a múltat. Hálás vagyok Istennek, hogy idehelyezett, mert a 4 év alatt itt én csak jót és szeretetet tapasztaltam, itt kaptam gyógyulást, és itt nyertem vissza a hitemet és a bizalmamat a keresztyényekben. Messziről járunk a péceli gyülekezetbe, de megéri, és a jövőben kész vagyok még többet áldozni az időmből és energiámból azokra, akik ennyire szeretnek.

### ***Mészáros Andi, Paks***

Régóta énekelek, elég nagy tapasztalattal rendelkezem a dicsőítés terén. Más zenekarban is részt vettem már, és sok helyszínen koncerteztünk. Mégis azt kell mondjam, hogy sehol nem

éltem át Istennel ilyen mély kapcsolatot, mint az ODCS-ben. Számomra eddig ez a legmagasabb lépcsőfok, mert itt nem a zene, a fény, a színpadi csillogás számít, hanem Isten jelenléte, és hogy a hallgatók a szolgálatból áldást merítsenek. Hogy őszinte legyek, korábban nem is tudtam, hogy ilyen létezik, hogy Isten jelenléte ennyire megtapasztalható. Még otthon, a gyülekezetben sem éltem ezt át, csak amióta ODCS-tag vagyok. A Zsoltárok azt mondja, hogy lássuk meg Istent az Ő trónján, miközben dicsérijük, valósággal találkozunk is kell Vele, s olyankor nem a körülmények számítanak.

A próbatábori tanításból nagy hatással volt rám Dávid példája. Király létére kész volt letenni a koronáját, és szinte ruhátlanul, teljes szívéből táncolt az Úr előtt. Nem érdekelte, ki mit gondol. Elterveztem, hogy ezt én is megvalósítom, leteszem a koronám, a büszkeségem, a gátlásaim, mert hiszem, hogy ennek a szabadságnak ma is jellemzőnek kell lennie minden dicsőítőre. Az Urat megilleti, hogy minden erőnkől dicsérijük Őt. A kadarkúti tábor során sokat fejlődtem ezen a téren, és otthon, a gyülekezetben is mondják, hogy változom. Az az imám, hogy a dicsőitésemnek gyümölcsei is legyenek, azaz hogy az életem is mássá legyen, mert ez is nagyon fontos.

Erre a felismerésre valószínűleg sosem jutottam volna el az ODCS nélkül. Szükséges volt hallanom élő tanításokat a dicséretéről és nagyon fontos volt meg is tapasztalnom azt. Ma már tudom, hogy az egész nem hívó énekek énekelgetését, hanem a Vele való találkozást jelenti!

### ***Kázmér Bea, Pécs***

Az ifi-napok előtti próbatáborban történt, hogy az imaalkalmaink egyikén értem is imádkoztak a vezetőink. Megkérdezték, hogy milyen konkrét kérésem van Istenhez, amire én a szokásos válasszal álltam elő, mégpedig hogy Szent Szellemkeresztségre van szükségem. Évek óta vágytam rá, hogy betöltekezsem, mert elegendem lett abból, hogy a szolgálatom során csak azt tudom adni az embereknek, ami én vagyok, ami bennem van, és azt akartam, hogy végre Isten működhessen rajtam keresztül. Ugyanakkor volt bennem egy kis félelem is, mert testből nem akartam tenni semmit, hanem csak vártam az égből az áldást. De rá kellett jönnöm, hogy ha kinyitom a számat, elkezdem dicsérni Istent, Ő majd betölti azt, és ad egy új mennyei nyelvet is, amit nekem kell használnom a saját testrészeimmel. Végre megértettem, hogy Isten nem úgy akar használni, mint egy bábut, de amim csak van, azt mind oda kell adnom. Szóval a Szent Szellem leszállt, és olyan közel éreztem magam Istenhez, ahogy már sokszor, de most végre sikerült áttörni a hitelenségemen is. Így tudott betölteni.

A szolgálatommal kapcsolatban is nagy megerősítést kaptam egy fiatalon keresztül, akit szinte alig ismerek, de ugyanazokkal a szavakkal bátorított, mint azok, akikkel korábban beszéltem a problémámról. Nem voltam biztos abban, hogy csak a saját elhatározásomból vagy pedig Isten akaratából vagyok ezen a helyen. De az ő szavain felbátorodtam, mert mindenféle kérdés nélkül is ugyanazokat mondta, amit már korábban is hallottam; akkoriban, sajnos, csak egyszerű emberi bátorításnak tartottam. Biztos vagyok benne, hogy Isten akaratában vagyok, és ezzel az új erővel és bizonyossággal végzem tovább a szolgálatomat.

---

– *Aki ma könyvkiadásba fog, az komoly terheket vesz a vállára. A Szeráf Zenei Alapítvány a napokban kezdett hozzá a Dicsőítés felfedezése c. könyv fordításához.*

P. I. A könyv kiadása valóban jelentős anyagi terheket ró az alapítványra. A dicsőítés felfedezése c. könyv valószínűleg nem csábít majd tömeget a könyvesboltokba, de nem is ez a célunk. Szellemi befektetésnek szánjuk, magvetésnek, ha úgy tetszik. Hiszünk abban, hogy a könyv gyakorlati tanácsai és tiszta, igei tanítása újabb motivációt ad majd a szolgálattelvőknek.

– *Az alapítvány a jövő év első felére tervezi a könyv megjelentetését, de természetesen nem marad el az új album sem. Az ODCS-vel legközelebb a november eleji konferencián találkozhatunk.*

## Az EPK missziós stratégiájának főbb elemei

### 1. Igei alapvetés

Péld 19,21: „Sokféle szándék van az ember szívében, de csak az Úr tanácsa valósul meg.”

Mt 16,18: „...én ezen a kősziklán építem fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta.”

1Kor 3,10–13: „Az Istentől nekem adott kegyelem szerint, mint bölcs építőmester alapot vetettem, de más épít rá. Mert más alapot senki sem vethet a meglévőn kívül, amely a Jézus Krisztus. Azt pedig hogy ki mit épít erre az alapra: aranyat, ezüstöt, drágakövet, fát, szénát, szalmát az a nap fogja világossá tenni, mivel tűzben jelenik meg, és akkor mindenkinek a munkája nyilvánvalóvá lesz és hogy kinek mit ér a munkája, azt tűz fogja kipróbálni.”

### 2. Isten célja a gyülekezettel

2.1. Legyenek, akik őt *imádják* (Jn 4,23–24)

2.2. „...tanúim lesznek” – *Evangélizáció* (Lk 24,46–49; ApCs 1,8)

2.3. *Közösség* szeretetben (Jn 13,34–35; 15,9–14; Gal 5,13)

2.4. *Tanítványság* – növekedés kegyelemben, a hitben és az ismeretben (Mt 28,18–20; Ef 4,11–16)

2.5. *Szolgálat* a szükségben levőknek (Mt 25,34–40)

Ezen célok egészséges egyensúlyban történő megvalósítása biztosítja mind a már meglévő (rég), mind az újonnan alapított gyülekezetek növekedését.

### 3. Gyülekezeteink felkészítése az aktív misszióra

3.1. A fenti célok megvalósításában kell, hogy minden gyülekezet – pásztorja és vezetősége segítségével – megtalálja a saját arculatának legmegfelelőbb formákat. Tanulni és tapasztalatokat egymástól átvenni hasznos és szükséges dolog, de a „másolás” a misszióban nem működik.

3.2. Az elnökség részéről szorgalmazzuk a pásztorokat és gyülekezetvezetőket arra, hogy a közeljövőben területi munkástalálkozókat szervezzenek, ahol a fenti célok gyakorlati megvalósítását személyes jelenlétünkkel segíteni szeretnénk.

3.3. Nem természetes az, hogy a főleg vidéki és kisebb létszámú gyülekezeteink elöregedjenek és lassan elnéptelenedjenek. Nagyobb létszámú gyülekezeteink figyelmét felhívjuk arra, hogy önmaguk növekedésén túl vállaljanak aktív szerepet több kisebb létszámú gyülekezetben is, max. 100 km-es körzetig. Komolyan odaszánt imádkozással és bőjtöléssel kérjenek vezetést az Úrtól az adott településeken élő emberek eléréséhez. A településeken történő missziós illetve evangélizációs jelenlétünk rendszeres és folyamatos, ne pedig kampányszerű legyen.

3.4. Készítsük fel gyülekezeteink lelkimunkásait arra is, hogy adott esetben egy új városba, vagy missziós bázisra költözzenek.

3.5. Tanítsuk gyülekezeteinket a missziós célú adakozásra. Ne csak külföldi, illetve központi (állami) pénzforrásokra támaszkodjunk, hanem minden gyülekezet egyre növekvő mértékben rendeljen pénzügyi forrásokat missziós tevékenységének megvalósítására.

### 4. Amit szeretnénk mindenkinek a figyelmébe ajánlani

Nem kívánjuk támogatni a már meglévő gyülekezetek mellett létesülő úgynevezett „alternatív” csoportosulásokat. Különösen fontos ezt szem előtt tartani a kisebb településeken. Ezekben a helyeken az új gyülekezeteket nem a meglévők mellett (ellenükre), hanem velük együtt működve kívánjuk létrehozni.

### 5. A missziós stratégia megvalósításához rendelkezésre álló segítség

- Pünkösdi Teológiai Főiskola
  - Keresztény Cigány Népfőiskola
  - Sátormisszió – technikai felszerelések
  - Országos Dicsőítő Csoport
  - Pintér Béla: Csemeték – Kórus
  - Inota Bétel négyszólamú kórus
  - Menny kapui, pokol lángjai – evangélizációs színdarab
  - Reménység könyve, Diákprogram – Rick Wislocky
  - Evangéliumi színdarab (Billy Graham társaság osztályteremre formázott színdarab)
  - Alfa kurzus
  - Evangéliumok – külön kötetekben kiadva
  - Újjonnan megtértek kézikönyve – Jézusé lettél, első lépések a keskeny úton
- Feladat:* Traktátusok, evangélizációs szórólapok készíttetése.  
Budapest, 2000. szeptember

## **Jézus Krisztus pedagógusainak**

Ahogy én az Igében látom, Jézus Krisztus példaképe lehet minden gyermekkel foglalkozó felnőttnek, pedagógusnak. Az Úr Jézus gyermekekhez való viszonyáról olvashatunk a Bibliában, erre alapozva gyülekezeteinkben egyre mélyebb szeretettel fordulunk a gyermekek felé.

A nyári vakáció idején a szorosán vett gyermek-bibliaköri foglalkozások szüneteltek, de részt vehettek gyermekeink gyülekezeti kirándulásokon, napközi táborokban a kadarkúti gyermektáborban, vagy más színes, érdekes gyermekprogramokban.

Szeptemberben azonban mindannyian nagyon várjuk, hogy újra folyamatosan találkozzunk egymással a gyermekbibliakörben. Augusztus végén, közel negyven tanító vett részt a pécsi szemináriumon, hogy egy jó lendületet vegyen ez által is a szolgálathoz. Szeretettől lelkesedve, az Úr pedagógusaiként, – tehát jó példaképként – készüljünk valamennyien az előttünk álló küldetésre. A Bibliai történetek megismerése, megértése segítse a gyermekeket élő hitre, megtérésre, Istenbe vetett nagy bizalomra.

Ezeknek a gondolatoknak a jegyében üzenem kedves munkatársaimnak:

*Tartsunk olyan gyermekórákat, ahová a gyerekek azért járnak, mert ott szeretik őket! (Söbá)*

### **Statisztika!**

Ahol számottevő, jelentősebb változás történt csoportszámban, tanítói létszámban vagy a gyermekek számában, onnan kérünk egy gyors telefonos (vagy postai úton való) információt a (29) 423-627-es telefonra.

### **Reménység Magjai**

A fenti alapítvány gyermektanítói újságját az elmúlt időszakban ingyenesen kaptátok meg. Mostantól azonban csak azok kapják meg, akik megrendelték, vagy most megrendelik a következő címen: Vass Tímea Reménység Magjai iroda 1024 Budapest, Margit krt. 25/A 3/3. Tel.: (1)316-3560

### **Gyermektanítói hangkazetták**

1999-ben elhangzott előadásokat tartalmazó anyagokról van szó. Egy db kazetta ára: 300 Ft + postaköltség. Megrendelhető: Lovász István 6201 Kiskőrös, Pf.: 133.

- Gyermekbarát gyülekezet – missziós gyülekezet
- Személyes kapcsolatom Isten ígéjével
- Hogyan szerettessem meg a gyermekekkel a Biblia olvasását?

- Isten ígéje hív, erőt ad, vezet a szolgálatban
- Gyermek az Ószövetségben
- Gyermek a bibliai korban
- Új élet Jézus Krisztus által
- Törvény vagy kegyelem?
- Együtt a gyerekekkel
- A megtérés látható gyümölcsei a tanítók életében

### ***Címek, ahol oktatási anyagokhoz lehet jutni***

Ilyenkor, a tanítási év kezdetekor gyakran érkezik olyan kérés, hogy mondjunk olyan címet, ahol tanítói anyagokhoz lehet hozzájutni. Íme, a címek:

- VISZ 2119 Pécel, Nyírfá u. 1. Tel/fax.: (28) 453-792
- Paraklétosz, 6100 Kiskunfélegyháza, Wesselényi u. 7. Tel/fax.: (76) 463-106
- Josua misszió – Fodor Imre 7400 Kaposvár, Guba S. u. 21. Tel.: (82) 413-720

### ***PTF könyvtári hírek***

A Pünkösdi Teológiai Főiskola könyvtárában jelentős fejlesztés valósult meg a gyermek-bibliaköri oktatáshoz kapcsolódó irodalom tekintetében. Az anyagok egy vagy két példányban vehetők kézbe. Októbertől egészen májusig, minden szombaton lehetőséget kapnak az ország gyermekbibliaköri tanítói arra, hogy ismerkedjete, tájékozódjatok ezen anyagok alapján. *Fontos!* Előzetes bejelentkezés kötelező: Nagy Erika, könyvtárvezető (1) 290-9517, 1183 Budapest, Gyömrői út 89.

Akinek van olyan régebbi gyermek-bibliaköri oktatási anyaga, amelyet szívesen felajánlana a könyvtár további gyarapításához, kérjük, ezen a címen tegye meg.

### ***Táborhelyek bérelhetők***

A következő táborhelyekről érkezett hozzánk szóbeli üzenet, hogy kisebb gyülekezeti csoportok a 2001. évi nyári programjaikhoz már most érdeklődjenek a helyfoglalást illetően.

- Logos Általános Iskola, Budapest. Kovács Gáborné – (1) 291-6901
- Royal Rangers, Nekézseny. Simon Géza – (48) 439-418
- Inárcs, Krizsán Sándorné – (29) 370-350

Amennyiben részletesebb információkhoz jutunk, mi magunk is szívesen közzétesszük azokat.

Továbbá más, megfelelő táborhelyekről szóló információknak is teret adunk.

A Kadarkúti Országos Gyermektábor jövő évi témája:

A Biblia csillagai – Csillag Tábor, 2001 júliusában, több turnusban, gyermekeknek és tiniknek! Kezddjete erre a táborra készülni, a költségekre gyűjteni, az előkészületekben feladatokat vállalni! Ötleteket, javaslatokat már most szívesen várunk.

A részletekről folyamatosan informálunk benneteket.

### ***Táborzáró hétvége***

A szeptemberre tervezett kadarkúti táborzáró hétvége október végére csúszik át. Tehát az október 27–28-i (péntek-szombat) feladatok: faházak átnézése, ereszcatornák lombtakarítása, egy bokor vagy fasor telepítése, villanszerelési munka, egyéb apróbb munkák. Lehet önkéntesen jelentkezni máris, de októberben fogunk küldeni mindenhova egy jelentkezési lapot.

Kérésünk az, hogy minden helyi, területi, regionális gyermekmunkát érintő eseményről, kiadványról stb. szóló információt küldjete el a Csemetéskertbe!

### ***Szeminárium házon belül***

Az EPK Gyermekmisszió és a Pünkösdi Teológiai Főiskola szervezésében vasárnapi iskolai tanítók részére kezdő és középhasadó tanfolyam indul, 2000 októberétől 2001 májusáig. A kurzus havonta egyszeri találkozást jelent, mely egybeesik a főiskolai levelező konzultációk szombatjaival. A képzés elsősorban a gyermek-bibliaköri tanítókat készíti fel szolgálatuk végzésére.

Tervezett témák:

- Hogyan tegyük személyessé az evangélium üzenetét a gyermekek részére?
- Hogyan sajátítsuk el a tanításhoz szükséges készségeket?
- Felkészülés a bibliaköri tanításra.
- A bibliaköri alkalmak felépítése.
- Hogyan dolgozzuk fel érdekesen a bibliai történeteket?
- Tanítási módszerek.
- Fontos tudnivalók a gyermekek lelki problémáinak kezeléséről.

Az előadásokat és csoportos – szeminárium jellegű – gyakorlati órákat az otthon elvégzendő feladatok teszik hatékonyabbá. A kurzust záró vizsga sikeres letétele esetén a hallgatók oklevelet kapnak. A tanfolyam díja 8000 Ft, mely két részletben fizethető. Jelentkezési lap a gyermekmunka helyi felelős vezetőjénél van.

További információk: PTF D. Nagy Ágnes Tel.: (1) 290-9517 (1183 Budapest, Gyömrői út 89. szám alatt.) E-mail: ptf@mail.datanet.hu

---

## CSONTROPOGTATÓ

### CSONTROPOGTATÓ • *Durkó Sándor László*

Vége van a nyárnak, hideg szelek járnak, s bizony bele kell törődnünk, hogy a mérsékelt égövben születetteknek ez a sorsuk. Többfelé jártunk a nyáron, Izraelben és Finnországban is, ahol saját bőrünkön tapasztalhattuk, hogy van a mi időjárásunknál jobb és rosszabb is. Izraelben most a legkellemesebb az idő. Jön az esős évszak, ugyanis ott egyes részeken tavasz óta egy szem eső sem esett. Érdekes viszont, hogy ezekhez a körülményekhez is mennyire tudnak alkalmazkodni a növények, no és az emberek is. Finnországban mostanában hull le az első hó, és fél évig el sem olvad. Ott ezért terjedhetett el úgy a szauna. Állítólag házépítésnél először megépítik a szaunát, és erre épül a ház. Házigazdánknál sem volt ez másként, sőt miután látta, hogy túlizzadtuk még őt is a 80 fokos gőzben, mint első szaunázók, még szauna diplomát is kaptunk. A szaunázás igazi hasznát bizonyára télen lehet megtapasztalni, amikor átfázva hazamegy az ember, és rohan a forró gőzbe, ahol pillanatok alatt felmelegszik. Izraelben viszont fentről jött a szauna, ennek elviseléséért azonban nem kaptunk diplomát. Felejthetetlen emlékeket viszont igen. Eddig nem értettem meg azokat, akik Izraelben jártak, és mikor megjöttek, teljesen fel voltak dobva, mármint lelkileg. Aztán mi is így jártunk. Nemcsak azért, mert huszadik házassági évfordulónkat ünnepeltük, és az ilyen érett nászutak már eleve sikerre vannak ítélve, hanem a földnek és az egész milliónek valamilyen különleges, megmagyarázhatatlan sugárzása van. Úgy éreztem, mintha itt legalább tízszer annyi angyal lenne, mint mondjuk Magyarországon. Megint bebizonyosodott, hogy más valamiről hallani, olvasni vagy még videón látni is, és megint más szemekkel látni. És úgy van az ember az ilyen jellegű örömeikkel, hogy minél több barátjának, ismerősének, testvérének szeretne hasonlókat. Tudtuk, hogy Finnország is nagyon nagy élmény lesz, és amikor tavaly kihirdettük a konferencián, közel 150-en jelentkeztek. És valószínűleg senki nem bánta meg, hogy időt és pénzt áldozott erre az alkalomra. Merthogy a vendéglátás, a vendégfogadás is áldozat. De ezek az áldozatok, kapcsolatok teszik szebbé az életet. Aki nem vállal és nem hoz áldozatot, az egyedül marad és begubózik. És nincs szánalmasabb, mint a begubózott

keresztény. Merthogy belőlük nem lesz gyönyörű pillangó.

A CSONTROPOGTATÓ-ban egy jegyzet erejéig ízelítőt kaphatunk Finnországról. Aranylakodalom volt nemrég az Alföldön, erről is szó lesz, hisz sokan ismerik *Weigert Mihály* lelkipásztort, azért nem írom ide, hogy nyugdíjas, mert a nyugdíjasok sokszor többet dolgoznak, mint az aktív dolgozók. Az újságírásban az egyik legizgalmasabb műfajjal ismerkedhetünk meg, a riportkészítéssel. Amikor bizonyosságot teszünk, akkor általában életünk egy-egy mozzanatát, megtapasztalását mondjuk el, mintha önmagunk riporterei lennénk. Azért az itt leírtakat, nemcsak az írók, hanem az olvasók is kamatoztathatják. Egy-két szösszenet is olvasható még.

Ha nem is a szaunában vagy a kandalló mellett, de mindenképp az isteni szeretettől sugárzó szobánkban lapozgassuk az Élő Vízet, és eközben melegedjen át szívünk, szeretteink, testvéreink, környezetünk iránt. Emlékezzünk elődeinkre, a hithősökre, a névtelen ősökre, akik előttünk jártak. Akarjunk mi is a saját környezetünkben, családjunkban hithősök lenni. Közben természetesen, ha lelkiismeretünk megengedi, nassolhatunk is. Peter Ha koreai születésű, magyar szívű lelkipásztor barátom azt mondta egyszer, hogy a koreaiak mindent megesznek. Ha Ádám koreai lett volna, akkor nem történik meg a bűnbeesés, mert megette volna a kígyót, mielőtt az Évát megkísérti. Ezt bizonyítandó elmondta, hogy Koreában tudományosan megállapították, hogy a hollók húsa milyen egészséges. Ezt követően fél év alatt szinte teljesen kiirtották szegény hollókat a koreaiak.

Mi a jegyzet? Az Újságíró 1×1 eddigi fejezeteiben az informatív, azaz a tájékoztató műfajcsaládokat vettük. Az ezután következők a publicisztikához tartoznak. Egy mondás szerint, a hír szent, a vélemény szabad. Nos, a riportnál és a jegyzetnél már a vélemény szabadabb. A jegyzet tehát kötetlen témájú lehet, általában egyetlen gondolatsorba állítja a jegyzetíró reflexióit. A jegyzet megköveteli a sűrített, koncentrált fogalmazást. Nos, Kedves Olvasó! Az alábbiakban, a Kossuth rádióban 2000. szeptember 1-jén elhangzott jegyzet olvasható Finnországról.

### *Finn út*

A lengyelek és finnek barátaink, az utóbbiak még rokonaink is. Ezt óvodás kislányom is tudja már. Ha majd iskolás lesz, akkor megtudja a mértéket is. Az igazi mégis az, ha a saját bőrén tapasztalja az ember, hogy milyen jó a barátok, rokonok társaságában lenni. Globalizációs világunkban nem kell postakocsin heteket zötykölődni, repülővel néhány óra alatt bárhová eljuthatunk. Amíg a Forma 1-en több mint húszezer finn honfitársa szurkolt Hekkinennek, addig Magyarországról százhatvanan Helsinkiben konferenciázhattunk. Felejthetetlen élményben volt részünk az Európai Pünkösdi Konferencián, mint ahogy a Hungaroringen szurkoló finneknek is. Persze, a jelleg, no, és a szurkolás módja is egy kicsit más volt. Finnország területe négyszer nagyobb Magyarországnál, a lakosok száma viszont a feleannyi, mint ahányan mi vagyunk. A nyári hőmérséklet 20–25 fok. Rengeteg az erdő, azaz az erdőrengeteg, és nagyon sok tó van. Majd annyi a tó, mint ahány pünkösdi keresztény él Finnországban. Több mint hatvanezer. Sűrűn elered az eső, de a felhők mögül gyorsan kikandikál a nap, és olyan pazar szivárványt produkál, amelyet csak a szivárvány színbontását bemutató színes könyvekben lehet néha látni. Mint a szivárvány színei, olyan markánsan jelentek meg a konferencián a különböző nemzetek képviselői. Mégis, az embernek az az érzése támadt, hogy a stílus, temperamentum, esetleg látásmódbeli különbségek egy egységes képet, talán épp a szivárványét alkotják a világ egén. Hatunk egymásra, mint az időjárásból is ismert, hogy a Dél-Amerika vagy épp Finnország partjait mosó óceánok, tengerek vizének hőingadozásai néhány hónap múlva Magyarország időjárását fogják meghatározni. Delegációnk egyik kedves, idős tagjára a finn konyha viszont nem tudott nagy hatással lenni, mert nem engedte. Étkezésekkor elővette bicskáját, és az otthonról hozott sült oldalast falatozgatva, látható élvezettel. Úgy tűnt, nem nagyon számolgatja se a kalóriát, se a

koleszterin szintet. A különböző megújulási hullámoknak az egyházon belül viszont, ha akarjuk, ha nem, érezhető a hatásuk. Ilyen például a torontói áldás néven ismertté vált, vagy a Pensacoláról elnevezett ébredés. De mire Finnországba vagy Magyarországra ér, addig jó esetben lecsillapszik és a hordalékaitól megtisztul. Ez Finnországban érezhető volt úgy *Peter Wenz* stuttgarti lelkész szolgálatában, mint az afrikai kontinensen evangélizáló *Reinhard Bonnke* beszámolója kapcsán. Épp 100 éve, hogy Amerikában néhány emberre kitöltetett a Szentlélek, s ma a Föld lakosainak 10%-a egyházában vagy vallásában karizmatikus élményben, megtapasztalásban részesül. A jó hír megerősíti a csontokat. Így éreztük mi magyarok is, amikor közel húszezer emberrel, a konferencia zárónapján, a Hartwall arénában, a világ különböző részéről jövő küldöttségek beszámolóit hallgattuk. Megrendítő pillanat volt, amikor Hitler egyik keresztlánya, akinek édesapja a harmincas években Berlin rendőrkapitánya volt, az Isten megbocsátó szeretetéről beszélt. Csak Isten tudja a nemzetek, népek, családok közötti ellenségeskedéseket békés, netán szerető egymás mellett éléssé változtatni. Finnül a békesség rauha. A pénz raha. Kérve kértek bennünket finn tolmácsaink, nehogy keverjük a két szót. Bár valaki azt mondta, hogy békesség akkor van, ha pénz is van. Az igazság viszont az, hogy igazi békességet a pénztől függetlenül csak Isten tud adni. Akik Finnországban voltak, ezt a békességet megtapasztalhatták. De ez nincs helyhez kötve. Ez bármikor Magyarországon, még a rádió mellett ülve is megtapasztalható. Ez nem a finn vagy magyar, hanem a mennyei út.

### ***Nem mind arany, ami fénylik...***

*Weigert Mihály és Sáli Mária* 1950. augusztus 26-án kötött házasságuk 50 éves évfordulójának ünnepén az – „ifjú pár” – úgy fénylett, mint az arany. Nem sok 24 karátos arany jutott nekik kilenc gyermek mellett, de minden aranynál szebben fénylik az, hogy gyermekeik mind hívő keresztények lettek. Aranylakodalom volt tehát Mezőberényben, majd folytatódott Békéscsabán. Itt volt mind a kilenc gyermek, házastársaik és a 33 unoka nagy része is. Egy kiadvány is készült az ünnepre. Benne megörökítve, ki mire emlékszik. Érdekes, mennyire megszépülnek idővel a kellemetlen, netán rossz emlékek is. Az egyik gyermek így foglalta össze: Egyszerű volt a gyermekkorom, de nagyon sok élményben és emléken gazdag. A legtöbbet az jelentette, hogy nekünk kellett és lehetett még gazdagabbá tenni. Nekem a legemlékezetesebbek a hálaadónapok voltak. Azóta már sok gyülekezetben nem szokás, merthogy ez is felülvizsgálandó, ki tudja, milyen dolgokkal megterhelt hagyomány. Azt azért jó tudni, hogy az ünnepek, így akár a hálaadó ünnep is, egy oázis a hétköznapi sivatagában. Ez így van most is, gyermekkorunkban pedig különösen így éreztük. Alig vártuk, hogy Mezőberényben, ahol Weigert Mihály testvér volt a lelkipásztor, megint hálaadónap legyen. Általában biciklivel mentünk Békésről. Nagy sátor volt felállítva az udvaron, igazi hálaadónapi hangulata volt mindennek. A finom ebéd, a sok süti, merthogy egy gyermek mire emlékszik? No, meg arra, hogy *Weigert Vili* mindig rohángált a sátor körül, egyszer aztán olyan szerencsétlenül esett el, hogy a sátorszög felhasította a fejét. Nagyon sajnáltuk, és a hálaadónapokon évekig bennem volt a félsz, nehogy szegény Vilit megint baleset érje. Most, az aranylakodalmon, sírva köszönte szüleinek azt a csak Istentől kapható türelmet, amellyel őt, a hétköznapi értelemben rossznak minősített gyermeket nevelték. Tudták, akármilyen rossz is, de az övék. Aztán amikor láttam Vili fiát, aki apját is meghazudtoló elevenségről tett tanúbizonyságot, és a vacsorán több mint húsz üveg üdítőt ivott meg, el kellett ismernem, hogy az alma nem esik messze a fájától. Talán a házassulóknak szóló ősi mondást, hogy nézd meg az anyját, vedd el a lányát, ki kellene egészíteni azzal, hogy tudakozzál arról is, milyen gyermek volt házastársjelölted.

Hányszor hallottuk amikor a Weigert gyerekek, *Ildikó*, *Misu* és *Vili* énekelték, hogy Ó, jöjj haza, Tékozló fiú, jöjj haza, Ó, jöjj haza, az ajtóban vár az Atya. Vagy: Koldusként jövök Hozzád, kitéárom üres kezem, A gond, ha borul reám, fájón szegényesen.



És íme most megint felcsendültek a régi énekek. Szem nem maradt szárazon. A házassági évfordulókról szóló könyv szerint az aranylakodalom arról szól, hogy a menyasszony kiérdemelte az aranykoronát, a vőlegény pedig az aranykoszorút. A házaspár ünnepi szertartás keretében újra egymáshoz köti életét. Az ünnepeltek ez utóbbit megtették az ünneplő családtagok nagy tapsa közepette. Az aranykorona és aranykoszorú ügyében viszont azt mondták: a menyeeiek az illetékesek. Isten életüket bearanyozó szeretete tartotta meg őket eddig is, hitük és hitünk szerint ezután is. Az Isten és egymás iránti hűségükért pedig várja őket az aranykorona és aranykoszorú. Mindaz, ami majd ott fénylik, igazi arany.

## Évfordulók

A 2000. év úgynevezett millenniumi év. Sokan ünnepeltek ez évben is, mint minden évben, mégis a millennium valahogy különlegesebbé tett mindent. Mennyivel másabb lesz majd 2001-et írni. Ebben az évben, az előzőek okán sok évfordulót ünnepeltek, ki születésnapit, ki házasságát. Utóbbiak évfordulóihhoz különböző szokások tartoznak. Csupán érdekességképpen ezek közül néhány.

*Az esküvő:* Zöld vagy pamutlakodalom. A kezdetek kezdete.

*3. évben:* Bőrlakodalom. A nyers bőr merev, érdes tapintású. Csak a kidolgozás után válik kellemes viseletté. Ez utalás arra, hogy a házasságon is dolgozni kell.

*5. évben:* Falakodalom. A munka és a kitartás szimbóluma.

*10. évben:* Rózsalakodalom. A rózsza a szerelem virága, most azt hangsúlyozza, hogy a házasság a 10. évében teljes pompájában virágozik.

*15. évben:* Üveg- vagy ibolyalakodalom. Az üveg a szépséget, a tisztaságot szimbolizálja, de egyben utal a boldogság törekénységére is. Az ibolya a szerénységre, a megértésre hívja fel a figyelmet.

*20. évben:* Porcelánlakodalom. A porcelán, amit a veszekedéskor jobb esetben a földhöz csapunk, megszabadít a haragtól és jobb belátásra, békességre és megújult boldogságra ösztönöz bennünket.

*25. évben:* Ezütlakodalom. Az ezüst a tisztaság és a házasság sugárzó fiatalságának a jelképe. A menyasszonyra és vőlegényre ezüst koszorú kerül.

*30. évben:* Gyöngylakodalom. A gyöngy a női szépséget és jóságot szimbolizálja.

*40. évben:* Rubinlakodalom. A rubin a változatlan szerelmet fejezi ki.

*50. évben:* Aranylakodalom. A menyasszony kiérdemelte az aranykoronát, a vőlegény pedig az aranykoszorút.

*60. évben:* Gyémántlakodalom. A gyémánt a soha nem múló szeretetet jelképezi.

*70. évben:* Kegyelmi lakodalom. A köszönet, a hála és a kegyelem napja, amiért ilyen hosszú időt megérhettek.

A kegyelmi lakodalomhoz tartozó köszönet, kegyelem és hála minden házassági, születésnap, újjászületési, bemelegítkezési – és még folytathatnánk a sort – évfordulónál aktuális. Ne felejtkezzünk el ezt Isten, házastársunk, testi-lelki szüleink, testvéreink, gyermekeink iránt kifejezni.

## A virágok nyelve

A virág, különösen a föld keleti részén, mindig a jelképes beszéd eszköze volt. Ma a földkerekség különböző pontjain ugyanazt a jelentést tulajdonítják sok virágnak. Mégis, általában esztétikai szépségük miatt választjuk a virágokat. Én a virágnyelvről semmit sem tudtam még, amikor udvaroltam, azt mégis éreztem, hogy választottamnak piros rózsát kell küldennem, mégpedig sokszor, sokat. Erre a többszáz kilométeres távolság miatt külön embereket kellett megbíznom. Tervem bejött, néhány hónapos rózsás bombázás, no és persze a menyeeiek közreműködésének eredményeként megtört a jég, és elhangzott a várva-várt igen. Ennek immáron 21 éve, de azóta tudom, hogy a virág, főleg ha rózsza és piros, kiváló

jégtörő. Ez többször, különösen évfordulókkor bizonyítást nyert. Íme, egy kis ízelítő a virágnyelv szótárból, ami nem tévesztendő össze azzal, amikor köntörfalazunk, hímezünk-hámozunk, füllenteni sem akarunk, de ugyanakkor nem akarjuk kimondani azt, amit szeretnénk, ezért ilyenkor úgynevezett virágnyelven beszélünk.

*Árvácska* – barátság.

*Bogáncs* – félelem.

*Búzavirág* – nem adom fel a reményt.

*Citrom* – egészség.

*Ibolya* – a leggyengédebb érzések fűznek hozzád.

*Jázmín* – varázslatos vagy.

*Krizantém* – szabad a szívem.

*Liliom* – ártatlan vagyok.

*Nefelejcs* – hűség.

*Orgona* – higgy nekem.

*Rozmaring* – örök hűség.

*Rózsa* – ha vörös akkor: szeretlek, más szín: szemérmesség, tökéletesség.

*Százsorszép* – hallgatás.

*Szegfű (piros)* – forró szerelem.

*Szegfű (fehér)* – még szabad vagyok.

Férfitársaim! Sok szép, esztétikus virágot adjunk szeretteinknek, miközben használhatjuk a virágok nyelvét is.

### ***Napi időbeosztásunk***

A statisztika szerint az elmúlt évben naponta 507 percet munkával és közlekedéssel, 675 percet alvással, öltözködéssel, étkezéssel és passzív pihenéssel töltöttünk. A maradék 258 percben szabadon választott tevékenységet végeztünk.

Naponta 46 percet töltünk beszélgetéssel, egyéb családi tevékenységgel, szórakozással.

Nagyon érdekes a vallásgyakorlásra töltött átlagidő. Eszerint a férfiak naponta átlag 2 percet, a nők 3 percet fordítanak erre. A férfinépességnek e tevékenységet gyakorló 1,6 százaléka naponta 107 percnyi időt fordít templomba, gyülekezetbe járásra, illetve bibliaolvasásra, míg a nők, a népesség e tevékenységet gyakorló 3,6 százalékának napi időráfordítása 89 perc.

Hobbira 10, testedzésre 11, olvasásra 23 percet szentelünk. A tévé naponta több mint 200 percig köti le figyelmünket. És ez az átlag. Ebben azok is benne vannak, akik egyáltalán nem vagy csak néhány percig nézik a tévét. Gondoljuk át időbeosztásunkat! Az amerikai menedzserek naptára negyedórás időbeosztású. Nagyon meggondolják, minek-kinek szentelnek kétszer negyedórát. Gondoljuk meg mi is! A fontos dolgoktól viszont ne sajnáljuk az időt! Már csak azt kell eldöntenünk, melyek a fontos dolgok.

## **ÚJSÁGÍRÓ 1×1 • Durkó Sándor László**

### ***Negyedik 1×1 A RIPORT***

A riport az angol *to report* = jelenteni szóból származik. A szó eredete még korábbi. A latin *reporto* ige képes értelme: hírt viszek, hírül adok, jelentek. De az eredeti, első értelme: hazahozok. A sajtóműfajokhoz tartozó írásművek, így a riport is:

- a világot magyarázhatják, vagy
- inkább ábrázolhatják.

A riportban van dialógus, miliőfestés, feszültségteremtés, késleltetés, fordulat, cselekmény, vannak benne képek, metaforák és így tovább, pontosabban: alig hiányozhat belőle bármi, aminek a novellában is helye van. Pontos és konkrét információ, valódi nevek, helységek,

valóban elhangzott mondatok, megtörtént események; benne van az ellenőrizhetően konkrét valóság. Óriási különbség ez a novella és a riport között. Nem biztos tehát, hogy ha valaki jó novellát tud írni, az jó riportert is lesz. A valóság azért az, hogy nagy íróink, költőink kiváló újságírók, riporterek is voltak.

A riportert köti mestersége szabálya: nem idézhet hősétől mást, csak amit mondott, és amit ő akar mondani, azt is gyakran csak hősével mondathatja ki. A jó riport túlmutat a benne foglalt történeten. A novellistának ilyesmivel nincs gondja.

Ahhoz, hogy megértsük, mi is az igazi riport, a legjobb, ha megnézzük mi nem az. Mi nem riport? Nem riport a tudósítás, amely leír, közöl, regisztrál. Kiváló eszköz információ, szenzáció továbbítására, de nem lát ki a konkrét közölnivalóból ellentétben a riporttal, amely felderít, kinyomoz, értékkel, általánosít. Nem riport az interjú. Akkor sem, ha a kérdésekben sok minden kiderül az interjúalany környezetéről, külsejéről s hasonlókról. Az interjúban végül is csak szavak alapján lehetséges az embernek ember által való ábrázolása. A riportban ennél sokkal több eszköz áll a rendelkezésre, a riportert játszi könnyedséggel ugrálhat időben és térben, egyetlen új bekezdéssel új világot is nyithat.

Nem riport a portré, amelyben ugyan kiválóan és sokféle eszközzel ragadható meg egy ember arca, de nem okvetlenül azzal az oknyomozó igénnyel, amely a riport sajátja. Nem riport a publicisztika többi műfaja, akár vezércikk, akár belső cikk, akár kommentár, valamely jelenséget, tényt elemez, és ennek nyomán következtetésre jut. A publicisztika tehát polemizál, hiszen valaminek az állítása más valaminek a tagadását is jelenti egyben, s megfordítva. A riport nem elemez, hanem ábrázol, és a véleményt sejteti, sugallja. Lényege mindig és minden körülmények között az új jelenségek és összefüggések felfedezése, illetve rejtett, takargatott cselekedetek és következményeik kiderítése. Nem riport az útleírás sem. A riportert lát és tudósít. Az ő feladata, hogy feltárja a témát. Ebben különbözik az útleírástól, amely szintén személyes élményt ad közvetlen formában. Nem riport egyetlen irodalmi műfaj sem.

A riport érdekes esemény vagy állapot felfedező bemutatása az eleven leírás és a társadalmi oknyomozás módszereivel.

Mi a teendő a riportkészítés előtt, továbbá az anyaggyűjtés folyamán s aztán, írás közben? Az írás olvasással kezdődik. Lehetőleg mindent el kell olvasni a tárgyról, amit csak lehet.

Hasznos, ha a riportra indulás előtt megismerjük az esemény előzményeit. A riportert az ügynevezett anyagfelvétel idejének túlnyomó részében emberekkel érintkezik. Beszélget, kérdez, meglátogat, elkísér, adatokat, dokumentumokat kér és így tovább. A riportert sok ember nyelvén tud beszélni, könnyen teremt kapcsolatot, bizalmat tud gerjeszteni maga iránt. Tud beszélgetni.

Tegyünk fel általánosító vagy bárgyú kérdéseket. Például: Mivel tölti szabadidejét mostanában? Mi a munkahelyen a legnagyobb problémája? Megváltoztak az emberek, dolgok? Mi történhetett, ami miatt ide jutott? Min izgul? Minek örül? Mit gondol Istenről? Hisz-e a természetfelettiben? Mi a véleménye a halál utáni életről? Mi a véleménye a keresztényekről? Csak az a buta kérdés, amit nem teszünk fel. Beugrató kérdés lehet: Ezen pontosan mit ért? Hallgassunk és figyeljünk. A jó riportnak csak tíz százaléka szól arról, amit valaki mondott. Ez a gyorsíró rész. A riport nagyobb részt az érzésekre támaszkodik. Tehát használjuk őket. Nézzük át a rendelkezésre álló dokumentumokat. Keressünk eredeti forrásanyagot. A riportert célratorően, ámbár sokszor észrevétlenül tud beszéltetni, s mert már most és mindig a riportjára gondol, nemcsak azt jegyzi meg, amit mondanak neki, hanem azt is, ahogyan mondják. A riportertnek nemcsak tényekre van szüksége, hanem mindarra, amibe a valóság csomagolja őket: hangulatokra, indulatokra, illatra, ízre, szóhasználatra, tekintetre, hangos és néma gesztusokra. Meddig tartson az anyaggyűjtés? Erre a kérdésre nem könnyű a felelet. De valahol határt kell vonni. Amikor a riportert már tudja, hogy mit tud elmondani a riportban ábrázolt valóságdarabkával, akkor már gyűjtőmunkája és annak lezárása is

tudatosabbá válik. Következhet a riportírás. Történet ezer van, recept egy se. Csak az biztos, hogy a témával terhes riporter fel kell izzítsa magát az íráshoz a szenvedélyességnek arra a fokára, amelyen tárgyilagosan, megértően, higgadtan, tisztességesen, érdekfeszítően, fordulatosan, színesen, mélyen tud írni; úgy kelt érzelmeket, hogy nem érzelmes, úgy leplez le, hogy nem minősít. És szenvedélyes.

A jó riporter borzasztóan sokat ad a riport hangvételére. Hogy az az első pillanattól érdekes legyen, de ne túlságosan emelkedett. Óriási a szerepük az írásjeleknek, és a bekezdéseknek. Az újságírásnak egyik legfontosabb része és az újságnak tulajdonképpeni formája a riport. A jó riporternek kell, hogy nagy legyen az ismeretsége és mindenféle társadalmi osztályban legyen egy-két embere, akihez bizalommal fordulhat.

A riporter:

1. Nem specialista. Általában mindenről tud és minden érdekli is, képes összefüggésekben látni és gondolkodni.
2. Tudatos a szerepvállalása, az ő hatalma a megmutatás, a kimondás, a ráébresztés hatalma. Az olvasók várják az írásait, őt hiteles forrásnak tartják.
3. Érzékeny, nem kopott meg az igazságérzete, van fantáziája, beleérző képessége.
4. Van szimata. Érzi, hova jön a labda, mikor és kitől.
5. Belső szabadság is jellemzi. Hogy se személyi haszon, se napi politikai érdek ne terhelje.
6. Vállalja önmagát. A riporter feltárja a valóságot, de megmutatja a riportert is.
7. A riporter ismeri az olvasóit.

Nos, kedves Olvasó! A sorozat célja az, hogy az erre egy kis indíttatást, küldetést vagy hajlamot is érzők, jó írók, újságírók legyenek. Az előző témákat figyelembe véve több jó írás érkezett már be a szerkesztőségbe. Többen a gyülekezeti újságokban, kiadványokban kamatoztatják az Újságíró 1×1-ben leírtakat. Merthogy azt már tudjuk, hogy az íráshoz kitartás kell, ugyanis csak azt lehet megjelentetni, amit valaki megírt. Rportot írni nem könnyű, de nem is lehetetlen. Az viszont itt is igaz, hogy azt valakinek meg kell írni. Viszont nagy az újságírói szabadság, irányítható, alakítható a riport. Tehát akkor riportra fel! A téma az utcán vagy a gyülekezetben hever.

---

## TEKINTETTEL

*Ismerjünk meg más hívő testvéreket, közösségeket! Töprengjünk a magunk gondjairól! Olvassunk, lássunk, halljunk! – művészi alkotásokról.*

### **Feltámadunk! • Koncz Sándorné**

*%Mottó: „Mit állsz, tátongó mélység, lábaimnál? Ne hidd, hogy éjed engem elriaszt, A por hull csak belé, e föld szülötte, Én glóriával átállépek azt.” (Madách)*

Békés, szép, kissé már hűvös nyárvégi délután van, üldögélek a Kerepesi temetőben. Süt a nap, melegít is, de itt-ott sárgulnak, hullanak már a falevelek. Lassan, lopakodva veszi majd birtokába az ősz mindazt, ami még a nyáré: a pompázó virágokat, a nyájas bokrokat, zöld lombot, buja pázsitot.

A természetben minden évben végbemegy, ami az emberi élet kiszabott idejében egyszeri: a születés, gyermekség, serdülés, felnőttkor, hanyatlás, öregedés, halál. Mindegyik korszakról ismeretek gyűltek össze, tudósok értelmezik, jellemzik azokat, tanácsokat adnak, amiket igyekszünk megfogadni, mert szeretnénk szépen, méltó módon megélni létünket, hiszen nincs ismétlés, minden egyszeri. Fialat korban keveset gondolunk az elmúlásra, de ahogy telik az idő, bizony, gyakrabban. Az előttünk elment, már odaát levő szeretteink, ismerőseink arca, egy-egy mozdulata, szava, tette is felsejlik előttünk az idő távolából. De a nagy titok értelmét,

az élet és halál nagy kérdéseit emberi elme fel nem foghatja.

Ahol az értelem határai vannak, ott kezdődik a hit. S a hitnek is elsődleges célja és értelme az élet: már itt a földön Krisztusban, s a testi valóságon túl: odaát. Ez teszi örömtelivé, reményteljessé a hívők életét: van örök, boldog folytatás, van találkozás... Nagy ajándék, csodálatos érték a hit: győzelem a elmúláson, a reménytelenségen, a pusztuláson: az élet diadala a halál felett.

A hit, tudjuk, Isten ajándéka. Hallásból fakad, olvastuk sokszor. Többen vagyunk, akik szüleink szavain, életén, imádságán keresztül, az ő vezetésükkel jutottunk hozzá. Ki tudná megmondani, hogy előttünk járó szeretteink hány órát töltöttek térden, értünk imádkozva, sírva, könyörögve, hány könnyet ejtettek megtérésünkért? (Nem tesszük-e mi is ugyanezt gyermekeinkért, kiáltva, közbenjárva, az irgalmas Istenben bízva?)

Most azonban másról szólok. Előfordul (magam is láttam), hogy hívő testvéreink nem tartják szükségesnek, s talán ezért is elhanyagolják eltávozott családtagjaik sírjának gondozását.

Igen, tudjuk, csak a test, a por van a földben. Hallottuk: a halottak temessék el a halottaikat. Hívők között nincs szokásban a gyakori temetőbe járás, nem szoktunk hatalmas síremlékeket állítani, a hiúság temetői vásárában vetélkedni. Kár is lenne, káros is. De a köteles tisztelet és kegyelet? A hála és a szeretet kinyilvánítása, amely immár az emberi világban csak így lehetséges?

A jelenségen tűnődve elolvastam Jézus temetését mind a négy evangéliumban. Egyik író sem hagyta ki az új sírt, ahova helyezték, három név szerint említi arimathiai Józsefet, aki sajátját, a már elkészített sírt adta nyughelyül a Mester testének. Az asszonyok hozták a drága keneteket, harmadnap is kenni akarták a testet, pedig a romlandó, a por volt, amit illatosítani szerettek volna. Nem sajnálták a drága szereket, dehogy, dehogy, hiszen szerették, mindent megtettek volna, amit élő a halottal megtehet. Reggel korán a sírhoz mentek, nem sejtették (honnan is mertek volna ilyet gondolni?), hogy föltámadt – Gondoljátok, ha még ott találják, elnéztek volna bármi rendetlenséget, hanyagságot körülötte?

A zsidóknak nincs elfelejtett, névtelen halottjuk. Ebben tanulhatunk tőlük. Nem cicomázzák a sírokat (ebben is), egy-egy követ tesznek rá, ha ott járnak. Mondják, azért, mert ez emlékeztet arra, hogy kapcsolat van a még élők és a már elmentek között: a kő utal rá, hogy mindnyájan porból vagyunk.

Mozgalmunk indulásakor alakulhattak ki szélsőséges nézetek, vélemények, történhetek túlkapások, tévedések is, – ez minden új kezdeténél így van. A megtérés, a mennyieiek felé fordulás, a túlcserélődő öröm állapotában néhányan feleslegesnek, világi, testi dolognak tartották a temetőbe járást, a sírok ápolását. Abban bizonyára igazuk volt, hogy semmit nem jó túlzásba vinni, a halottkultust sem. De ez az ellenkezőjére is vonatkozik!

Nem akarok, (nem is tudnék) meggyőzni senkit, ez a dolog mindenkinek a saját, belső ügye.

De azért elmondom: szerintem nem szép szokás, nem kelti jó hírünket, ha elmulasztjuk a sírgondozást. A mértékletesség erényét ajánlatos gyakorolnunk ebben a dologban is. Kár lenne olyan látszatot keltenünk, hogy nincs bennünk kegyelet. Ez nincs is így.

Az embernek kincse az emlékezet, szép erénye a hála. Ugye, van mire emlékeznünk kedves halottainkkal kapcsolatban? S nekünk ne lenne okunk a hálára?

Október van. Közeledik a halottak napja.

## **ÉGI FURFANG • *Koncz Sándorné***

Még a kommunizmus éveiben híre volt, hogy sok cigány család elfogadta az Urat Hodászban, Szabolcs megyében. Megváltozott az életük. Egy áldott görög-keleti pap törődése, szeretete által mozdította meg Isten a szíveket. Ő oktatta a gyerekeket, írni olvasni is tanította a lemaradókat.

Egyszer a kissé nyugtalan gyerektársasággal a tízparancsolatról beszélgettek. A srácokon

látszott, hogy nem lelkesednek a sok tiltásért, előírásért.

– Sok ez nektek, ugye? – így az atya.

– Sok, nagyon sok! – hangzik a kórus.

– Próbáljunk kettőt kihagyni belőle! – indítványozza a pap.

Sorolják egyesével... a hetedik: Ne lopj!

– Ezt ki kell hagyni! –Jó. Még egyet törölnek, marad hát nyolc.

Az egyik – a legvásottabb – kis fickó megszólal:

– Nagyon sok ez nekünk még így is!

Az Isten szolgája újabb indítványt tesz:

– Ha sok, tudok olyat is, hogy összesen kettő.

Ez tetszik a társaságnak.

– Nézzük: 1. Szeresd az Istent teljes szívedből, minden erődből! 2. Szeresd felebarátodat, mint magadat!

Beszélgessenek a két parancsról. Ha szeretjük az Istent, nem vesszük hiába a nevét stb. Ha az embereket szeretjük..., hű, akkor lopni se lehet!

– Furfangosan ki van ez találva! – állapítja meg szomorúan a legvagányabb.

## **Akiket Isten Lelke vezérel... megtalálják hivatásukat • Koncz Sándorné**

*Mottó: Róm 8,4–23*

Az utóbbi időben egyre gyakrabban halljuk, hogy különböző egyházak tagjai tanúságot tesznek a Szentlélek kiáradásáról. A Kossuth Rádió július 13-i katolikus félórájában egy szerzetesnő bizonyágtételét hallhattuk arról, hogyan vezette el a Lélek hivatásának megtalálásához.

Mielőtt felidézzük szavait, érdemes egy egyházi dokumentumról való szövegrészletet megfigyelnünk: – „A Szentlélek minden igaz hivatás lelkesítője. Ő az útítárs, aki célhoz vezet, aki formál, aki végtelen gazdag fantáziával minden egyes arcot Jézus arcához tesz hasonlóvá. A Szentlélek mindenkit el akar vezetni a hitre és a hivatásra, hogy minden ember képes legyen válaszolni Isten szeretetére. A Lélek éber vezető, aki figyel Jézusra és a meghívottakra, hogy őket a világ eseményeinek forgatagában a meghalt és feltámadt Krisztus tanúivá tegye. A Szentlélekben történik, hogy a hivatások olyan sokféle módon jelentkeznek az egyházban, és mégis ugyanazon meghívás részesei, hiszen arra hivatottak mindannyian, hogy szeretetben és tanúságtételben egyek legyenek.”

A szerzetesnő, *Klára Mária* nővér, Assisi Szent Ferenc kis testvéreinek és kis nővéreinek közösségéhez tartozik, ez a közösség a közelmúltban vezetőjének, elöljárójának is választotta.

### ***A vallásos embernek is meg kell tértie***

A nővér gyerekkorától templomba járt, otthon a szüleivel és testvéreivel olvasták a Szentírást. 15 éves korában kezdett járni egy imaközösségbe, itt hallott arról, hogy egy vallásos embernek is meg kell tértie. „Eleinte ez bosszantott, mert azt gondoltam, nem vagyok én pogány, s különben is büszke voltam a családjunkra és a vallásosságomra, ezért nem értettem, miről van szó. Amint azonban az Igével szorosabb kapcsolatba kerültem, kezdtem felfedezni, hogy jobban hasonlítok a Szentírás negatív szereplőire – például a farizeusokra –, mint a megtérő bűnösökre, a pozitív szereplőkre. Kezdtém kínosan érezni magam, amikor ilyen mondatokat olvastam: a vámosok és az utcanők meg fognak előzni benneteket Isten országában. Akkor rájöttem, hogy meg kell tértie” – mondta.

***„Megkaptad-e már a Szentlelket?”***

Bizonyágtételét így folytatta: „Hallottam, hogy a pünkösöd ma is lehetséges, hogy a Szentlélek valóban megelevenítő személy, akivel találkozhatunk, és hallottam olyan emberekről, akiknek az életében tényleg látszott is a szabadság és a Szentléleknek ez a sodró ereje...” Miután átadta életét Jézusnak (egyedül egy szobában, hegedűgyakorlás közben, mivel zenei pályára készült), lelki gyakorlatra ment, ahol megkérdezték tőle: „Megkaptad már a Szentlelket?” Miután nem-mel válaszolt, azt tanácsolták neki, hogy kezdjen el hálát adni a Szentlélekért. „Ezen meglepődtem, mert azt hittem, hogy valami kis öröm vagy béke tapasztalható lesz, ha a szélzúgás és a lángnyelvek elmaradnak is... de engedelmes voltam, és elkezdtem megköszönni... pár nappal később bontakozott ki bennem az új élet, amiről tudtam, hogy ezt nem én produkálom. Az egyik jele az volt, hogy olyan új örömet tapasztaltam, amit soha azelőtt... eddig ideiglenesek voltak az örömeim, most egy jelenlét öröme töltött be...”

A másik mély tapasztalatom az volt, hogy az Ige személyesen kezdett szólni hozzám. A harmadik pedig, hogy a szeretet belülről fakadt, és nem olyan izzadság szagú erőlködés, mint eddig. Gyanakodtam, hogy szalmaláng élmény lesz-e... de az idők folyamán tartósnak bizonyult.” – vallotta.

### *Szabadságot kapott*

Ezután elkezdte keresni a hivatását, de már nem egyedül: „A Jézussal való barátság és szerelem tett nyitottá, hogy bármilyen utat kész vagyok elfogadni, de ezen túl nem vagyok hajlandó a saját fejem után menni” – folytatta. „Biztattak, hogy adj hálát azért, hogy ilyen jóban kereshetsz, ízlelgesd a keresés örömét... Azt éreztem, amikor megismertem Pécssett a közösségem tagjait, hogy szabad belépnem közéjük, mert megvalósul velem itt minden, amit az Úr eltervezett” – mondta.

### *A közösség*

Mindannyian megtapasztaltuk a hívó közösség fontosságát, katolikus nővérünk így beszélt erről: „Eleinte nem a közösségre, hanem Istennel való kapcsolatomra figyeltem, csak sok évvel később nyílt meg a szemem... rádöbentem, hogy a közösség a gyógyulás, a szembesülés, a mélyebb önismeretre jutás kiváló útja, és azóta sokkal hálásabb vagyok közösségem tagjaiért...”

### *Áldozat és ajándék*

A szerzetesi élet teljes odaszánással jár. Nem lehet könnyű megharcolni a végleges döntésig és azután sem a világgal, a mindennapok kételyeivel. Testvérünk élményeiből: „Eleinte idegesített, mikor valaki azt mondta, hogy micsoda áldozat a szerzetesi hivatás, választás, s úgy fogalmaztam, hogy ez nem áldozat. Most azt mondanám, hogy áldozat, de rendkívül értelmes, lelkesítő... Jézus egyedüli áldozatával összekapcsolódva és azzal egyesülve... igazi ajándék... Kezdem megköstolni azt a százannyit, amit Jézus megígért már erre a földre.”

Klára Mária nővért testben nem ismerjük, de a Lélek által testvérünk, megtapasztalásainak gazdagságát hallva „gerjedezt a szívünk”.

---

## NOVELLA

### *És beszéld el fiaidnak... • Jablonkai Eszter*

*1944. december 7.*

A háború kezdete óta először lépünk ki a levegőre mind a négyen. Csodálatos érzés magamba szívni a hideg, párás napillatot. Rachel ma lett hét éves. Ez a pár perces sütkérezés az ajtóban Susanne ajándéka a számára. Susanne katolikus családban nevelkedett, de – ahogyan mesélte – egyre többször került összetűzésbe szüleivel, mikor a Bibliára alapozva bírálta az egyházi tradíciókat. Pár évvel a háború előtt találkozott néhány megtért pünkösdi keresztény fiatallal, akiknek élő hitét látva úgy döntött, csatlakozik hozzájuk. A háború kitörését követő deportálásokkor szinte azonnal a zsidó emberek mellé állt, és az életét kockáztatva bújtatott családokat. Később beépült a náciok közé, és már szervezett formában juttatott ki asszonyokat, gyerekeket, férfiakat Svájcba vagy Svédországba. Ha az Úr a nagy kegyelméből nem ismertet meg vele, már régen elhurcoltak volna mindnyájunkat. Neki köszönhetjük, hogy Jonathan még velünk lehet. Fogalmam sincs, hogyan csinálja, de tény, hogy számos hozzánk hasonló helyzetben levő embert mentett már meg a biztos haláltól. A lányokon látszik az izgatottság. Igaz, Rebeka még csak négy éves múlt, hát hogyan jönne tűzbe ekkora „szabadság” láttán. Ő az egészből még nem sokat fogott fel. Tulajdonképpen nem is nagyon érti, miért kell neki egész nap egy pince hátsó részében élni, ahol hideg van és nagyon sok patkány, amikor pár utcányira van innen a megszokott, meleg otthona.

Istenem, csak már vége lenne! Talán nemsokára. Az Úr segítségével két nap múlva elfelejthetjük azt a sok borzalmat, amit láttunk, és azt is, amiről csak hallottunk. Annát, a legkedvesebb barátnőmet, akit két hónapja hurcoltak el a kis Salamonnal együtt, s akiket – Susanne révén tudtuk meg –, szinte azonnal elgázosítottak.

Két nap. Most szinte az örökkévalóságnak tűnik. Susanne ma hozza az iratokat. Jonathan Rebekával külön száll majd fel a Svájcba induló vonatra. Én Rachellel és Susanne-nal együtt utazom, mert így esély van rá, hogy ha az egyikünkkel valami történne, legalább a másik... Istenem! Erre nem szabad gondolnom. Nem szabad! Ez most különben sem az az idő, amikor valamiről is szabadna gondolkodnom.

„Velem van az Úr, nem félek, mit árthat nekem ember?”

– Gyere Naomi! Lépéseket hallok, siessetek!

Jonathan arcára rémülettel vegyes fáradság ül ki. Magamhoz ölelem Rebekát, Susanne Rachel kezét fogja szorosán, és zajtalanul osonunk vissza a nagy vasajtó mögé. Még látom, amint két német katona alakja tűnik fel az utca végén. Mint mindig ilyenkor, összeszorul a gyomrom. „Erősségem és énekem az Úr, és Ő lőn nekem szabadulásul.”

Susanne kipakolja az összetákolt kis asztalra mindazt, amit szerezni tudott. A kenyérnek örülünk talán a legjobban. Később leült, és elővette a régóta várt papírkötegeket.

– Naomi, ezek itt a te irataid. A neved mostantól fogva Katharina Brandauer. Rachel, te úgy utazol, mintha én lennék az anyád. Ez a legbiztosabb megoldás. A kiutazási engedély szerint a nagynénémet látogatjuk meg Zürichben. Itt van, tanuld meg az új nevedet! Anita. Anita Beckmann. Mostantól fogva felejsétek el, hogy valaha is létezett volna egy Naomi vagy Rachel Schwarz! Olvassátok át figyelmesen, és betűről betűre tanuljátok meg! Ha álmotokból felvernek is, ezekre a nevekre kell ugranotok. Nagyon erős az ellenőrzés. Főleg az állomásokon.

Susanne bátorítóan rám mosolyog. Furcsa módon hasonlítunk egymásra. Ugyanolyan dús, erős szálú, fekete haja és csillogó barna szeme van, mint nekem. Az új igazolványképeinket akár össze is cserélhetnénk. Az egyetlen különbség kettőnk között, hogy Susanne szemében – most is, mint mindig – nevetés bujkál. Nekem viszont mintha egy kő lenne a gyomrom helyén. Hirtelen eszembe jut valami, és Rebekára nézek. Susanne eléri a pillantásomat.

– Igen. Ez egy kicsit nehéz lesz. El kell érnetek, hogy Rebeka megtanulja az új nevét. A tegnapi leadott papírok között találtam ezt. – Elővett egy új igazolványt. – Egy hete bombázták ki a családot. A kislány három éves lett volna tizedikén. A neve, amit ezentúl Rebekának kívülről tudni kell: Rita Gröschl. Apja neve – Jonathanra pillant – Erik Gröschl. Mindketten Berlinben születtek.



Rebeka felé fordulok, és magam is meglepődöm azon, milyen éberem figyelni Susanne minden mondatát.

– Ma szerda van. Ha minden jól megy, pénteken reggel indulunk.

Az évek óta ránk nehezedő nyomás most, hogy ilyen közel érzem a szabadságot, elviselhetetlen terhet jelent. Képtelen vagyok visszatartani a könnyeimet.

Susanne átölel, és a mostanában oly sokszor elismételt zsoltár részletét idézi halkán: „Akik könnyhullatással vetnek, vigadozással aratnak majd.”

Van valami megnyugtató a hangjában. Mintha maga az Úr szólt volna hozzám. Ezek alatt a gyötrelmes és nyomasztó napok, hetek alatt az egyetlen kapcsolatot a külvilággal Susanne jelentette. Nagyon óvatos volt, de egy héten kétszer mindig eljött. Néha még az is megtörtént, hogy egy-egy szelet csokoládéval állított be. Soha nem fogom megtudni, honnan szerezte. Látogatásai alatt sokszor terelődött Jézusra a szó, aki számunkra nagyon idegen volt, de akinek élettörténete mindig foglalkoztatott bennünket. Minthogy gyermekkorunk óta a Tóra tanításain nevelkedtünk, meglepő volt számunkra, hogy Susanne-nal való beszélgetéseink során egyre inkább elfogadjuk és magunkévá tesszük meggyőződését Jézus Krisztusról, mint egyetlen ígért Messiásról.

Azokon a napokon, amikor Susanne sem jöhetett, sokszor nyugalommal töltött el bennünket, ha erről kezdtünk el beszélgetni egymással.

Jonathan az órájára pillant.

– Menned kell. Nemsokára kezdődik a kijárási tilalom.

A szokásosnál később jött, decemberben pedig már négy órakor sötétedik. Sorra megölel valamennyiünket.

– Tehát ne felejtsetek: pénteken reggel kilenc órakor!

Elindul kifelé, de még utoljára visszanéz, és mosolyogva mondja:

– Ne féljetek! Sikerülni fog!

Nagyon óvatosan nyitja ki az ajtót, s a biztonság kedvéért vár pár percet, mielőtt teljesen kilépne. Jonathan halkán visszatolja a reteszt a helyére.

– Az Úr legyen velünk!

### **1944. december 9.**

Hajnalodik. Hónapok óta ez az első reggel, aminek örülni tudok. Az alvó lányokra nézek, és mint mindig, most is megkönnyebbülök az arcukon nyugvó békességtől. Talán még időben vagyunk. Talán még nem hagy maga után soha be nem gyógyuló sebeket ez az egész.

Gondolataimból Jonathan halk, vigasztaló hangja zökkent ki.

– Ma megmenekülnek!

Bárhogyan is küzdök ellene, kicsordul egy könnycsepp a szememből. Mióta Annáékat elvitték, egyre csak ez jár a fejemben. Rachelnek és Rebekának élnie kell. Nem taposhatják el őket úgy, mintha csak férges lennének. Ha ép elmével túl akarom élni, kényszerítenem kell magam, hogy ne gondoljak folyton arra, hogyan ölték meg Annát a kisfiával.

– Ők már az Úrnál vannak! – suttogja Jonathan.

Tudom, hogy ő is sokszor gondol rájuk. Átnyúl a lányok felett, és megsimogatja a hajam.

Látom, hogy valami fontosat akar mondani.

– Tudod, mostanában sokat gondolkodtam... Átolvastam a Susanne-tól kapott Újszövetséget, és azokat az ígéket, amiket bejelölt... Úgy döntöttem, hogy elfogadom Jézus Krisztust Megváltómnak... Már nincs időm teológiai vitákra, hosszabb elmélyedésekre!

Még soha nem láttam ilyen megrendültnek és eltökéltnek. Nem is hozzám beszél, hanem valahová előre, bele a pince szinte egész nap ránk terpeszkedő sötétségébe.

– Hinni akarom, hogy Jézus Isten Fia, s az egyetlen ígért Megváltónk! Hinni akarom az ígét, amelyik szerint, ha az Ő királyi széke elé járulunk, irgalmasságot és kegyelmességet nyerünk alkalmas időben való segítségül... És nekünk most van erre szükségünk... Alkalmas időben

való segítségre – rám néz, és olyan hittel mondja, mintha már Svájcban lennénk.

– Általa megtartatunk mi is és a gyerekek is. Ő az egyetlen reménységünk arra, hogy túléljük! Nem ér váratlanul, amit mond. Susanne élő kapcsolata Jézussal s az Úrral meggyőzőbb számomra minden más érvnél. Az órára nézek. Fél nyolc. Újonnan keletkezett fiatal hitünkkel egy órán keresztül imádkozunk Jézushoz megtartatásunkért.

Mikor Susanne megérkezik, elújságolom neki, mi történt.

Mielőtt elindulnánk, átismételjük az iratokon szereplő neveket, születési dátumokat.

Körülbelül húsz perccel később, Jézus nevében kilépünk a pinceajtó mindent elrejtő biztonsága mögül. Furcsa újra az utcán lépdelni. A sárga csillagot soha nem varrtuk fel, így nem kell félnünk, hogy valaki esetleg meglátja a helyét. Rebeka és Jonathan tíz perccel előbb elindultak. Az állomás úgy bő félóránnyira van a háztól, ahol eddig bujkáltunk. Az utcán kicsit megnyugszom, mert a német tisztek ügyet sem vetnek ránk. Sietség nélkül, egyenletes léptekkel tartunk a pályaudvar felé, s miközben a gyomrom görcsbe rándul, akárhányszor egy SS katonát megpillantok, elmélyülten csevegünk Susanne-nal. Olyan szorosan fogja Rachel kezét, hogy fehérek az ujjai. Erről tudom csak, hogy ő is ideges. Az Úrnak hála, minden probléma nélkül elérjük az állomást. Megpillantom Jonathant és Rebekát az igazoltatásra várók sorában. Még ketten vannak előttük. Messziről figyeljük őket.

„Kezetre bízom lelkemet” – visszhangzik bennem a 31. zsoltár. Képtelen vagyok máshová nézni. A tiszt elveszi tőlük a papírt. Rebeka forgolódik. Milyen aranyos. Legszívesebben odafutnék, átölelném. Ha most rájönnek, hogy a papírok hamisak, lehet, hogy soha többé nem láthatom. Jézus segíts! Ezt nem lehet kibírni.

„Az Úr az én pásztorom.”

Mi tart ilyen sokáig?

„Aki a Felségesnek rejtekében lakozik, a Mindenhatónak árnyékában nyugszik az.”

Miért nézi Rebekát ennyi ideig? Látom, hogy Jonathan magyarázni kezd valamit, a tiszt pedig ki-be hajtogatja a papírt.

„Lásd meg ellenségeimet, mert megsokasodtak.”

Hányingerem van az izgalomtól. A tiszt gondolkodik, majd a mögötte levő másik SS-nek nyújtja át az iratokat.

„Velem van az Úr az én segítőim között.”

Örökkévalóságnak tűnik, mire újra visszafordul. Pár pillanatig még habozik, aztán visszaadja Jonathannak az egész paksamétát. A megkönnyebbüléstől majdnem összerogynak a lábaim! Rebeka már biztonságban van. Susanne szerint a vonaton csak egy rutinellenőrzés lesz. A végállomás pedig már Svájc!

Susanne-nal most mi is beállunk a sorba. Gyorsan fogynak előttünk az emberek. Minél közelebb kerülünk, annál többször ismételve az adataimat: Katharina Brandauer.

Katharina Brandauer. Születtem... mikor is? 1912. május 20-án Münchenben. Apám neve: Karl Brandauer, foglalkozása katonatiszt, született 1887. február 5. Anyám leánykori neve: Regina Engelhoffer, született 1889. június 18.

– Az iratokat!

Először én adom oda. Érzem, a tenyerem nyirkos lett az izgalomtól. A tiszt belepillant. Az Úrnak hála, elég fáradtnak látszik. Nem is nagyon figyel arra, mit mondok. Már épp visszaadná, de az arca hirtelen megváltozik.

– Mi?

Érzem, hogy remegni kezd a kezem.

„Az Úr az én pásztorom.”

– Heinrich! Vedd át egy kicsit!

Egy szőke hajú fiatal SS leváltja. Engem durván kijebb lök a sorból. Susanne arcán értetlenség és döbbenet. Odaadja a szőkének az iratait, aki mindent rendben talál. Int, hogy menjenek tovább. Susanne-ék elindulnak a vonat felé, ami a menetrend szerint tíz perc múlva

indul. Egy oszlop, ami közvetlen mellettem van, eltakarja őket. Pár lépést feltűnés nélkül arrébb képek, hogy még utoljára láthassam Rachelt. Susanne éppen guggolva magyaráz valamit neki, aki ezután elindul... egyedül! Messziről észreveszem, hogy Jonathan Rebeka kezét fogva eléje siet. Könny szökik a szemembe. Ők legalább már biztonságban vannak. Mindannyian felém néznek, de az oszlop miatt nem vehetnek észre. Minden erőmmel rájuk összpontosítok. Lehet, hogy ez lesz az utolsó kép, amit megőrizhetek róluk? A

hangosbemondó jelenti, hogy a svájci szerelvény öt perc múlva indul.

„Szálljatok már fel!... Uram, add, hogy felszálljanak!”

Végre elindulnak. Jonathan még hátra-hátra fordul, majd eltűnnek a szemem elől. Óvatosan visszalépek az előbbi helyemre. A tiszt még nem jött vissza.

„Velem van az Úr, nem félek, mit árthat nekem ember?”

Érzem, hogy az oszlop mögött áll valaki, aki lassan papírokat csúsztat a kezembe. Nem merek megfordulni. Egy másodperc múlva meghallom Susanne suttogását.

– Lépj lassan két lépést hátra!

Hirtelen nem is mérlegelem, mi a terve, csak teszem, amit mond. Ő velem egy időben lép előre két lépést. Feltűnés nélkül sikerül az oszlop takarásában helyet cserélnünk. Most fogom csak fel, mi történt.

– Ezt ne!

Susanne izgatottan suttog.

– Neked ott vannak a gyerekek! Azonkívül papír szerint én katolikus vagyok. Megúszom, hidd el!

„A vonat három perc múlva indul” – hallani a bemondót.

– Menj már!

Nem tudom, mit tegyek. Ebben a pillanatban megjelenik egy ismeretlen arcú tiszt. Kemény, szinte kegyetlen hangon kiáltja a Heinrich nevű SS felé:

– Hol van az a bizonyos Katharina Brandauer? – nevet, szinte fröcsköli a szájából.

A Heinrich nevű az oszlop felé bök, mire két másik SS Susanne-hoz ugrik, és a puskatussal lökik a keményhangú tiszt felé.

Nem értem! Mi lehet, ami ennyire felizgatta őket?

A szememet előnti a könny. Susanne a földön térdel összegörnyedve. A tiszt int a két fiatal SS-nek, akik felemelik, és az állomásépület felé vonszolják.

A vonatkerekek éleset csikordulnak. A zaj elnyomja a kegyetlen tekintetű német hangját.

Mielőtt ösztönösen, szinte kábulatban elindulok a vonat felé, még hallom, amint valamelyik SS válaszol:

– Parancsára, Brandauer őrnagy!

A megdöbbenéstől a félelmet is elfelejtem, s hirtelen a hozzám legközelebb eső tinédzserkorú katonához fordulok:

– Meg tudná mondani az őrnagy teljes nevét?

Annyira meglepődik, hogy készségesen válaszol:

– Karl. Karl Brandauer. Egy hete helyezték ide azon a napon, amikor bombatámadás érte a házukat, és meghalt a felesége és a lánya.

Pár perccel később már a vonatablaknál állok, és kétségbeesetten próbálom meggyőzni magam, hogy nem volt más választásom. Könnyektől elhomályosuló szemmel nézek a lassan eltűnő pályaudvar felé, ahol Susanne-t utoljára láttam, s közben szinte észre sem veszem, hogy egyre ugyanazt az ígét ismételve: „Áldjon meg tégedet az Úr, és őrizzen meg tégedet. Világosítsa meg az Úr az ő orcáját terajtd, és könyörüljön terajtd. Fordítsa az Úr az ő orcáját tereád, és adjon békességet néked!”

## *Epilógus*

Susanne Beckmannt 1944. december 9-én tartóztatták le. Két héttel később a bergen belseni

koncentrációs táborba szállították. Krisztusba vetett erős hite megtartotta őt a pokol közepén is a tábor pár hónappal későbbi felszabadításáig. A háború után férjhez ment, és három gyermeke született.

Naomi és Jonathan Schwarz tíz évig éltek Svájcban, később Izraelben telepedtek le. Hitüket Jézus Krisztusban soha többé nem veszítették el, s örök bizonyoságként vésődött szívébe az ige: „Nem olyan főpapunk van, aki nem tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki megkísértetett mindenkben hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt. Járuljunk azért bizalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül.”

---

## **EXIT – IFJÚSÁGI OLDALAK, az Országos Ifjúsági Munkacsoport Magazinja**

### **FRISSS... (Exit hírblokk)**

#### ***IFI NAPOK, 2000 • Lettner Gábor***

Idén augusztus 10. és 13. között ismét megrendeztük az Új Generáció Egyesület szokásos nyári nagyrendezvényét, az Ifi Napokat. A tábor – amelyen közel 400-an vettek részt – központi témájaként az Ézs 61,1–2. szolgált, mely szerint itt az ideje, hogy „hirdessük az Úr kedves esztendejét!”

Ezen Istentől kapott látásunkon felbuzdulva tehát igehirdetéseink a megtérésről, elengedésről, a különböző szolgálatokról és a Szent Szellem keresztségről szóltak. A dicsőítésben az Országos Dicsőítő Csoport vezetett bennünket. Elmondhatom, hogy a tábor első napjától kezdve Isten hatalmas erővel volt jelen közöttünk. A rendezvény ideje alatt sokan Szentlélek keresztséget nyertek, és több mint 15 ember adta át az életét Istennek, akik közül 9-en azonnal alá is merítkeztek a közeli Petörke tóban.

Újdonságnak számít az, hogy a „Hozz egy barátot!” akció keretében kb. 50, nem közösségünkbe tartozó fiatal is velünk nyaralt, és mellesleg hallott Isten kedves esztendejéről. Hisszük, nem eredménytelenül. Végül a vasárnap délelőtti alkalmon úrvacsorával zártuk az idei Ifjúsági Napokat.

*(Figyelem! Az elhangzott istentiszteletek és a fakultációk hanganyagai megrendelhetők magnókazettán a lenti címen. – a szerk.)*

#### ***PEPSI-SZIGET • Barta Zsolt***

Augusztus elején lezajlott Közép-Európa legnagyobb ifjúsági rendezvénye, az Euro-Woodstockként is emlegetett Pepsi-sziget, vagy Diáksziget, melyen az Új Generáció Egyesület képviselőjében Közösségünk is képviseltette magát (sajnos csak 7 emberrel). A rendezvény helyszínéül szolgáló Hajógyári-szigeten – amely már nyolcadszor ad otthont a rendezvénynek – kb. 300–400 ezer fiatal vett részt a programokon. A Szigeten minden megtalálható volt, ami a mai világot jellemzi, a Krisna-hitű egyháztól és a reikysektől kezdve, egészen a transzvesztitáig és bioenergetikusokig. A fellépő zenekarok között megtalálható volt a Prodigy, a Vágtázó halottképek, a Pokolgép és még oly sok minden. A hangerőről pedig csak annyit, hogy a Szigettől 10 km-re még tisztán lehetett hallani a főszínpadon folyó műsort. És nem egy színpad volt! Ilyen helyzetben a fiatalok gyakran az alkohol és a kábítószer segítségével lesznek szabadok. Mi tudjuk, hogy a szervezők megpróbálnak megtenni mindent az efféle dolgok kiszűrésére, de ez, sajnos, lehetetlen...

Ezen a rendezvényen tilos volt az evangélizáció. Mégis meghívnak bennünket évről-évre, és

mi tudjuk, hogy ezt onnan „felülről” intézi Valaki nekünk...

(Folytatását a TUDOM, MIT TETTÉL IDÉN NYÁRON című cikkben találod – a szerk.)

### **DÍJKIOSZTÓ A CENTRÁL KÁVÉHÁZBAN • Exit**

Örömünkre szolgál megosztani veletek a jó hírt, hogy 2000. év augusztus havának 31. napján az Új Generáció Egyesület Ifi Napok 2000 rendezvényén nyújtott áldásos szolgálatukért Sárگا Bögre Érdemrendben részesültek a következő személyek: *Novák Anett Katalin*, rendezvényszervező, *Lázár Zoltán*, technikus és sátorfőnök, *Barkóczy Péter*, regisztrációvezető, az Országos Dicsőítő Csoport nevében *Perei Imre*, dicsőítésvezető és *Beczó Tamás*, éjjeliőrség vezető. Az érdemrendet a Centrál Kávéházban tartott jeles fogadás alkalmával az Országos Ifjúsági Munkacsoport nevében *Kuna Tibor* nyújtotta át.

### **ELTÁVOZOTT KÖZÜLÜNK • Barta Zsolt**

Hosszú útra indult az angol, jobbkormányos teabuszunk, a Bedford. A hat év alatt, amit nálunk töltött, gonosz emberek többször bántalmazták, a hátulját szétrugdosták, egyszer pedig fagyállós vízzel próbálták megmérgezni. De ő mindent túlélte. Krisztus ügyét szolgálta. Szolgálaton kívüli napjait egy erdő szélén, magányosan töltötte, de a fennmaradó időben 300 fő összesen 21000 órát szolgált rajta, 7000 látogatójából 2000 életére mondtak személyesen áldást, és 200-an fogadták el Jézus Krisztust személyes megváltójuknak. Ugye, nem kevés... Ezúton köszönti mindazokat, akik imájukkal, anyagi javaikkal (majdnem egymillió forint a hat év alatt!), munkájukkal életben tartották, és üzeni; jól érzi magát Gyöngyös mellett, és örül, hogy cigány testvéreink imaszobájaként most is Istent szolgálhatja.

### **IFJÚSÁGOT LÁTOGAT AZ OIM • Exit**

Az OIM–Új Generáció ez évi cselekvési programjának legjelentősebb eleme az ifjúságlátogatás elindítása, ill. felgyorsítása – nyilatkozott az OIM az Exit stábjának. – Ifjúságlátogatási programunk célja, hogy képet kapjunk arról, hogyan működnek a helyi ifjúsági csoportok, milyen terveik vannak, milyen problémákkal kell szembenézniük. Ezekon az alkalmakon az éppen jelentkező szükségleteknek megfelelően ajánljuk fel segítségünket, támogatásunkat, és közösen térképezzük fel az együttműködés lehetőségeit. Az eddigi tapasztalatok alapján már az eredmények is látszanak. Kialakulnak és megerősödnek a baráti, munkatársi kapcsolatok, az ifjúsági csoportok számára új lehetőségek nyílnak meg, közös missziós programok indulnak el. Ezúton szeretném felhívni az Exit olvasóinak figyelmét arra, hogy az OIM szeretettel és a sikeres együttműködés reményében várja a gyülekezetek ifjúságának meghívását – tette hozzá az OIM nevében *Kuna Tibor*.

Az Exit szerkesztősége természetesen nem akarja, hogy bármiről is lemaradjatok, ezért minden számban beszámolunk az addig lezajlott ifilátogatásokról, hátha ti is erőt, ötletet vagy bátorságot merítetek a történetekből. Ennek új rovatot szentelünk LÁTOGATÓBAN címmel. Ha érdekel, lapozz a 25. oldalra!

### **ÚJ SEGÍTŐK AZ OIM MELLETT • CM**

Az OIM ez év júliusában úgy döntött, nem viseli tovább egymaga számos munkaterületének (rendezvényszervezés, ifivezetőképzés, ifjúságlátogatás, nemzetközi kapcsolatok, misszióágak, mint például a Diák-sziget satöbbi, satöbbi...) véget nem érő gyakorlati terheit, és friss munkaerővel bástyázza körül magát. Így került tehát az OIM külső munkásai körébe *Novák Anett* (neki köszönhetitek, hogy az Ifi Napok gördülékenyen lezajlott), *Barkóczy Péter* (ő vezette a regisztrációt), *Weigert Emese*, *Fábián Péter* (róluk bizony már sok jót hallottunk), *Földesi Tomi*, *Torma Andi*, *Barta Judit* (minden bizonnyal ők is hallatnak majd magukról) és végül *Czifra Mariann* (tehát ezentúl én fogok majd csuklani, ha nem tetszik Neked az Exit!).

## **MAGAS JUTALOM A BECSÜLETES MEGTALÁLÓNAK!**

*Lettner Gábor* keresi Kadarkúton felejtett sötétké, lakkozott, műbőr Károli Bibliáját. Magas jutalom a becsületes megtalálónak (minden este egy érte elmondott ima, egy egész héten át). A Biblia különös ismertető jegyei: belül 3 PTF-es csoportkép, sűrű, ceruzás aláhúzások.

{k2000504}

{k2000505}

{k2000506}

{k2000507}

## **TUDOM, MIT TETTÉL IDÉN NYÁRON**

### ***(...in memoriam Pepsi-sziget...) • Barta Zsolt***

Idén nyáron 36 szolgálóval mentünk a Szigetre, de előtte sok időt szántunk a felkészülésre is. Dömösi táborunkban helyzetgyakorlatokon vettünk részt egy családsegítő pszichológus irányításával. Olyan helyzeteket kreáltunk, amelyekben nem volt szabad Jézus nevét és egyéb keresztény szakszavakat, vagyis az ún. kánaáni nyelvet használni, mégis el kellett mondani az evangéliumot. Sokat nevettünk magunkon, mert rá kellett jönnünk, hogy mennyire nem tudunk a fiatalok nyelvén beszélni, hiszen mindig a megszokott gyülekezeti szókinccset használjuk. Pedig milyen sokat ér Isten beszédének bölcs használata. Minden kor emberének a maga nyelvén, a saját kultúrájának szóhasználatában kell hallania az evangéliumot! Csak így lesznek a fiatalok nyitottak Jézusra. Én például jogi úton bizonyítottam be egy lánynak, hogy Jézus áldozata elég volt ahhoz, hogy megmentsen bennünket a jogos halálbüntetéstől. A beszélgetés végén kiderült, hogy a lány jogászhallgató.

Kb. 1400-an jöttek fel a Meghallgatlak teabuszra beszélgetni. A legérdekesebb az volt, hogy mindenki, aki beszélgetett velünk, kérdéseket tett fel nekünk. Végül mindenki azt mondta, hogy öröm volt velünk beszélgetni, mert nem akartuk őket megtéríteni. Mert a keresztényektől eddig csak azt kapták.

Tudom, sokat imádkoztatok értünk, amit ezúton is szeretnék megköszönni, mert nagyon kellett Isten ereje és az imatámogatás a munkánkhoz.

{k2000508}

### ***Az Emlékkönyv bejegyzései***

Ebbe az Emlékkönyvbe azok a fiatalok írtak, akik fennjártak a Meghallgatlak teabuszon.

„Itt voltam a Szigeten

Megszabadított az Isten.

Az Úr Jézus kitöltött

Elhagyott az ördög.

Itt van sok barát

Az Úr Jézus mindent lát.

Istenem, te egyetlen

Ne hagyd, hogy elveszem.”

*Barna Péter*

„Felettébb elcsodálkoztam, hogy itt, most és ilyenkor kellemesen tölthettem egy kis időt a földi pályafutásomból.”

*Pető István*

„Szia könyv!

Nagyon jót beszélgettem úgy, mint régen (még mikor kicsi voltam). Itt mindenről lehet beszélni... Nem gondoltam, hogy mást is érdeklek.”

*Gabi*

„Szervusz könyv!

Itt ülök a buszon fáradtan, de tudom, volt értelme annak, hogy itt beszélgettünk emberekkel. Itt volt Isten EREJE. Sok az ember a Szigeten és sok a SZÓ, de ő mindent hallott és nem hallgatott. Jövőre ugyanitt!”

*Laci*

„Szia Emlékkönyv!

Most úgy írok beléd, mint a naplómba, gátlások nélkül, tiszta szívvel. Elég nehéz döntés előtt állok, nem tudom, mitévő legyek. Nagyon jó dolgok történtek itt a buszon velem. Sok mindent tanultam az itt lévő kedves emberektől lelki síkon... Remélem, megváltoztatják életemet, és még jobbra fordul. Köszönök minden jót, rengeteget tanultam, örökre megőrzöm. Köszí a segítségéteket, jövőre találkozunk.”

*Milán*

„...Köszönöm, hogy lehetőséget kaptam a tiszta boldogságra...!”

*Anett*

### ***A szolgáltók élménybeszámolói***

„Csoportunk minden tagja napi 8 órát szolgált, a többit pihenéssel töltötte, már amennyire lehetett a reggel 6-ig tartó hangzavarban. Mindennap közösen imádkoztunk, Bibliát olvastunk és együtt dicsértük az Urat. Mindenki számára kötelező volt napi egyórás ima is. Emellett ima- és böjthetet szerveztünk, így a szigeti szolgálatunk ideje alatt mindennap egy vagy két gyülekezet imádkozott és böjtölt az Úr előtt. Bár a hetedik napra szinte mindenki teljesen el volt fáradva, de nem cserélte volna el a fáradságot senki semmivel. Az Úrért fáradtunk. Idén kb. húszan tértek meg, és fogadták el Jézus Krisztust személyes megváltójuknak. Sokan megadták a címüket, jelezve, hogy még szívesen beszélgetnének hasonló közösségben. Istennek legyen a hála, ő mindvégig hatalmasan kitartott mellettünk, és bizonyosságot tett magáról nem csak nekem, hanem a többi munkásnak is.”

*Zsolti*

„Én most voltam ötödször a Szigeten. Nagyon nagy élmény volt beszélgetni emberekkel. A szombati napon, pl. 11 emberrel tudtam beszélgetni és megosztani az evangéliumot. Azt hiszem, hogy ennél nincsen csodálatosabb élmény, hogy úgy jönnek föl emberek, hogy nem kell kertelni, mert teljesen nyitottak arra, amit mondani akarsz. Ha kiderül, hogy keresztények vagyunk, ők kezdenek el kérdezni. Máshol még nem találkoztam ilyen lehetőséggel, mióta megtértem, hogy várják tőlem, mondjam el az evangéliumot, mert ezeknek az embereknek szükségük van Jézusra. Keresnek valamit. A Szervezetek utcájában – ahol a buszunk állt – az Ifjúsági és Sportminisztériumtól kezdve a reikysekig mindenféle civil szervezet megtalálható volt. A fiatalok pedig járták sorban az egyes sátrakat, és nézték azt, hogy mit tudnak nekik nyújtani arra az ürre, ami bennük van. Mert a koncertek hallgatásán túl mindenkinek szüksége volt arra is, hogy valaki foglalkozzon vele. Sokan mondták, örültek annak, hogy végre normális emberekkel találkoztak, és egy jót tudtak beszélgetni. Nem mindenki döntött Jézus mellett, de ha hallotta az evangéliumot, én tudom, hogy el van vetve benne a mag, amit az Úr gondozni fog, és lehet, hogy nem most, lehet, hogy tíz év múlva, de eszébe fog jutni, hogy kihez forduljon, ha segítségre lesz szüksége.

A feladatunk az volt, hogy mondjuk el az evangéliumot, persze keresztény szakszavak nélkül, és minden embert kérdezzünk meg, hogy imádkozhatunk-e érte. Ezt mindenki megengedte. Egyetlenegy ember volt, aki csak hosszú gondolkodás után engedte meg. Amikor elkezdtem mondani az imát, ő hangosan röhögni kezdett. De később elkezdett figyelni arra, amit mondtam, és látszott rajta, hogy megérintette az Úr. Utána pedig azt kérdezte, hogy honnan tudtam azokat a dolgokat, amiket mondtam róla. Olyan csodálatos, amikor imádkozol valakiért, és utána könnyes szemmel azt mondja, hogy értem még soha senki nem imádkozott!”

*Judit*

„Én a buszon általában drogosokkal beszélgettem, mert a többi munkás hozzám küldte őket. Mindig a zsebemben volt a prospektus rólam: ki vagyok, hogy drogdíler voltam, és hogy mikor tértem meg és hogyan. Erről nagyon sok emberrel tudtam beszélgetni, és elmondtam, hogy milyen volt az életem, hogy drogoztam, verekedtem, saját területem volt, satöbbi... Találkoztam régi kábítószeres barátaimmal, dílerekkel, és azonnal azt kérték, hogy szerezzek anyagot. De én elmondtam, hogy 3 éve az értékrendem megváltozott, keresztény lettem. Ők viszont nem törődtek ezzel, tudták, hogy díler voltam, s a díler az mindig díler marad, és az a feladata, hogy szerezzen cuccot. De én nem szereztem senkinek, épp ellenkezőleg, nagyon sok embernek elmondtam az evangéliumot. Ők pedig végül bocsánatot kértek tőlem.”

*Tomí*

„Nagyon jó volt fent lenni a buszon, úgy éreztem, a buszunk sziget a Szigetben. Nagyon jó volt a csoport, összetartottunk, szerettük, támogattuk egymást. Első este mindenkinek mindenkire oda kellett menni, és megvallást kellett tenni, hogy szeretem a másikat, elfogadom, támogatni fogom a Szigeten, és semmi rosszat nem akarok ellene tenni. Ezzel bizonyítva azt, hogy egymás mellett fogunk harcolni és nem egymás ellen. Egész végig fedezve éreztem magam, mentem az emberek közt, és éreztem magamon az erőt. Keresztények között fel sem tűnik, hogy milyen erő van velünk, de amikor kimegyünk, és megszállott emberek között vagyunk, egyszerűen érezzük magunkon Isten erejét.

Volt egy ember például, aki nem egyszerű alkoholista volt, hanem megszállott, aki a Sátán befolyása alatt nagyon komoly bűnöket követett el. A beszélgetés alatt elég hamar kiderült, hogy ő kicsoda. Azt mondta, hogy a pokolba akar menni, és Isten nem érdekli. Látszott rajta, hogy megszállott ember: eltorzult az arca, ránk akart támadni, verekedni akart. Aztán amikor szóltunk, hogy Sátán a Jézus nevében távozz, a srác megnyugodott. Majd ahogy beszélgettünk, az ördög megint erőt vett rajta, és mi ismét imádkozni kezdtünk. Volt olyan, amikor az ördög beszélt rajta keresztül, de mi azt mondtuk, hogy ördög nem téged kérdezzük, hanem Pétert! Aztán elkezdett imádkozni és megvallani a bűneit, de amikor odaért, hogy kimondja azt, hogy odaszánja az életét Istennek, akkor az ördög megint nagyon erőt vett rajta és lerohant a buszról. Mi utána mentünk, és azt mondtuk neki, hogy ne menjen el, mert sokkal rosszabb lesz. Addig imádkoztunk érte, amíg megszabadult és egy hörgésszerű hanggal kiment belőle az ördög. Hazament a Szigetről és azt mondta, hogy jövőre vissza akar jönni a Szigetre úgy, mint munkás. Mert szerinte nagyon sok mindent el tudna mondani a szigetlakóknak. *(Barna Péter, miután megszabadult, írt egy verset. Ezt az Emlékkönyv bejegyzéseinél találod. – a szerk.)* Este az Úr azt mondta nekem, hogy ne azon örüljétek, hogy a lelkek néktek engednek, hanem, hogy a ti nevetek fel van írva a Mennyben!”

*Erzsike*

{k2000509}

{k2000510}

{k2000511}

{k2000512}

{k2000513}

## **LÉLEK-EMELŐ • *(Kasza Maca rovata)***

Sziasztok! Kasza Maca vagyok.

Ismét teljes készenlétben jelentkezem, és alig várom, hogy válaszolhassak leveledre, és együtt próbáljunk megoldást találni a problémáidra.

Tehát, ha tinédzser vagy, és az élet gondjai nyomasztanak, vagy egyszerűen csak nem találsz választ kérdéseidre; írd bátran, és én felelek!

Kitartást az új tanévre!



*Szeretettel: Maca*

## ANGOL SAROK • *Monik*

Dear Friends,

Here we are again. The summer and the sunny days are gone. After the holiday we had to return to our job or studies. I am hopeful that you had a lot of pleasures in summertime and you could grow in the Lord at the same time.

Don't be sad because of the cold weather. Find the beauty of the fall and enjoy it.

Let me encourage you with some real powerful verses to have faith and go forward by the trust of God.

„You give me all I need; my future is in your hand.” (Psalms 16,5)

„You give me victory and restore my courage.” (Psalms 3,3)

„You will show me the path that leads to life; your presence fill me with joy and brings me pleasure for ever.” (Psalms 16,11)

„I have confidence in your strength; you are my refuge, o God. My God loves me and will come to me...” (Psalms 59,9–10)

„He will not let you fall; your protector is always awake.” (Psalms 121,3)

„I know this: God is on my side” (Psalms 55,9)

May the Lord bless you all.

*Love, Monik*

## IFI NAPOK UTÁN (BIZONYSÁGOK)

Mint minden rendezvény, az Ifi Napok 2000 is nagyon hamar véget ért, de nem tűnt el nyomtalanul, életeket változtatott meg. Volt, aki itt döntött Isten mellett, volt, aki „csak” közelebb került az Úrhoz. Én az utóbbiak közé tartozom. Nagyon hálás vagyok Istennek a lehetőségért, hogy megismételhetetlen közös perceket tölthettem el 380 fiatallal a zselici dombok között.

Egyik barátnőm így köszönt el újdonsült barátaitól: „Jövőre ugyanitt!”

*Hajni*

Megtapasztalhattuk és átélhettük Isten áldását a kadarkúti Ifi Napok 2000 keretei között. Ez nagy ajándék s óriási nyereség az egyéneké s az egész eklézsia számára is. A legnagyobb nyereség viszont az, hogy Isten nemcsak a tábor ideje alatt árasztja ki Szellemét, nemcsak ekkor áld meg. Isten mindig veled van, veled lesz, és átélheted mindennap Jézussal azt a lelki áldást, amit Kadarkúton átéltél.

Ne hagyd, hogy amikor hazamész, lemerüljön az aksid, vagy kifogyjon a benzined. Minden nap keresd Istent, s épülj a vele való közösségből. Ne engedd, hogy egy év múlva úgy gyere vissza, mint egy szellemi csontváz!

Isten évről-évre fel akar építeni. Nem elkezd, s megint elkezd az építkezést, hanem folytatja ott, ahol tegnap vagy talán tavaly abbahagyta.

Ne vesztegesd el azokat a kincseidet, amikért Jézus kifizette az árat! Éld át az Ifi Napok áldását, ha kell, mindennap!

*Kata*

Évek óta először éreztem a lendületet nemcsak az ifjúságban, hanem a vezetőkben is. Mintha végre megint megjött volna a kedvünk az élethez.

Nagyon tetszik, hogy az OIM vezetők végre vállalják a szerepüket, és Isten jóval érdemeinken felül (jóval felette) áldott meg, de azt gondolom, hogy jellemünkben és háttérünkben, mindennapjainkat tekintve is sürgősen fel kellene nőnünk, ha továbbra is ebben az áldásban akarunk járni.

*Judit*

Megtérésem óta rendszeres látogatója vagyok a nyári Ifjúsági Napoknak. Időközben férjhez mentem, és van egy kislányom, de ennek ellenére nem tudnám elképzelni, hogy lemondjak a számomra oly sok élményt nyújtó táborról. Miközben az élő tanításokat, bizonyosságokat hallgatom, újra felfrissül szellemem, és megújult erővel térhetek haza.

Idén is hatalmas kenettel látogatott meg minket az Úr, és gondolom, hogy Ő is gyönyörködött abban, ahogy odaszánt fiatalokból álló hadserege imádta! Nincs is ehhez fogható a földön, mint amikor Isten jelenlétében időzünk! Ezt tapasztaltuk meg az Ifi Napok 2000-en is.

Hazatérve csak egy dolog járt a fejemben, miközben hálával telt meg a szívem Isten munkáját dicsérve: jövőre újra ott leszek!

*Zsuzsa*

## LÁTOGATÓBAN

### **ROYAL RANGERS – OIM TALÁLKOZÓ • Exit**

Augusztus 25-én találkozó volt *Simon Géza* testvér, a Royal Rangers országos vezetője és *Kuna Tibor* között Nekézsenyben. A találkozón szóba került a Rangers ifjúsági munkájának és az OIM tevékenységének összekapcsolása, hiszen tény, hogy a tizenéves korosztály kifejezett törődést igényel. Az OIM célja, hogy mindinkább bekapcsolja a „keresztény vándorok” egyedülállóan érdekes és izgalmas munkáját az ifjúság országos vérkeringésébe. A nagyon változatos és érdekes Rangers foglalkozások feltehetőleg számos tini érdeklődését keltenék fel. Ennek érdekében a Téli Tini Találkozón, fakultatív jelleggel látványos és igen értékes Royal Rangers bemutatót láthatnak a résztvevők a közel negyvenfős egyenruhás Rangers közreműködésével. A találkozó kapcsán megtekinthetnek egy különlegesen jó adottságokkal rendelkező ifjúsági tábor a Bükkben, amely ezen a nyáron már otthont adott az országos Royal Rangers tábornak. A tábor gyönyörű környezetben, az erdő közepén, közel egy kristálytisztá tóhoz csak arra vár, hogy minél több keresztény fiatalnak teremtsen ideális helyszínt táborozásokhoz, találkozókhoz.

### **IFILÁTOGATÁS KUNSZENTMIKLÓSON • Kuna Tibor**

2000. július 7-én az ifjúságlátogatási program keretében a kunszentmiklósi ifjúsági csoportot látogattuk meg, hogy céljainknak megfelelően közvetlen közletről és személyes benyomások alapján kapjunk információkat a kunszentmiklósi ifjúságról és az általuk végzett munkáról. A 10–15 fős ifjúsági csoport *Papp János* vezetésével a hetente megtartott ifjúsági alkalmakon kívül jó néhány más jellegű ifjúsági munkát is végez. Egyedülállóan látjuk azt a kezdeményezést, amely a nyári szünetben a városi diákok számára nyelvtanfolyamot indított a gyülekezeti épületben egy angol testvérnő közreműködésével. Ezek az alkalmak egyrészt segítettek abban, hogy a városi fiatalok ne idegenkedjenek a gyülekezettől, másrészt lehetőséget nyújtottak ismeretségek és barátságok kötésére. Külön figyelemreméltónak találjuk azt, hogy a tanfolyamot istentisztelet zárta, ahol a diákokon kívül a szülők is részt vettek, s így hallhatták az evangéliumot.

A kunszentmiklósi ifi szívesen építene ki kapcsolatot külföldi, keresztény, ifjúsági csoportokkal, amihez felajánlottuk segítségünket és az OIM nemzetközi kapcsolatait, és ígértük, hogy a már meglévő csatornáinkon keresztül megpróbálunk mihamarabb külföldi partnerscsoportot találni a kunszentmiklósiaknak. Egy ilyen együttműködés és missziós munka igen hasznos lehet a város számára, hiszen egy többször tíz fős külföldi csoport igazán fel tudja rázni egy kisváros életét, legyen szó evangélizációról, koncertekről, színházi előadásokról vagy egyéb ifjúsági programokról.

A kunszentmiklósi gyülekezet missziós munkájának támogatására létrejött a Megértés

Alapítvány. Az Új Generáció Egyesület partneri viszony kialakítását kezdeményezte az alapítvánnyal, aminek eredményeképpen az alapítvány bekapcsolódhat mind a helyi, mind az országos ifjúsági munkába. Felajánlottuk az Új Generáció segítségét a pályázati lehetőségek felkutatására és – az eredményes pályázatok érdekében – szakmai segítség nyújtására is. Örömteli volt látni a gyülekezetnek és vezetőségének ifjúságot messzemenőig támogató magatartását, amely példa lehet más gyülekezetek számára is. Ezek ismeretében nem meglepő, hogy Kurdi János OP tag testvér személyében az OIM és az ifjúsági misszió lelkes támogatóját ismerhettük meg.

A látogatás során felmerült egy esetleges kunszentmiklósi regionális ifjúsági találkozó megszervezése az OIM közreműködésével.

A látogatás még inkább megerősített abban, hogy mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a helyi ifjúság mindenütt érezze az OIM szolgáltató, szolgáló és vezetői tevékenységét. *(Az Országos Ifjúsági Munkacsoport továbbra is várja ifjúsági csoportok, gyülekezetek megkeresését és meghívását – a szerk.)*

## JEAN (NOVELLA) • CM

Párizs, 2000. július 25. Emberek ezrei a latinnegyedben. Az alkony levegőjében parfüm és meleg étel illata terjeng, a vendéglők kirakataiban százfrankos halak és rákok nézik az arra elhaladó kedves vendéget. A szűk sikátorok macskaköves utcáin mosolygó főszakácsok invitálják éttermükbe a gyanútlan turistát, hangosan bizonygatva, hogy az ő főztjük a legjobb az egész városban. Az utazó úgy érzi, minden érte van, talán még a Szajnáról fújó szél is, ami csak azért csiklandozza a hátát, hogy ő jobban érezze magát. Érezheti is, hiszen minden ezt sugallja. Kivéve egyetlen dolgot.

Egy férfi áll a szűk utca közepén. Meztelen. Illetve, egy 46-os cipőt visel a 42-es lábán, a földön mellette egy sporttáska. És áll és néz. Az egyik kávézóba bámul be, így a vendégek, mivel székük az utcára néz, zavartan tekingetnek egymásra, szemükkel kérve, hogy valaki csináljon már valamit... De senki nem csinál semmit. Helyesbíték; a jólöltözött anyukák magukhoz vonják kuncogó csemetéiket, a szemérmesek nagy ívben kikerülnek elfordított fejjel, s közben azon morfondíroznak, hogy egy ekkora városban miért hagyják ezt a hatóságok. És persze a tipikus turisták előkapják a fotókészüléküket, villogtatják a vakujukat, és már előre örülnek annak, hogy este az övék lesz a legnagyobb sztori a szállodában, míg mások egyszerűen csak sajnálják, vagy jó hangosan barátaik után kiáltanak, hogy jöjjenek gyorsan, és nézzék meg a bolondot. Én pedig mindezt végignézem.

Ez is egy magatartásforma. Megfigyelem, ki hogyan viselkedik egy ilyen helyzetben. De talán az én tettem a legborzasztóbb. Mert nekem a nézelődés közben eszembe jut, hogy ez az ember is meztelenül jött a világra, ugyanúgy, ahogyan az őt fényképezők, az őt sajnálók, az őt megvetők, az őt kinevetők. Eszembe jut, hogy édesanyja milyen boldog lehetett, amikor a nehéz szülés után – talán akkor egyszer – a szívéhez szorította fájdalma gyümölcsét, és talán azt mondta; Jean lesz, mert olyan makacs, mint az apja... És Jean most 50 éves, és megint meztelen. Emberek röhögnek rajta, megvetik, vagy csak „szemlélik”. És ki tudja hány ezer ember közül egy sem lép oda hozzá a zakóját nyújtva, franciául gagyogva, vagy az égre mutogatva, hogy JÉZUS SZERET TÉGED!

## MAGAS JUTALOM A BECSÜLETES MEGTALÁLÓNAK!

*Lettner Gábor* keresi Kadarkúton felejtett sötétkék, lakkozott, műbőr Károli Bibliáját. Magas jutalom a becsületes megtalálónak (minden este egy érte elmondott ima, egy egész héten át). A Biblia különös ismertető jegyei: belül 3 PTF-es csoportkép, sűrű, ceruzás aláhúzások.

## Impresszum

Készítette az Exit stáb; Weigert Emese, Fábíán Péter, Gulyás Melinda, Bagyinszky Judit, Kasza Maca, K. Czifra Mariann.

Fotó: Nagy Tamás

Készült az Élő Víz és az Új Generáció Országos Ifjúsági Egyesület jóvoltából.

Ha tudomásod van bármiről, amit úgy gondolsz, másnak is kellene tudnia, írd bátran!

Levélcímkünk: OIM 1143 Budapest, Gizella út 37. Telefon/fax: (1) 251-2081 (20) 931-2081 (Czifra Mariann)

---

## HIRDETÉS – REKLÁM – EGYEBEK

### Könyvkiadók és könyvterjesztők figyelem!

A Magyar Keresztény Kultúráért Alapítvány hamarosan megnyitja könyv nagykereskedését, amely elsősorban a magyar nyelven megjelent karizmatikus könyvek országos terjesztésével foglalkozik. Nem zárkózunk el azonban a nem hangsúlyozottan karizmatikus könyvek terjesztésétől sem. Az a célunk, hogy egy helyen be lehessen szerezni minden ilyen jellegű könyvet, és ezzel elősegítsük a jó könyvek könnyebb eljutását minden érdeklődőhöz.

Szeretettel várjuk a könyvterjesztők jelentkezését. Kérjük továbbá azokat a könyvkiadókat, akik szeretnének velünk együttműködni, hogy keressenek meg bennünket!

Magyar Keresztény Kultúráért Alapítvány

Székhelyünk: 1203 Budapest, Baross u. 40–42. 3. em. 40.

Lukács Tibor (1) 283-2827, (30) 9745-831

A könyvkereskedés helye: 1135 Budapest, Jász u. 58/a.

Lukács Edit (1) 3200-114

Internetes honlapunkról megtudhatnak rólunk további információkat:

[www.magyar keresztenykultura.hu](http://www.magyar keresztenykultura.hu)

### TANÍTÁSI PROGRAM – Vasárnapi iskolai oktatási füzet

A gyermekmisszió gondozásában vasárnapi iskolai programajánlás készül. Ez év szeptemberére elkészült az első kísérleti tananyag munkapéldánya.

Az óvodás és alsó tagozatos korosztály részére évi 36 foglalkozásra: téma, üzenet, cél, aranymondás és segédanyag megjelölést, a felső tagozatosok részére témát és vázlatos segédanyag ismertetést tartalmaz.

Vegyél részt a tananyag csiszolásában! Írd meg róla véleményed, észrevételed! A legalaposabb írások beküldőivel kerekasztal-beszélgetésen határozzuk meg a további tennivalókat.

Megrendelhető: 650 Ft/db áron, az EPK központ címén.

Megrendelési lap a gyermekmunka helyi felelős vezetőjénél van.

### A Magyar Bibliatársulat hírei

Megjelent a poliglott Lukács evangéliuma. A hatféle magyar nyelvű bibliafordítást egymás mellett megjelentető kiadvány kiválóan alkalmas igehirdetők, lelkipásztorok karácsonyi megajándékozására.

Novemberben jelenik meg a Biblia könyvei hangkazettán, a sorozat következő kazettája. Ezen

Jób, Dániel és a tizenkét kispap könyv hallható. A sokat autózó testvéreknek külön is figyelmébe ajánljuk.

December elején egy teljesen új szerkesztésű Képes Újszövetség megjelenése várható. A felsorolt kiadványok megrendelhetők a Kálvin Kiadónál: 1113 Budapest, Bocskai út 35.

## **Ki lesz az év gyermekbarátja a millenniumi esztendőben?**

A magyarországi Gyermekbarátok mozgalma 2000-ben kilencedik alkalommal hirdeti meg pályázatát: Ki lesz az év gyermekbarátja?

10–14 éves gyermekek pályázhatnak. Egy rövid indoklással nevezzék meg, kik azok a felnőttek, akik az elmúlt évben igazán sokat tettek egy vagy több gyermekért.

A Gyermekbarátok nem a közéletben, a nyilvánosság előtt már szereplő felnőttekre szóló javaslatokat várják, hanem inkább azokat, akiről akár „csak” a pályázók tudnak, hogy segítettek egy-egy gyermekben. A zsűri nem a szavazatok számát, hanem az indoklás tartalmát veszi figyelembe. „Az év gyermekbarátja” díjat karácsony előtt, a javaslatot tevő gyermekek társaságában, ünnepélyes keretek között fogják átadni.

Beküldési határidő: 2000. december 1. Cím: Gyermekbarátok 1701 Bp., Pf. 244.

## **OLVASGATÁSRA, LAPOZGATÁSRA AJÁNLJUK**

### ***Csizmadia Károly: Bibliai eredetű szállóigék, szólásmondások, közmondások című könyvét.***

Bevezetőjéből idézünk: „...A Biblia mély, mint a tenger, kimeríthetetlen, felmérhetetlen a gazdagsága. Olyan, mint a csillagos ég: minél tovább nézzük, annál több csillag ragyog fel számunkra.

Salamon, Izráel népének egyik legnagyobb királya (Kr. e. 970–931) elrendelte a bölcs mondások összegyűjtését.

Így keletkezett a Példabeszédek könyve és a Prédikátor könyve... Elmondhatjuk, hogy a Biblia az évezredekkel ezelőtt keletkezett szólás-mondásokat, közmondásokat, erkölcsi igazságokat őrizte meg a mai kor embere számára.”

„...Örültem, amikor a Bibliában megtaláltam egy-egy szólásmondás, közmondás alapját... Magyar népünk befogadta ezeket a bibliai eredetű szólásokat, szólás-mondásokat és közmondásokat, a mindennapi életben használta, lelki és szellemi kincsének tekintette, mint drága örökséget őrizte, és továbbadta nemzedékről nemzedékre.”

„...A Biblia olvasása közben megtalálják mások is az alapokat, egy-egy gyöngyszemet találnak, amely gyönyörködteti őket, egy-egy fényes csillagot találnak, amely felragyog előttük, és mutatja számunkra az utat, amely a szeretet és békeség útja.”

Ízelítőnek néhány szólás, közmondás magyarázata a könyv alapján:

*Szemmel tart:*

Használatban levő szállóige. Valamit, ami fontos számára, szeme előtt tartja, hogy lássa, mert így tud vigyázni rá.

„Szemmel tartom a föld hűségeseit, hogy mellettem lakozzanak.” Zsolt 101,6

*Salamoni ítélet:*

Két asszony egy házban lakott, és mindegyiknek gyermeke született. Az egyik gyermek meghalt, mert éjszaka ráfeküdt az anyja. Közben, míg a másik asszony aludt, az élő gyermekét kicserélte a saját halott gyermekével. Vita támadt közöttük, mert mindegyik magának követelte az élő gyermeket. Az ügy a király elé került. Salamon király hozatott oda egy kardot, és azt mondta: vágjátok kétfelé az élő gyermeket, felét adjátok az egyik asszonynak. Az egyik asszony akkor azt mondta: ne öljétek meg, inkább adjátok oda a

másiknak. Ez pedig azt mondta: Vádjátok ketté a gyermeket, hogy se övé, se enyém ne legyen. „Akkor felele a király és monda: Adjátok amannak az élő gyermeket, és meg ne öljétek, mert az az ő anyja” 1Kir 3,27.

#### *Pálfordulás*

Saul megtérésével kapcsolatos kifejezés. Közismert szólás. Saul Damaszkuszba indult, hogy Jézus Krisztus követői közül férfiakat és nőt fogjon el, és elvigye őket Jeruzsálembe. Útközben nagy fénysugár vette körül, és szót hallott: Saul, Saul, mit kergetsz engem? Ez az esemény annyira megrendítette, hogy változás történt az életében. Ezt fordultnak, megtérésnek nevezhetjük. Krisztus ellenségéből annak leghűségesebb követője lett, Pál néven. Saulusból Paulus lett. Ha valaki hirtelen változtat véleményt, arra is mondják: pálfordulás következett be nála. ApCs 9,1.3–4.

E könyv kiadása után megjelent a szerző *Bibliai aranymondások* című műve is. Kiadó: Hazánk, Győr.

## KORG X5D

típusú szintetizátor kéz alól eladó. Érdeklődni lehet: Fábián Sándor (34) 338-842

## Impresszum

Főszerkesztő: Bérczes Lajos

Szerkesztő bizottság: Durkó Sándor László, Koncz Sándorné, ifj. Kovács Béla, Kovács Zoltán, Nagy Kornél

Címlapon: Beméretés Kadarkúton

Tördelőszerkesztő: Erki-Kiss Zsolt

Internet: <http://www.epk.hu/eloviz>

Kiadja az Evangéliumi Pünkösdi Közösség 1143 Budapest, Gizella út 37. Tel/fax: (1) 251-6987 vagy (1) 222-0086

Felelős kiadó: Fábián Attila elnök

Előfizethető a szerkesztőségben személyesen vagy postai úton. Előfizetési díj egy évre: 1200 Ft + postaköltség

ISSN 1217-0623

Minden jog fenntartva.

Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza.

---

## REJTVÉNYOLDALAK

### 1. Keresztrejtvény • Nagy Kornél

{k2000501}

**VÍZSZINTES:** 17. Haszonbérlet. 18. Nem romlik meg. 19. Római keresztény férfi (*Róm*).

20. Kezdődik a móka! 21. Virágkorát éli. 23. Enyhén lejtős domboldal. 25. Tiltószó. 26.

...baptista; újrakeresztelő. 28. „Aki velem nem ..., tékozol” (*Lk*). 30. Duna menti város

lakója. 31. A vers kelléke. 32. ... Dawa; etiópiai város. 34. „A jó és gonosz ... fájáról, arról ne egyél” (*IMóz*). 36. „A jövőendő a ... emberé” (*Zsolt*). 37. Saharáim felesége (*IKrón*). 39.

Összefogott, befonatlan hajviselet. 40. ... üzen; háborút kezd. 41. „Az Úr szerencsésé ... az

én utamat” (*IMóz*). 43. Hordómérték. 44. Kígyó, angolul. 46. A fordítottja is igekötő. 48.

Kőolajipari termékekkel foglalkozó világcég. 50. Tetemmel táplálkozó állat. 51. Félelem! 52.

Svéd fizetőeszköz. **54.** Alaszkai nép. **56.** Boldog, angolul. **57.** Tessék, itt van! **58.** Város Siló és Sikem közt (*Bír*). **59.** Lótán testvére (*IMóz*). **60.** Lerakat. **61.** Palindrom férfinév. **62.** Egyenlő kockázattal (id. kif.). **64.** „Este ... száll be hozzánk, reggelre öröm” (*Zsolt*). **66.** Azonos betűk. **67.** Napszak. **68.** Kőrösi ... Sándor; nyelvtudós, utazó. **70.** Leila (női név) magyarosabb ejtésű alakja. **72.** A hidrogén és a szén vegyjele. **73.** ...-java. **74.** É. L. O. **76.** Kedvelt szörpök. **78.** Lázár testvére (*Jn*). **80.** Körhátrányba hoz. **83.** Helység, melyből Jefte felvonult az Ammon fiai ellen (*Bír*). **85.** Énekes lévita Dávid idejében (*IKrón*). **86.** Az elkövetett vétekért bűnhődik, szenvedést visel el. **88.** Város Júdában (*Józs*). **89.** G. S. C. **90.** Iskolai szolgálattevő. **91.** Egy helyiségbe taszít. **93.** Vércsatornája. **94.** Régi egynemű betűi. **95.** Poli ... Clorid (PVC). **97.** A földből előkerült régi tárgy. **99.** Az XT PC-t követte. **100.** Értékes szőnyeg. **102.** Bizalmas, meghitt. **105.** A mű végéig; zenei kifejezés (két szó). **FÜGGŐLEGES: 2.** Rejtett gúny, szellemes gunyorosság. **3.** Mennyiségi egység, röv. **4.** Név betűi keverve. **5.** Női név. **6.** Beömlőnyílás. **7.** Levelet küldő. **8.** „Az igaz pedig hitből ...” (*Zsid*). **9.** Hesron fia (*Ruth*). **10.** Liechtenstein autójele. **11.** Gyorsan párologó. **12.** „Az Úré a föld s ... teljessége” (*Zsolt*). **13.** „Minden gondotokat ő reá vessétek, mert ... gondja van reátok” (*IPét*). **14.** Becézett Erika. **15.** A -va párja. **16.** Timótheus anyja (*2Tim*). **22.** Négyhúros gitárszerű hangszer. **24.** Blockflöte, fuvola gyűjtőneve. **27.** „Aki böven vet, böven is ...” (*2Kor*). **29.** Jonathán leszármazottja (*IKrón*). **30.** Alacsony rangú főnemes. **31.** Komárom megyei község. **33.** Erezettel mintázott. **35.** Táblás játék. **36.** Gyalogos katona. **38.** Halhatatlanság. **40.** „Úgy ... el, mint az árnyék az ő megnyúlásakor” (*Zsolt*). **42.** Erkélyt tartó, kőből faragott férfialak. **45.** A népek életmódjával foglalkozó tudomány. **47.** „... el és többé ne vétkezzél!” (*Jn*). **49.** Rest. **50.** „Erős a szeretet, mint a ...” (*Én*). **51.** Város, melytől II. Jeroboám a Sós-tengerig terjesztette ki Izráel határát (*2Kir*). **53.** Kutyája. **55.** Az indítóállás része! **56.** A háború kezdete! **57.** Ezen a helyen. **63.** A lakás jelzője lehet. **65.** Zalaegerszeghez tartozó település. **68.** Pusztaság, amelyen az izráeliták keresztülvonultak (*4Móz*). **69.** Maga mögött hagy. **71.** Sámuel második fia (*ISám*). **73.** Fiú, kölyök. **74.** „Igen szép ... korona a vénség” (*Péld*). **75.** Zeéb, midiánita fejedelem társa (*Bír*). **77.** Tudás, régies szóval. **79.** Igyekszik a túloldalra. **81.** Női név. **82.** Személy régies, gúnyos megnevezése. **84.** Dél-amerikai folyam. **86.** Osztrák költő (Nicolaus, 1802–1850). **87.** Sportpisztollyal veszik célba. **90.** „Valaki ... ő benne, meg nem szégyenül” (*Róm*). **92.** Szükséges. **95.** Páratlanul vézna! **96.** Büntető törvénykönyv, röv. **98.** Drótfonat darab! **101.** Sír. **103.** Indulatszó. **104.** Igeképző. **106.** Lám.

## 2. Keresztrejtvény • Nagy Kornél

{k2000502}

### Minirejtvény • Nagy Kornél

{k2000503}

**VÍZSZINTES: 1.** ...-Keczicz; benjámini város (*Józs 18*). **5.** ...-Peór; moábita istenség (*5Móz 4*). **9.** „Aki csak a fellegeteket ..., nem arat.” (*\*Préd 11*). **10.** Város, ahonnan Híra és Gáreb származik (*IKrón 11*). **11.** Helység Júda síkságán (*Józs 15*). **12.** „A sebes záporosó idején való szüntelen csepegés, és a morgó asszonyember hasonlók. Valaki el akarja azt rejteni, szelet ... el, és az ő jobbjára olajjal találkozik” (*Péld 27*). **13.** Vidék, ahol Jézus sokszor járt (*Lk 5*). **14.** „Igaz vagy, Uram, és a te ítéleted ...” (*Zsolt 119*). **20.** Állat, melyből Jób háromezret tartott (*Jób 1*). **21.** Bésaléel, a rézoltár készítő nagyatyja (*2Krón 1*). **22.** ...-Keramin; ammonita helység (*Bír 11*). **23.** Sammai és Jáda atyja (*IKrón 2*). **24.** „Serkenj fel te ... és hárfá, hadd költsem fel a hajnalt!” (*Zsolt 57*). **25.** Lévita, Gerson dédunokája (*IKrón 6*). **FÜGGŐLEGES: 1.** „... minden napnak a maga baja” (*Mt 6*). **2.** Az egyik szó, amelyet

Belszár látott a falon (*Dán 5*). **3.** Város Júda területén (*Józs 15*). **4.** ... fal; így nevezte Pál Anániást (*ApCs 23*). **5.** „Akik be vannak írva a mennyekben, és mindenek ... Istenhez” (*Zsid 12*). **6.** Ajtónálló léviták atyja (*Ezsd 2*). **7.** Helység, melynek lakói összeesküvésben vettek részt Pekája ellen (*2Kir 15*). **8.** „Ma ... idvessége ennek a háznak” (*Lk 19*). **14.** „Az én testem bizony étel és az én vérem bizony ...” (*Jn 6*). **15.** Város, melynek énekesei Jeruzsálem köre falukat építettek (*Neh 12*). **16.** „És ... magaslatai, az Izráel vétke, lerontatnak” (*Hós 10*). **17.** Naftáli fia (*1Móz 46*). **18.** „Nem jött még el az én ...” (*Jn 2*). **19.** Ilyen kövecskével sebesítette meg Dávid Góliáthot (*1Sám 17*).

## Kedves Rejtvényfejtők! • Nagy Kornél

Az előző számban tovább fokozódott a rejtvényfejtők érdeklődése, melyet feltehetőleg a jubileumi rejtvényhez kötődő nyeremények és a szóberakós rejtvény okozott. Ezért a következő évben e rejtvénytípussal bővíttem a Rejtvényoldalakat, így négyféle rejtvénnyel lehet majd pontokat gyűjteni.

### Bemutakozik: Nagy Kornél Gedeon (Budapest)

E számban bemutatkozik Nagy Kornél Gedeon, aki 12 alkalommal küldött be megfejtést, 100 pontot gyűjtött össze. Egy tollkészletet és egy Biblia CD-t nyert.

Baptista prédikátorcsalád tagjaként nőtem fel. Gyermekkorom sok-sok öröme mellett lenézést, csúfolódást is el kellett viselnem, amire helytelenül reagáltam: elhagytam az Urat. Szüleim imádságát 26 év után hallgatta meg a Mindenható, csodálatos módon megtérhettem Hozzá, most már feleségemmel együtt. Hívó emberként az a vágyam, hogy Isten gyermekei között teljes egészében ledőljenek a válaszfalak, és együtt, egy akarattal lendüljünk támadásba a sátán ellen, és tudjuk magasztalni a nagy Királyt. Őszintén szólva, először azért küldtem be megfejtést, hogy megvicceljem szerkesztő Testvéremet – mivel névrokonok vagyunk és eddig nem tudtunk egymásról –, de Isten komolyan vette, mert a keresztrejtvényekben megbúvó igéken keresztül szólt hozzám. Hála legyen érte!

### Sorsfordító könyvesbolt

Cím: 1074 Budapest, Rottenbiller u. 24. Telefon: 06 (1) 342-4429 E-mail: sorsford@interware.hu

Nyitvatartás: hétköznap 10–18 h-ig.

### A pontverseny állása:

**93 pont:** Édes Zsuzsanna, Török Ferencné; **92 pont:** Szakács Györgyné; **85 pont:** Bódisné Simák Erika, Forgács András, Nagy-Ajtai Márta, Plesa Jánosné, Simon Adrienn, Weller József; **84 pont:** Molnár Péterné; **83 pont:** Duszka Tiborné; **81 pont:** Balogh Katalin, Bordásné Váradi Krisztina, Sárík Róbert; **79 pont:** Jócsákné Kurdi Sára; **78 pont:** Kubis Ferencné; **77 pont:** Wilhelm Konrád; **76 pont:** Kállai Ibolya; **75 pont:** Opóczki Magdolna; **73 pont:** Kaszta Imola, Komócsi Józsefné; **72 pont:** Sanda Mónika; **71 pont:** Csányiné Farkas Mária, D. Nagy Emma; **69 pont:** Gróf Nándorné, özv. Monos Mihályné; **67 pont:** Farkas János, Gyuricsek Evelin, Makkai István, Megyeri Béniné, Seprenyi Mihályné Pirka Andrea, Windisch Károly; **61 pont:** Molnár Anita; **58 pont:** Juhász Miklósné, Kállai József, Ónódi Andrea, Óvári András, Szabó Gizella; **55 pont:** Perei Imre; **51 pont:** Schäfer Ruben; **49 pont:** Gáspár Jánosné, Kriston Rózsa; **45 pont:** Kiss Katalin, Nagy Mihályné; **40 pont:** Baráth Emese, Farkas Gréti; **37 pont:** Horváth Istvánné, Kis Krisztián; **35 pont:** Burai Imréné, Juhász Csilla; **33 pont:** Bozóné Csernus Emőke, Dakó Ilona, Györfi Eszter, Kovácsné Szabó Szilvia, Takácsné Makkai Zita, Vass Béláné, Virág Róbert, Zsohár Sándorné; **32 pont:** Durkó Lajosné; **30 pont:** Pintér Józsefné; **29 pont:** Gábor Zoltán, Menich Krisztina, Oláh Rita,



Sógorka Ferencné; **26 pont:** Nagy Csilla, Nagy Eszter Rita; **25 pont:** Adamik László, Gesztesi István, Gömöri Béláné; **24 pont:** Joó Zsoltné, Mundrucz Istvánné, Szabó Istvánné, Szalontai Mária Klára; **21 pont:** Szerdi Hajnalka; **20 pont:** Csaplár Antalné; **18 pont:** Balla Erzsébet, Borbély Józsefné; **16 pont:** Bálint Miklósné, Barna Frigyes, Berla Ferenc, D. Nagy Gáborné, Hegedűs Péterné, Murvai Lászlóné; **10 pont:** Jakab Roland; **8 pont:** Becző Győző, Bozsóky Ferencné, Böszörményi Lászlóné, Kontár Erzsébet, Nagy Kornél Gedeon, Nagy Titanilla Réka, ifj. Tarr István; **0 pont:** Giliczó Ferencné, Gódor Mihály, ifj. Horváth Istvánné, Nemes Istvánné.

### **Elküldendő:**

a *hagyományos rejtvény* vízsz. 2. és függ. 1. soraiban található található **igevers pontos helye (3 pont)**; a *skandináv rejtvény* számozott soraiban található **igevers pontos helye (3 pont)**; valamint a *minirejtvény* nyolc bekarikázott betűjéből összerakott **szó**, mely egy újszövetségi nő neve (**1 pont**).

**Megérkezési határidő:** 2000. november 27.

Cím: *ÉVR Nagy Kornél* 1151 Budapest, Csobogós u. 6. 4/22.

A **2000/4.** szám helyes megfejtései:

*hagyományos:* 1Tim 6,11b (**3 pont**);

*skandináv:* \*5Móz 29,28a (**4 pont**);

*mini:* Gamáliel (**1 pont**);

*jubileumi:* Zsolt 25,8a.

A **tollkészletet**, melyet *Városi Ferenc* testvér ajánlott fel: **Török Ferencné** (Tatabánya); a *Sorsfordító könyvesbolt* **ajándécsomagjait:** **Bódisné Simák Erika** (Öskü), **Édes Zsuzsanna** (Komló), **Nagy-Ajtai Márta** (Komló), **Szakács Györgyné** (Budapest), **Weller József** (Várpalota) nyerte.

A **jubileumi sorsolás eredménye:** **Forgács András** (Kazincbarcika) az ASTRON karórát, **Borbély Józsefné** (Csór) a „Nézzétek a mező liliomait” című könyvet és **Nagy Kornél Gedeon** (Budapest) a BibliaTéka CD-t nyerte meg.

*A nyertesek pontjaikat elvesztették (kivéve a jubileumi nyerteseket). A további pontgyűjtéshez sok sikert kívánok.*

---

## **GYERMEKKERT**

{k2000514}

{k2000515}

{k2000516}

{k2000517}

{k20005C}

{k20005D}